

KONTRA

**Αλληλεγγύη
στον Νίκο
Ρωμανό**
Κάτω η
χούντα των
βασανιστών
ΣΕΛΙΔΑ 9

Δανειστές προς ελληνικό
πολιτικό σύστημα

**Το καταλάβατε
ή να κάνουμε και
κακά;**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Προδιαγεγραμμένη
τρομοκρατική

ΣΕΛΙΔΑ 12

Αντισφαλιστική
επίθεση

**Σχέδιο
παραγωγής
ηλικιωμένων
ζητιάνων**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Οι «προγραφές» του
Μελισσανίδη δε θα
περάσουν

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Συναίνεση στην
ιμπεριαλιστική
εξάρτηση**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Γιατί κόπτονται
για την εύνοια των
καπιταλιστών;**

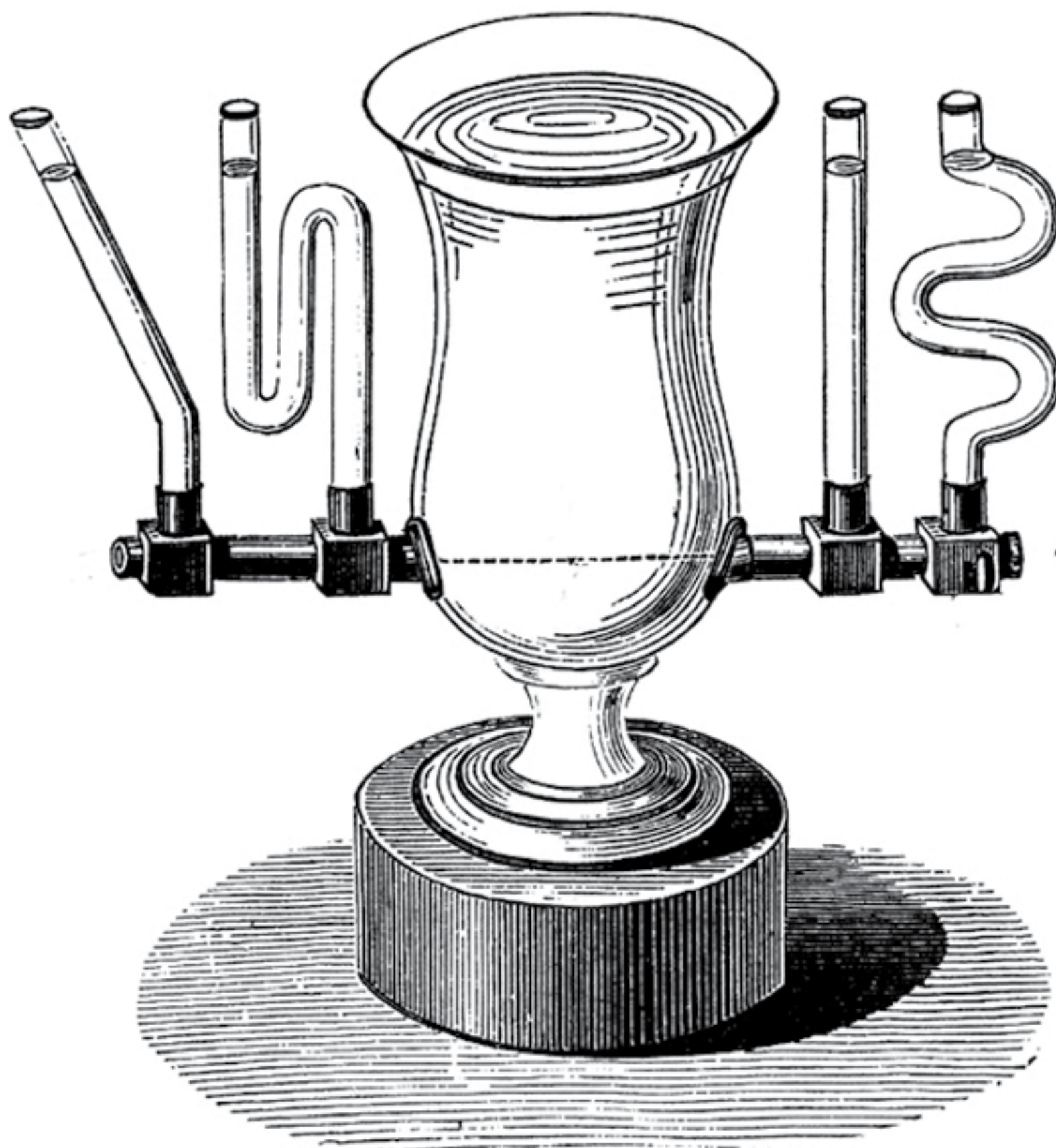
ΣΕΛΙΔΑ 7

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 801 - 6 Δεκέμβρη 2014

www.eksegersi.gr

ΤΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΟΥΝΤΑ ΔΟΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗΣ

Scripta... Verba...

Κύριε Λαφαζάνη, δεν είναι ζήτημα περιφρόνησης. Εν μέσω μιας διαπραγμάτευσης δεν μπορείς ακριβώς να πεις πού είσαι εσύ και πού είναι οι άλλοι, δεν θέλεις να φανερώσεις στην άλλη πλευρά την στρατηγική σου, όπως και αυτοί κάνουν το ίδιο.

Γκίκας Χαρδούβελης

Ρε συ Γκίκα, σε παιδάκια απευθύνεσαι; Αφού αυτοί ξέρουν τι προτείνεις εσύ και εσύ ξέρεις τι προτείνουν αυτοί, ποια στρατηγική θα φανέρωνες άμα ενημέρωνες τη Βουλή; Η... συνωμοτικότητα δεν αφορά την τρόικα, αλλά μόνο τον ελληνικό λαό.

Ενα πράγμα που ως Έλληνας παρατηρώ περπατώντας στους δρόμους σας, είναι ότι η Αμερική δεν βρίσκεται στην κατάσταση κατάθλιψης την οποία δυστυχώς η χώρα μου βιώνει σήμερα. Δεν είδα κλειστά καταστήματα, βλοσυρά πρόσωπα, σημάδια απελπισίας.

Αλέξης Τσίπρας

Αυτά το Γενάρη του 2013. Το Νοέμβρη του 2014 βλέπουμε την εξέγερση στο Φέργκιουσον. Μήπως να πεταγόταν μια βόλτα εκεί ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ;

Ρωτώ: ποια χώρα, ποια δημοκρατία και ποιο Κοινοβούλιο που θέλει να αυτοπροστατευτεί από την επέλαση του λαϊκισμού δεν θα άλλαζε τώρα έναν, πλέον τεκμηριωμένα, αποτυχημένο Πρωθυπουργό και Αντιπρόεδρο;

Γιάννης Ραγκούσης

Ενώ το δίδυμο Γιωργάκη-Ραγκούση (τρίο με την προσθήκη του κατηγορούμενου Παπακωνσταντίνου) ετελεύτησε τον κυβερνητικό του βίο καταγράφοντας μόνο επιτυχίες...

Αν είχα λεφτά από τη ΝΔ, στην κυρία Φουλίδου θα τα έδινα; Εγώ δεν έχω μία στην τσέπη μου.

Γιώργος Σούκουρης

Μεγάλε, ψάξε για κάτι που ν' ακούγεται πιο πιστευτό, γιατί με τέτοιες παπάρες θα δικαιώσεις τη Σταυρούλα και τον αρχηγό της.

Ο κρατικός προϋπολογισμός δεν μπορεί να χρηματοδοτήσει πρόγραμμα νέων επενδύσεων της τάξης των 30 δισεκατομμυρίων στην επόμενη τριετία/τετραετία που είναι αναγκαίο προκειμένου να αποκατασταθεί η παραγωγική βάση της οικονομίας.

Φίλιππος Σαχινίδης

Μήπως μπορεί να μας πει ο ΣΥΡΙΖΑ, που υποστηρίζει το αντίθετο, από πού θα εξασφαλίσει αυτά τα κονδύλια ή τι κρατικά κονδύλια σκοπεύει να διαθέσει για επενδύσεις;

ΡΙΠΕΣ

♦ Ο Καρτερός, με άρθρο στην «Αυγή», συγκρίνει τη Τζάκρη και τ' άλλα μπουμπουκία που ετοιμάζεται να μαζέψει ο ΣΥΡΙΖΑ με το πέρασμα του Γληνού από το αστικό στο κομμουνιστικό στρατόπεδο! ♦ Εχουν χάσει όχι μόνο την αίσθηση των ιστορικών μεγεθών, αλλά και την αίσθηση του γελοίου ♦ Ενημερωμένος ήταν ο Παππάς για την «απόπειρα εξαγοράς» της Σταυρούλας, αλλά δεν ήξερε ονόματα, είπε ο Σκουρλέτης ♦ Το είπε στον εισαγγελέα που έκανε προκαταρκτική εξέταση ή όχι; ♦ Προφανώς δεν το είπε ♦ Είναι τόσο φανατισμένοι οι Συριζαίοι που (αφήνουν να) τους «παίζει» ακόμα και ο Καμμένος ♦ Ζευγάρια απ' όλη την Ελλάδα πηγαίνουν να τα παντρεύει ο Ψινάκης ♦ Πιο χαμηλά, πιο χαμηλά, πιο χαμηλά που έλεγε και η εξαφανισθείσα αηδός ♦ Ο δε Μπέος ανέβηκε στη σκουπιδιάρα και έκανε γύρους στις γειτονιές του Βόλου ως...

εργάτης καθαριότητας ♦ Συριζαίοι, πάρτε μαθήματα ♦ Απορούμε για ποιο λόγο καταδικάστηκε σε 5ετή κάθειρξη ο πρώην «γαλάζιος» βουλευτής Αργολίδας Ευάγγελος Παπανικολάου ♦ Ζητούσε λεφτά για διορισμούς ♦ Φαίνεται πως οι διορισμοί αποδείχτηκαν μούφα ♦ Γιατί αν είχαν γίνει, όπως σε άλλες περιπτώσεις, τα λεφτά θα πήγαιναν χαλάλι και οι πελάτες δε θα τον κατήγγελλαν ♦ Τώρα, το «μπουμπουκί» κατηγορείται ως αρχηγός νέας «εταιρίας δολοφόνων» ♦ Και μέσω Κούγια αρνείται τις κατηγορίες και δηλώνει διατεθειμένο να συνεργαστεί με τις αρχές ♦ Ενας Δημαρτίτης, δημοτικός σύμβουλος του Ιωακειμίδη, εκλέχτηκε στον ΕΣΔΝΑ με τις ψήφους του ΣΥΡΙΖΑ ♦ Ενας άλλος Δημαρτίτης, σύμβουλος του Καμίνη, παραιτήθηκε γιατί δεν εξελέγη ♦ Τα «ποντίκια» εγκαταλείπουν το βυθιζόμενο σκάφος του γηραιού κα-

πετάν-Φώτη ♦ Στο πρωινάδικο του Παπαδάκη ο Μπουμπούκος αποκαλούσε «γελοίος» το κόμμα Καμμένου ♦ Όταν άναψαν τα αίματα, ο Παπαδάκης του είπε «γελοίος είσαι και φαίνεσαι» ♦ Ο Μπουμπούκος σκούπισε τη ροχάλα και ζήτησε από τον Παπαδάκη να ηρεμήσει ♦ Πήξαμε στους γελοίους ♦ Α, το σωστό πρέπει να λέγεται ♦ Δεν μπορεί να γράφουν βιβλία ο Τσιτουρίδης, ο Κοντογιαννόπουλος (βρε, βρε, πού είχε χαθεί τόσα χρόνια αυτή η ψυχή;) και να σιωπά η Χάνεη Πάλι Πετραλιά ♦ Εγραψε κι αυτή το «Σαράντα Χρόνια Τώρα» και ρίχνεται στο σκληρό ανταγωνισμό της χριστουγεννιάτικης αγοράς των best sellers ♦ Και μην ακούσω αντιρρήσεις για το χαρακτηρισμό, γιατί ένα τέτοιο βιβλίο είναι εξ ορισμού «ευπώλητον» ♦ Τα ξεφτιλίκια Μπουμπούκας-Μπουμπούκου συνεχίζονται ♦ Η Μπουμπούκα εκμυστηρεύθηκε στον Λιάγκα τις...

ερωτικές επιδόσεις του Μπουμπούκου ♦ «Σείονται οι πολυέλαιοι» και άλλα τέτοια, απείρου κάλλους μυστικά της κλειδαρότρυπας ♦ Ο αιώνιος Μησοτάκης, αναζητώντας δικαίωση και για το «Μακεδονικό» ♦ «Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ξεκίνησε 100% σύμφωνος μαζί μου. Ο Καραμανλής είχε μυαλό και ήξερε από εξωτερική πολιτική» ♦ Κι αμέσως μετά το καρφί: «Κουράγιο δεν είχε, δεν άντεχε στα δύσκολα» ♦ Όσο για τον Σαμαρά, «τα έκαμε μούσκεμα» ♦ Αλλά «δεν φταίει αυτός, φταίω εγώ που έστειλα έναν άπειρο άνθρωπο, υποχώρησε στην αφόρητη πίεση» ♦ «Θα παίξουμε και ό,τι πει η Παναγιά» δήλωσε ο προπονητής του ΠΑΟΚ ενόψει του ντέρμπι με τον Ολυμπιακό ♦ Θα λέγαμε στον Καμμένο ότι είναι μια καλή προεκλογική ιδέα ♦ Ο τομεάρχης Μελάς ανεξαρτητοποιήθηκε μια βδομάδα μετά την εκλογή του ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Τρία εκατομμύρια για τη Σταυρούλα! Ρίξτε μια ματιά στη φωτογραφία και απαντήστε μας: το πιστεύετε;

Κ Εκπληκτική δήλωσή

του προέδρου της Κύπρου Ν. Αναστασιάδη: αν από τις έρευνες αποδειχτεί ότι το δικηγόρικό μου γραφείο ή εγώ είχα εμπλοκή με τη Ryanair (θέλει να αγοράσει τις Κυπριακές Αερογραμμές), θα παραιτη-

θώ. Δε λέει «αποκλείεται να αποδειχτεί εμπλοκή, γιατί δεν υπήρξε», αλλά «αν αποδειχτεί», Που σημαίνει ότι μπορεί να έχει καταφέρει να σβήσει τα ίχνη, αλλά έχει και μια ανησυχία μην τυχόν και δεν τα έσβησε όλα.

Κ Η Βουλή, με τις γαλαζοπράσινες ψήφους, απέρριψε το αίτημα για άρση της ασυλίας του βουλευτή της ΝΔ και πρώην υπουργού Γ. Μιχελάκη, που κατηγορείται για εμπλοκή στις υποθέσεις του κατηγορούμενου για λαθρεμπόριο όπλων Αν. Πάλλη. Ετσι, δε θα μάθουμε ποτέ αν και σε ποιο βαθμό ήταν ανακατεμένος ο κυβερνητικός βουλευτής στις ευαγείς μπίζνες του Πάλλη. Ο ίδιος ο Μιχελάκης ζήτησε να μην αρθεί η ασυλία του, προτιμώντας να μείνει με το πολιτικό στίγμα, παρά να καθαρίσει παστρικά με την ποινική του εμπλοκή.

Κ Με περισσότερες ψήφους απ' όσες πήρε για να εκλεγεί πρόεδρος της Κομισιόν απαλλάχτηκε ο Γιούνκερ από την πρόταση μομφής για τα LuxLeaks. Μεγάλο «φάρδος» ο Παπαδημούλης. Εμπνεύστηκε πρώτος την ιδέα, την ανήγγειλε, αλλά πριν προλάβει να μαζέψει τις απαιτούμενες υπογραφές τον πρόλαβαν οι ακροδεξιοί και κατέθεσαν αυτοί την πρόταση μομφής. Ετσι, ο Παπαδημούλης γλίτωσε την τελική φάση του φιάσκου. Τα 'χουν κάτι τέτοια η θεσμοληγνεία, η αμετροέπεια και ο πολιτικός ναρκισσισμός.

Κ «Και επειδή μου δίνετε την ευκαιρία, ας το επαναλάβω: η ΔΗΜΑΡ δεν πρόκειται να γίνει παράρτημα κανενός. Οι λόγοι, άλλωστε, που κατέστησαν αναγκαία την ίδρυσή της, όχι μόνο δεν εξέλειψαν, αλλά παραμένουν απολύτως επίκαιροι και σήμερα». Ο Φώτης Κουβέλης στην «Αγορά».

Να 'ναι καλά, στις εποχές μας όποιος προσφέρει γέλιο κάνει κοινωνικό έργο.

Κ «Συγχαρητήρια στο Σαρκοζί. Τώρα ο δρόμος είναι ανοικτός. Οι μεγάλοι ηγέτες δεν το βάζουν ποτέ κάτω! Ας το θυμούνται όσοι θέλουν να ξεχνούν», έγραψε στο twitter ο Αντώνιος, προκαλώντας συνειρμούς που προκάλεσαν ριγή στο σαματικό στρατόπεδο. Και μη ρωτήσετε αν έχει την έγκριση του Καραμανλή. Ήταν και εξακολουθεί να είναι his master's voice.

Κ Ο άνθρωπος που αυτοθau-

μαζόταν συνεχώς: «Όταν έχεις αυτό που εσείς λέτε "εξυπνάδα" που εγώ θα το πω γνώση και εμπειρία και αν έχεις και τον αναγκαίο βαθμό εντιμότητας, διανοητικής εντιμότητας πρώτον, και ηθικής βέβαια, δυσκολεύεται να πεις ψέματα». Ευάγγελος Βενιζέλος, αν δεν το μαντέψατε ήδη.

Κ Ο Καμμένος έδωσε στον Μελά προθεσμία 24 ωρών για να κατονομάσει τους άλλους τέσσερις βουλευτές που είναι έτοιμοι να την κάνουν από τους ΑΝΕΛ, αλλιώς θα του κάνει μήνυση! Ετσι πάμε σε προεδρική εκλογή με δικαστική βούλα...

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ακόμα και αν επιτελούσαμε το έργο μας στο ακέραιο, δεν θα είχε καμία αξία αν δεν κερδίσουμε την υποστήριξη και την εμπιστοσύνη των πολιτών για τους οποίους εργαζόμαστε. Ας είμαστε πιο διαφανείς, διότι στην πραγματικότητα δεν έχουμε τίποτα να κρύψουμε. Ας αποδείξουμε πως αυτή τη φορά η κατάσταση είναι όντως διαφορετική και ότι μαζί μπορούμε πραγματικά να αλλάξουμε και να ανανεώσουμε την Ευρώπη.

Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

6/12: Φινλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1917) 6/12/1986: Πρώτη δημόσια άρνηση στράτευσης στην Ελλάδα (Μιχάλης Μαραγκάκης) 6/12/1994: Βόμβα στη Γ' ΔΟΥ Αθηνών (ΕΛΑ-1η Μάη) 6/12/2008: Ο αστυνομικός Επαμεινώνδας Κορκονέας δολοφονεί τον 16χρονο μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλο 6/12/2013: Θάνατος Nelson Mandela 7/12: Ημέρα πολιτικής αεροπορίας, Ακτή Ελεφαντοστού: Εθνική γιορτή (1960) 7/12/1905: Γενική απεργία, Δεκεμβριανά (Ρωσία) 8/12: Ουρουγουάη: Ημέρα οικογένειας, παραλίων, Ισπανία, Παναμάς: Ημέρα μητέρας, Ιαπωνία: Ημέρα φώτισης του Βούδα 8/12/1970: Βόμβα στα γραφεία ΟΠΑΠ (ΕΜΑ) 8/12/1970: Ίδρυση ΕΚΚΕ 8/12/1974: Δημοψήφισμα, κατάργηση βασιλείας (69,2%) 8/12/1989:

Βόμβα στο ΛΓ' ΑΤ (ΕΛΑ) 8/12/1991: Ρουκέτες κατά «Βιοχάλκο» (17Ν) 9/12: Ημέρα κατά της διαφθοράς, Τανζανία: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας (1961) 9/12/1842: Γέννηση Πιοτρ Κροπότκιν 9/12/1923: Φιλοβασιλικό συλλαλητήριο (Αθήνα), έξι νεκροί, δεκαέξι τραυματίες 9/12/1985: Ισόβια στον Χόρχε Βιντέλα και στον ναύαρχο Εμίλιο Μασέρα για τον θάνατο 9.000 αριστερών ανταρτών (Αργεντινή) 9/12/1991: Συνθήκη Μάαστριχτ 10/12: Ημέρα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ημέρα ιδιοκτησίας, Σουηδία: Ημέρα Nobel 10/12/1968: Επτά νεκροί και δώδεκα βαριά τραυματίες από έκρηξη στο ορυχείο Αλιβερίου 10/12/1981: Ο Ευάγγελος Αβέρωφ εκλέγεται αρχηγός της ΝΔ 10/12/1990: Επτά βουλευτές της ΝΔ ζητούν αποφυλάκιση των χουντικών 10/12/2006: Θάνατος Αουγκούστο

Πινοσέτ 11/12: Ημέρα βουνών, ημέρα παιδιού 11/12/1926: Οχτώ τραυματίες περαστικοί σε απόπειρα κατά Μουσολίνι (Ρώμη) 11/12/1977: Βόμβα καταστρέφει κινητό συνεργείο τηλεοπτικών και αποθήκη ηλεκτρονικών οργάνων αστυνομίας (ΕΛΑ) 11/12/2002: Γάμος Δημήτρη Κουφοντίνα - Αγγελικής Σωτηροπούλου (φυλακές Κορυδαλλού) 11/12/2004: Εξουδετερώνεται βόμβα στην «Ολυμπιακή Τεχνική» (Λαϊκή Επαναστατική Δράση) 12/12: Κένια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963), Σαλβαδόρ: Ημέρα Ινδιάνων 12/12/1969: Δεκαέξι νεκροί, ενενήντα τραυματίες από βόμβα στην πιάτσα φοντάνα (Μιλάνο) 12/12/1979: Βόμβα σε αυτοκίνητο υπαλλήλου βάσης Ελληνικού (ΕΛΑ) 12/12/2005: Βόμβα Επαναστατικού Αγώνα στο υπουργείο Οικονομικών (Σύνταγμα).

Αστική πολιτική με στρακαστρούκες

Ο Στ. Θεοδωράκης έχει μια αποστολή. Να βοηθήσει όσο μπορεί για να παταθεί η ζωή αυτής της κυβέρνησης. Το έχει δηλώσει από την αρχή, ότι είναι υπέρ της εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας από τη σημερινή Βουλή. Στη συνέχεια, για να μην κατηγορηθεί ως κολαούζος της συγκυβέρνησης, συμπλήρωσε την πρότασή του με ένα δεύτερο σκέλος που λέει να υπάρξει συμφωνία για εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας τώρα και εκλογές στα τέλη του 2015.

Ο Στ. Θεοδωράκης έχει ένα πρόβλημα με τον ΣΥΡΙΖΑ. Οχι μόνο το γενικό πολιτικό πρόβλημα ότι διεκδικούν την ίδια εκλογική πελατεία, αλλά ένα δευτερεύον, ειδικό πρόβλημα: ακύρωσε δυο φορές τη συνάντησή του με τον Τσίπρα, αλλά τη δεύτερη φορά «την είπε» κίλας στον ΣΥΡΙΖΑ για τη συνάντηση Τσίπρα-Καμμένου. Τώρα θέλει να γίνει η συνάντηση (για να μη μείνει μόνο με τη συνάντηση με τον Σαμαρά), αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ τον έχει βάλει στον πάγο.

Ο Στ. Θεοδωράκης αντιλαμβάνεται την αστική πολιτική με όρους event. Επειδή την αντιλαμβάνεται έτσι, πρέπει να πετάει κάπου-κάπου μια στρακαστρούκα για να προκαλεί αίσθηση και να γίνεται συζήτηση γύρω από το όνομά του. Την τελευταία στρακαστρούκα την πέταξε στην «Καθημερινή» της περασμένης Κυριακής, για την οποία συνέγραψε άρθρο. Πρότεινε, λοιπόν, «ο Αλέξης Τσίπρας σε συνεννόηση με τον Αντώνη Σαμαρά να ορίσει αναπληρωτές υπουργούς στους τομείς που σχετίζονται με το χρέος και τις διαπραγματεύσεις με τους Ευρωπαίους. Ηχεί παράξενα σε μια χώρα που οι αρχηγοί “κρατάνε μούτρα” και δεν μιλούν ούτε στο τηλέφωνο για να μην το μάθουν τα στελέχη τους και χάσουν την ορμή της μάχης. Αναπληρωτές λοιπόν υπουργούς από το κόμμα που κέρδισε τις ευρωεκλογές, στην κυβέρνηση του κόμματος που κυβερνά. Στη χειρότερη περίπτωση οι αναπληρωτές υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ θα έχουν μια πολύτιμη εμπειρία, θα μάθουν από πρώτο χέρι τις εμμονές των δανειστών και θα εκπαιδευτούν γι’ αυτό που τόσο θέλουν να κάνουν. Και στην καλύτερη περίπτωση θα προτείνουν λύσεις που θα μειώσουν έστω και λίγο το αδιέξοδο της χώρας».

Πρόκειται για μπουρδα. Αποδεικνύεται, όμως, ότι σε εποχές σαν τη σημερινή, εποχές πολιτικής και ιδεολογικής σύγχυσης, απογοήτευσης και απόγωσης, ακόμα και οι μπουρδες μπορούν να περάσουν για πολιτικούς λόγους.

Πολύφερνη νύφη

Ραγκούσης, Καψής, Οικονόμου, Μουζέλης και Μόσιαλος (με μήνυμα από το Λονδίνο) ήταν οι ενδιαφερόμενες παρουσίες στην πρώτη πανελλαδική σύσκεψη των Μεταρρυθμιστών του Λυκούδη. Δε νομίζουμε, όμως, ότι σηματοδοτούν κάτι αυτές οι παρουσίες, πέρα από ένα πολιτικό σαβουάρ βιβρ μεταξύ σοσιαλδημοκρατών οι οποίοι επιδιώκουν το σχηματισμό ενός πόλου «πέρα από το ΠΑΣΟΚ» και «μαζί με το ΠΑΣΟΚ» (πράγμα εξαιρετικά δύσκολο). Σε τελευταία ανάλυση, κανένας από τους παραπάνω δεν μπορεί να θεωρηθεί πρωτοκλασάτο πολιτικό στέλεχος που εκφράζει κάτι περισσότε-

ρο από τον εαυτό του.

Στην ομιλία του ο Λυκούδης έδωσε το στίγμα της κίνησής του, με μια ομιλία σε σκληρή «εκσυγχρονιστική» κατεύθυνση, στην οποία μίλησε για κάποιο «σύστημα», το οποίο «διατηρεί η γνωστή διαπλοκή συμφερόντων, που μοίραζε παροχές και προνόμια στις διάφορες συντεχνίες με ξέ-να κόλλυβα» και το οποίο «θα έπνεε τα λoίσθια αν δεν είχε στην ουσία αρωγό την αξιωματική αντιπολίτευση και άλλες “αντι-μνημονιακές” πολιτικές δυνάμεις». Κανένας, όμως, δεν περίμενε ν’ ακούσει από τον Λυκούδη τη γνωστή υπεράσπιση της «μνημονια-

κής» πολιτικής. Γι’ αυτή του τη στάση έχει πολλάκις επιβραβευτεί, από τότε που καλούσε τον Κουβέλη να μη φύγει από τη συγκυβέρνηση. Εκείνο που περίμεναν ν’ ακούσουν είναι τι θα κάνουν οι Μεταρρυθμιστές στις εκλογές.

Ο Λυκούδης, αφού είπε τα καθιερωμένα για το στόχο της κίνησής του που είναι η εκλογική ενότητα του «προοδευτικού πολιτικού χώρου», μίλησε σαν Πυθία για το «διά ταύτα»: «Θέλω σήμερα να σας πω καθαρά πως αν δεν μπορέσουμε να πετύχουμε την συνάντηση όλων, θα προχωρήσουμε διευρύνοντας όσο μπορούμε το μέτωπο των δυνάμεων που πιστεύουν

στην ανάγκη των μεγάλων μεταρρυθμιστικών τομών. Θα προχωρήσουμε σ’ αυτήν την πολιτική συμμαχία που σήμερα θα φανεί ότι είναι ώριμη να υπάρξει». Πολιτική συμμαχία με ποιους; Απάντηση στο ερώτημα δεν έδωσε, αλλά το παρασκήνιο οργιάζει. Παλιός στο κουρμπέτι ο Λυκούδης, ξέρει πως αν προκληρυχτούν εκλογές όλοι στην «Κεντροαριστερά» θα τον δουν ως πολύφερνη νύφη και τα σημερινά φλερτ θα περάσουν σε φάση αρραβώνα. Γι’ αυτό ετοιμάζεται, μιλώντας με όλους, αλλά χωρίς να δεσμεύεται με κανένα. Θεωρεί πως αυτή η στάση ανεβάζει τις μετοχές του.

Συναίνεση στην ιμπεριαλιστική εξάρτηση

Γιατί έπρεπε να συναντηθεί ο Τσίπρας με τον Βενιζέλο; Η επίσημη δικαιολογία ήταν πως η συνάντηση ζητήθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ για να ενημερωθεί ο Τσίπρας από τον Βενιζέλο, υπό την ιδιότητα του τελευταίου ως υπουργού Εξωτερικών, για τα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, για τα λεγόμενα εθνικά θέματα. Ανεπίσημα γράφτηκαν πολλά και διάφορα που άπτονται του εσωτερικού πολιτικού παιχνιδιού, το οποίο ισχυροί καπιταλιστικοί κύκλοι, οι οποίοι εκφράζονται μέσα από τα κυρίαρχα ΜΜΕ, θέλουν να διαμορφώσουν σε μια βάση συναίνεσης.

Είναι γνωστό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος υπεροπτικά δήλωνε διά του Ν. Παππά ότι αν ο Σαμαράς καλούσε τον Τσίπρα σε συνάντηση, αυτός θα πήγαινε μόνο και μόνο για να του ζητήσει να παραιτηθεί και να γίνουν εκλογές, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει αυτή την αλαζονική στάση και ν’ αρχίσει τη φιλολογία περί εθνικής συνεννόησης. Στο πλαίσιο αυτής της κωλοτούμπας, άφησε κάποια στιγμή να διαρρεύσει ότι θα συναντιόταν με τον Σαμαρά, όχι όμως και με την παρουσία του Βενιζέλου. Μολονότι ήταν προφανές πως ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε ν’ αποφύγει την κατηγορία περί προσχώρησής του στην ιδέα μιας τρικομματικής συνάντησης με αποκλεισμό των υπόλοιπων κομμάτων, την κατηγορία ότι υπαναχωρεί από τη θέση που ο Τσίπρας εξέφρασε στον Παπούλια για σύγκληση του συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών, δέχτηκε επίθεση, γιατί οι κυρίαρχοι κύκλοι δε θέλουν ν’ αποκλειστεί το ΠΑΣΟΚ από τις πολιτικές διεργασίες κορυφής. Ετσι, προκειμένου να ισορροπήσουν τα πράγματα, ο ΣΥΡΙΖΑ εφηύρε τη συνάντηση Τσίπρα-Βενιζέλου υπό τη θεσμική ιδιότητα του δεύτερου και έμειναν όλοι ευχαριστημένοι.

Η συνάντηση κράτησε σχεδόν δύο ώρες και επισήμως και τα δύο μέρη ανακοίνωσαν ότι συζήτησαν μόνο τα θέματα εξωτερικής πολιτικής, για τα οποία ο Βενιζέλος έκανε εξαντλητική ενημέρωση στον Τσίπρα. Ανεπίσημως, αναπτύχθηκε και πάλι η φιλολογία ότι δεν μπορεί να μη συζητήσαν πολιτικά ζητήματα. Εμείς δε θα μείνουμε σ’ αυτό, γιατί είναι πραγματικά άχαρο να προσπαθείς να κάνεις ανάλυση για ένα τέτοιο ζήτημα, επιστρα-

τεύοντας συλλογισμούς επί συλλογισμών. Θα σταθούμε, όμως, σε μια διαρροή που έχει απείρως μεγαλύτερη σημασία από τα σενάρια για το τι συζήτησαν Τσίπρας-Βενιζέλος. Σε έκθεση της Bank of America - Merrill Lynch για τους πελάτες της, μετά το δείπνο που είχαν πρόσφατα στο λονδρέζικο City στελέχη της τράπεζας με τον Γ. Σταθάκη, αναφέρεται πως ο τελευταίος παραδέχτηκε ότι είναι πιθανός μετεκλογικά ένας συνασπισμός του ΣΥΡΙΖΑ με άλλα κόμματα, αναφέροντας συγκεκριμένα το Ποτάμι **και το ΠΑΣΟΚ!**

Δεν είναι τυχαίο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ απέφυγε οποιονδήποτε σχολιασμό (πόσο μάλλον διάψευση) αυτής της είδησης. Ούτε είναι τυχαίο ότι στη συνέντευξη που έδωσε στην τηλεόραση του ΣΚΑΙ ο Τσίπρας απέφυγε να σηκώσει τους τόνους κατά του ΠΑΣΟΚ. Οπότε, αν πάρουμε υπόψη τα παραπάνω, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι Τσίπρας και Βενιζέλος δεν περιορίστηκαν μόνο σε συζήτηση για τα ελληνοτουρκικά.

Μένοντας σ’ αυτά που ανακοινώθηκαν επίσημα, για τον Τσίπρα ήταν μια ευκαιρία να αποσείσει τις κατηγορίες που ακούγονται από τους υστερικούς της Δεξιάς για τις θέσεις του στην εξωτερική πολιτική και να διακηρύξει την πλήρη συναίνεσή του. «**Ξέρετε από θέσεις αρχής** πάντοτε **εκτιμούμε ότι τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής πρέπει να βρίσκονται έξω από το πλαίσιο της εσωτερικής αντιπαράθεσης**» ήταν η πρώτη φράση ουσίας στη δήλωσή που έκανε ο Τσίπρας βγαίνοντας από τη συνάντηση με τον Βενιζέλο. Μέσα σε λίγες λέξεις έκλεισε τη συναίνεση του ΣΥΡΙΖΑ στην ιμπεριαλιστική εξάρτηση, παρά τις κορόνες που από καιρού εις καιρόν εκστομίζουν στελέχη του.

Ποια είναι τα θέματα εξωτερικής πολιτικής; Είναι η ένταξη στο ΝΑΤΟ, η υποταγή στους στρατηγικούς σχεδιασμούς των αμερικάνων ιμπεριαλιστών, η συμμετοχή σε πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς όπου το απαιτούν τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα, ο ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός, η συμμετοχή σε άζονες με ματοβαμμένα καθεστώτα όπως το ισραηλινό και το αιγυπτιακό κτλ. Σε όλα αυτά διακήρυξε τη συναίνεσή του ο ΣΥΡΙΖΑ, ως ένας ακόμη διαχειριστής των αστικών συμφερόντων.

Αγριεύει ο καυγάς

Με «χτύπημα» στο πρωτοσέλιδο και ρεπορτάζ στις μέσα σελίδες του «Βήματος της Κυριακής», υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο «Πόσο πλούσια είναι η Γιάννα;», ο Ψυχάρης χοντραίνει τον πόλεμο κατά των Αγγελοπουλαίων. Το ρεπορτάζ, αναφερόμενο στις ναυτιλιακές μπίζνες του Αγγελόπουλου, υποστηρίζει ότι η μαντάμ Γιάννα συναντήθηκε με τον Τσίπρα κάνοντας «business as usual». Συγκεκριμένα, το δημοσίευμα υποστηρίζει πως «ήταν η πρώτη προσέγγιση από την πλευρά της για την εξασφάλιση μελλοντικών επιχειρηματικών συμβολαίων και ειδικότερα για τη συμμετοχή των δύο πλωτών γεωτρυπάνων που διαθέτει η οικογένεια Αγγελόπουλου στις έρευνες για πετρέλαιο και φυσικό αέριο σε Αιγαίο και Ιόνιο. Πρόκειται για μια επένδυση-μαμούθ της οικογενείας που προς το παρόν έχει αποφέρει μόνο ζημιές και αναζητείται διέξοδος σε νέες κερδοφόρες δουλειές».

Εντύπωση προκάλεσε το γεγονός ότι η Αγγελοπουλίνα έστειλε μια απαντητική επιστολή στο «Βήμα», η οποία ήταν εξαιρετικά απολογητική στο ύφος και αερολογική στο περιεχόμενο, γεγονός που επέτρεψε στο «Βήμα» να απαντήσει με επιθετική λακωνικότητα: «Επί της ουσίας ουδέν και όντως ο καιρός θα δείξει...». Κρίνοντας από την αμυντική στάση της Αγγελοπουλίνας, μπορούμε να εικάσουμε με απόλυτη βεβαιότητα ότι το παρασκήνιο θα πάρει (αν δεν έχει ήδη πάρει) φωτιά και αυτό είναι που θα δώσει τη λύση μ’ ένα νέο «ντιλ». Στην εποχή του καπιταλισμού η μονομαχία είναι ποινικό αδίκημα και οι επιχειρηματικές μονομαχίες λύνονται στο παρασκήνιο με συμφωνίες που αποτυπώνουν τους νέους συσχετισμούς ανάμεσα στα συγκρουόμενα επιχειρηματικά κέντρα.

Ο τρίτος δρόμος του «Κωστάκη»

Ασος στους ελιγμούς ο Κώστας Σκανδαλίδης, ο μόνος από τους παλιούς βαρόνους του ΠΑΣΟΚ που εξακολουθεί να είναι ενεργός και να έχει και μια μικρή ομάδα βουλευτών, παρουσιάζει τον τρίτο δρόμο για το ΠΑΣΟΚ: το αργότερο μέχρι το Μάη θα πρέπει να διεξαχθεί συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, στο οποίο θα αποφασιστούν τα πάντα για το μέλλον.

Μ’ αυτό τον τρόπο επιτρέπει δεν ταυτίζεται ούτε με τον Βενιζέλο ούτε με τον Παπανδρέου, αλλά και δεν ανοίγει μέτωπο με κανέναν από τους δύο. Στον Βενιζέλο επιτρέπει να συγκροτήσει τη ΔηΠαρ, αλλά μόνο ως εκλογικό όχημα. Και στον Παπανδρέου προσφέρει ένα συνέδριο στο οποίο θα μπορούν να λύσουν τις διαφορές τους με τον Βενιζέλο και να τον εκπαραθυρώσουν ακόμα, αν στο μεταξύ έχουν γίνει εκλογές και το ΠΑΣΟΚ έχει γνωρίσει νέα συρρίκνωση.

Και με τους κατάμαυρους;

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν εξέδωσε επίσημη ανακοίνωση για τη συνάντηση. Εξέδωσε όμως η Ενωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού, αντιπροσωπία της οποίας συναντήθηκε με αντιπροσωπία του ΣΥΡΙΖΑ, στην οποία συμμετείχαν ο γραμματέας Δ. Βίτσας, ο τομεάρχης βουλευτής Γ. Βαρεμένος και ο συντονιστής του Τμήματος Αμυνας του ΣΥΡΙΖΑ συναγματοάρχης ε.α. Τ. Βλάχος. Δεν έχει σημασία τι συζητήσαν. Σημασία έχει η ίδια η συνάντηση μ’ ένα όργανο κυριολεκτικά «μαύρο». Δεν χρειάζεται να πούμε τίποτ’ άλλο για το χαρακτήρα της ΕΑΑΣ. Αρκεί να αναφέρουμε ότι μια μέρα μετά τη συνάντηση με την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ η ΕΑΑΣ πήγε στα γραφεία της «Χρυσής Αυγής» και συναντήθηκε με αντιπροσωπία της.

Είναι τέτοιος ο πολιτικός αμοραλισμός του ΣΥΡΙΖΑ και τόση η δίψα του για εξουσία, που δε διστάζει να προσφέρει πολιτική αναγνώριση σ’ έναν «κατάμαυρο» θύλακα της αντίδρασης.

Δούρειος Ιππος ο Μπαλτάκος;

Πολιτική κίνηση (και όχι κόμμα), με όνομα «Ρίζες» ανακοίνωσε ότι ιδρύει ο Μπαλτάκος, για να καλύψει το κενό που υπάρχει στο χώρο της Δεξιάς, όπως είπε. Πιστός στο προφίλ του σκληρού ακροδεξιού, είπε πως η ΝΔ «τώρα πια δεν είναι Δεξιά, είναι ένα κεντροδεξιό κόμμα και τώρα που συγκυβερνά με το ΠΑΣΟΚ κινείται σε κεντρώες πολιτικές». Εντύπωση προκάλεσε η αναφορά του στους Καπερνάρο και Ζώη, οι οποίοι -όπως είπε- συμφωνούν με την κίνησή του. Την ίδια στιγμή, όμως, είπε πως η σχέση του με τον Σαμαρά ποτέ δεν έπαψε να υφίσταται, λέγοντας ότι «ξέρω τι κάνει, ξέρει τι κάνει».

Οι θεωρίες συνωμοσίας δεν μας αρέσουν, αλλά εν προκειμένω δύο εκδοχές υπάρχουν. ‘Η ο Μπαλτάκος έχει «σαλτάρει» και αναζητά την προσωπική του δικαίωση ή ότι ενεργεί σε πλήρη συνεννόηση με το Μαξίμου. Η πρώτη εκδοχή δεν μας φαίνεται πιθανή. Ο Μπαλτάκος υπήρξε πάντοτε άνθρωπος του παρασκήνιου και δύσκολα θα μπορούσε να διεκδικήσει ρόλο στο προσκήνιο. Θα μπορούσε, όμως, να λειτουργήσει ως Δούρειος Ιππος, επαναφέροντας κάποιους παράγοντες στη ΝΔ (ως εκλογικά συνεργαζόμενους).

«Νομιμοποίηση» μεταναστών από Ομπάμα

Φακέλωμα, ξεζούμισμα και έλεγχος της στρόφιγγας

«**Σ**υμπατριώτες μου Αμερικανοί, είμαστε και θα είμαστε ένα έθνος μεταναστών. Ημασταν κάποτε κι εμείς ξένοι. Και αν και οι πρόγονοί μας ήταν ξένοι που διέσχισαν τον Ατλαντικό ή τον Ειρηνικό ή το Ρίο Γκράντε, είμαστε όλοι εδώ μόνο επειδή αυτή η χώρα τους καλωσόρισε και τους έμαθε ότι το να είσαι Αμερικανός είναι κάτι περισσότερο από αυτό που μοιάζουμε ή είναι τα επώνυμά μας ή το πώς δουλεύουμε. Αυτό που μας κάνει Αμερικανούς είναι η κοινή μας δέσμευση σε ένα ιδανικό, ότι όλοι έχουμε δημιουργηθεί ίσοι και όλοι έχουμε την ευκαιρία να φτιάξουμε τις ζωές μας όπως θέλουμε» (Μπαράκ Ομπάμα, διάγγελμα προς το Έθνος για το μεταναστευτικό 20/11/14).

Όσο δακρύβρεχτο κι αν ήταν το πρόσφατο διάγγελμα Ομπάμα για τη «νομιμοποίηση» των παράνομων μεταναστών, δε μπορεί να κρύψει την αντιμεταναστευτική πολιτική των αμερικανικών κυβερνήσεων, συμπεριλαμβανομένης της κυβέρνησης Ομπάμα. Ο τελευταίος πήρε την πρωτοβουλία να χρησιμοποιήσει την προεδρική εξουσία εξαγγέλλοντας τη «νομιμοποίηση» μέχρι και πέντε εκατομμυρίων μεταναστών για να υποχρεώσει το Κογκρέσο να υπερψηφίσει το νομοσχέδιο που ήδη έχει ψηφίσει η Γερουσία, αλλά εκκρεμεί ακόμα να ψηφιστεί από την Βουλή των Αντιπροσώπων, στην οποία πλειοψηφούν οι Ρεπουμπλικάνοι.

Αυτό που δεν έχει ειπωθεί πλατιά είναι ότι αυτή η «νομιμοποίηση» θα είναι υπό αυστηρούς όρους για όσους μετανάστες τηρούν μία από τις παρακάτω προϋποθέσεις^[1]:

1. Να ζουν στις ΗΠΑ για πάνω από πέντε χρόνια (προφανώς θα πρέπει να το αποδείξουν αυτό, άγνωστο πώς).
2. Να έχουν παιδιά που είναι αμερικανοί υπήκοοι ή νόμιμοι κάτοικοι.
3. Να καταγραφούν, να περάσουν από εγκληματολογικό έλεγχο και να να δεχτούν να πληρώσουν ένα «δικαίο» μερίδιο φόρων.

Στην περίπτωση αυτή οι μετανάστες θα μπορέσουν να κάνουν αίτηση για προσωρινή άδεια παραμονής χωρίς τον κίνδυνο να απελαθούν. Όπως χαρακτηριστικά είπε ο Ομπάμα, «μπορείτε να βγείτε από τη σκιά και να πάτε στο δρόμο του νόμου».

Μη βιαστείτε να δώσετε εύσημα στον Ομπάμα πριν εξετάσετε όλα τα δεδομένα κάτω από τα οποία ενήργησε. Γιατί ο Ομπάμα δεν ενήργησε ως προστάτης των μεταναστών αλλά ως εκπρόσωπος του κράτους της αμερικάνικης κεφαλαιοκρατίας, το οποίο, αφού περάσει τους «παράνομους» μετανάστες από κόσκινο και τους καταγράψει, θα τους βάλει να πληρώσουν κιάλας (το «δικαίο» μερίδιο των φόρων που λέει ο Ομπάμα). Δεν είναι προκλητικό το αμερικάνικο κράτος να ζητά από τους μετανάστες να πληρώσουν φόρους αδιαφορώντας για τα κλεμμένα μεροκάματα από τα αφεντικά τους χρόνια τώρα και τα χρήματα που οι καπιταλιστές τους άρπαξαν με το μπαμπούλα της απέλασης; Αυτό ουδόλως ενδιαφέρει ένα αστικό κράτος, πόσο μάλλον το αμερικάνικο. Το

θέμα είναι πώς θα ξεζουμίσουν τους μετανάστες καλύτερα.

Το νομοσχέδιο

Σύμφωνα με το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κογκρέσου (CBO)^[2], το νομοσχέδιο S.744, που ψηφίστηκε από τη Γερουσία στις 27 Ιούνη του 2013, θα αυξήσει τα έσοδα του κρατικού κορβανά κατά 158 δις. δολάρια μέσα στη δεκαετία 2014-2023, με την αύξηση κατά 9.6 εκατομμύρια των νόμιμων κατοίκων των ΗΠΑ. Ταυτόχρονα, θα απαιτήσει πρόσθετες δαπάνες για διάφορα «κοινωνικά» προγράμματα της τάξης των 23 δις. δολαρίων για την ίδια περίοδο. Το αμερικάνικο κράτος προβλέπεται δηλαδή να έχει ένα καθαρό κέρδος γύρω στα 135 δις. δολάρια την επόμενη δεκαετία, που θα βοηθήσει στη μείωση του ελλείμματος. Από πού θα βγουν αυτά τα λεφτά; Μα φυσικά από τη φορολογία (το «δικαίο μερίδιο» που λέγαμε) των μεταναστών που θα «βαδίσουν στο δρόμο του νόμου», όπως οι σκλάβοι παλαιότερα βάδιζαν «στο δρόμο του Θεού» με τη βοήθεια των ιεραπόστολων. Τώρα το ρόλο του ιεραπόστολου τον παίζει το αμερικάνικο κράτος. Και τι ιεραπόστολος! Εκτός από την αγιαστούρα κουβαλάει ράβδο και μαστίγιο.

Για να έχετε μία καλύτερη εικόνα για τι μαστίγιο μιλάμε διαβάστε το παρακάτω απόσπασμα από το Αμερικάνικο Συμβούλιο Μετανάστευσης, που είναι ένας μη κυβερνητικός οργανισμός, ενίοτε όμως συμβουλευτικός στα μέλη του αμερικάνικου Κογκρέσου: «Το νομοσχέδιο προβλέπει τεράστιες επενδύσεις για την ασφάλεια των συνόρων, συμπεριλαμβανομένων των παρακάτω: ανάπτυξη τουλάχιστον 38.405 πρακτόρων πλήρους απασχόλησης στη Συνοριακή Περίπολο κατά μήκος των νότιων συνόρων (19.200 περισσότεροι από αυτούς που ήδη βρίσκονται τοποθετημένοι), διεύθυνση ηλεκτρονικού συστήματος εξόδου σε όλες τις πύλες που θα έχουν αναπτυχθεί οι συνοριοφύλακες και οι τελωνειακοί, κατασκευή τουλάχιστον 700 μιλίων φράκτη, συμπεριλαμβανομένου διπλού φράκτη, αύξηση της κινητής επιτήρησης, ανάπτυξη ραδιοεπικοινωνιών και αεροσκαφών, κατασκευή πρόσθετων σταθμών συνοριακών περιπόλων και βάσεων λειτουργίας, πρόσληψη πρόσθετου νομικού προσωπικού, δικηγόρων και δικαστών, πρόσθετη εκπαίδευση στους συνοριοφύλακες

και αύξηση των διώξεων σε παράνομα συνοριακά περάσματα... Το νομοσχέδιο προβλέπει 24ωρη επιτήρηση των συνόρων με κινητά, βίντεο και φορητά συστήματα, καθώς και μη επανδρωμένα αεροσκάφη και αναπτύσσει 1.000 σταθμούς πρώτων βοηθειών σε περιοχές που συντελούνται θάνατοι μεταναστών»^[3].

Μήπως όμως με το νομοσχέδιο νομιμοποιούνταν οι «παράνομοι» μετανάστες; Σύμφωνα με το Αμερικάνικο Συμβούλιο Μετανάστευσης^[3], οι καταγεγραμμένοι προσωρινοί μετανάστες θα μπορούν να κάνουν αίτηση για νόμιμη μόνιμη άδεια παραμονής («πράσινη κάρτα») μετά από τουλάχιστον δέκα χρόνια καταγεγραμμένης παραμονής, με την προϋπόθεση ότι όλο αυτό το χρονικό διάστημα (με κενά μέχρι 60 μέρες το πολύ) θα δουλεύουν σε κανονικές θέσεις εργασίας ή θα έχουν εισόδημα τουλάχιστον ίσο με το 125% του ορίου φτώχειας (με εξαίρεση τους φοιτητές πλήρους φοίτησης, τα παιδιά κάτω από 21, τους διανοητικά καθυστερημένους και τους ανάπηρους). Οι αιτούντες πράσινη κάρτα θα πρέπει επίσης να γνωρίζουν άψογα αγγλικά (επιπέδου Proficiency παρακαλώ) και να πληρώσουν -εκτός από τους φόρους- ένα επιπλέον πρόστιμο της τάξης των 1.000 δολαρίων! Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς σε ποιους μετανάστες δίνει τη δυνατότητα το νομοσχέδιο να νομιμοποιηθούν. Σε αυτούς που έχουν λεφτά και γνώσεις.

Έλεγχος και καταστολή

Ορισμένα από τα παραπάνω έχουν αρχίσει να δρομολογούνται ήδη. Για παράδειγμα, το τείχος στα νότια σύνορα (από όπου περνάνε οι περισσότεροι «λαθρομετανάστες») έχει αρχίσει να χτίζεται από το 2006, με απόφαση της κυβέρνησης Μπους. Ο Ομπάμα όχι μόνο δεν την ακύρωσε, αλλά συνέχισε την κατασκευή του, αποδεικνύοντας πόσο υποκριτές είναι οι ιμπεριαλιστές, οι οποίοι πριν από 25 χρόνια κραύγαζαν κατά του τείχους του Βερολίνου και τώρα χτίζουν ακόμα μεγαλύτερα τείχη στα σύνορά τους.

Σύμφωνα με το ιστολόγιο Global Security org^[4], από τα 2.000 μίλια που είναι τα σύνορα των ΗΠΑ με το Μεξικό, στο ένα τρίτο περίπου (γύρω στα 650 μίλια) είχε ήδη κατασκευαστεί τείχος μέχρι το Φλεβάρη του 2012.

Όσοι κατορθώσουν να περάσουν από το τείχος, κινδυνεύουν να πέσουν

στα δόντια των συνοριακών μπάτσων. Ο αριθμός τους αυξάνεται συνεχώς. Την περίοδο διακυβέρνησης Μπους (2007) υπήρχαν γύρω στους 15.000 συνοριοφύλακες. Ο Μπους πάσχιζε να τους αυξήσει σε 18.000. Σήμερα πλησιάζουν του 21.000, ενώ με το νέο νομοσχέδιο προβλέπεται να αγγίζουν τους 40.000, δηλαδή σχεδόν να διπλασιαστούν!

Απελάσεις και «επαναπροωθήσεις»

Πριν μερικούς μήνες, μια ακτιβίστρια αποκάλυψε τον Ομπάμα «πρόεδρο απελάσεων»^[6]. Η ακτιβίστρια αυτή βασιζόταν στο γεγονός ότι ο αριθμός των απελάσεων στα χρόνια του Ομπάμα ήταν ο μεγαλύτερος από κάθε άλλο αμερικανό πρόεδρο. Τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν όμως ότι ο αριθμός των απελάσεων ήταν μεγαλύτερος παλαιότερα, αν σε αυτές συνυπολογίσει κανείς τις «επαναπροωθήσεις» που γίνονταν στα σύνορα. Η διαφορά είναι ότι τώρα έχουν αυξηθεί οι απελάσεις που γίνονται επίσημα και καταγράφονται στους φακέλους των μεταναστών.

Οι Los Angeles Times επισημαίνουν: «Μέχρι τα τελευταία χρόνια, οι περισσότεροι άνθρωποι που συλλαμβάνονταν να περνούν παράνομα τα νότια σύνορα απλά επέστρεφαν με λεωφορεία στο Μεξικό, σύμφωνα με αυτό που οι επίσημοι αποκαλούσαν «εθελοντικές επιστροφές», αλλά οι κριτικοί αποκαλούσαν χλευαστικά «πιάνω και ελευθερώνω». Αυτές οι απομακρύνσεις, που κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '90 έφτασαν το 1 εκατομμύριο το χρόνο, δεν προσμετρούνταν στις στατιστικές των απελάσεων των μεταναστών»^[7]. Πράγματι, από τα επίσημα στατιστικά στοιχεία προκύπτει ότι οι «επαναπροωθήσεις» τα χρόνια της θητείας της κυβέρνησης Μπους (2001-2008) ξεπερνούσαν το 1.2 εκατομμύριο κατά μέσο όρο το χρόνο, με τις απελάσεις να μην ξεπερνούν τις 300 χιλιάδες^[8]. Την τελευταία πενταετία διακυβέρνησης Ομπάμα, η κατάσταση αντιστράφηκε. Οι απελάσεις έχουν ξεπεράσει τις 400 χιλιάδες το χρόνο, με τις «επαναπροωθήσεις» να πέφτουν στις 350 χιλιάδες ετησίως, κατά μέσο όρο.

Φακέλωμα

Το φακέλωμα των μεταναστών που περνάνε τα σύνορα αποτελεί πλέον κεντρικό στόχο της κρατικής πολιτικής. Σύμφωνα με το δημοσίευμα των LST, «σήμερα η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που περνούν τα σύνορα και συλλαμβάνονται, δακτυλοσκοπείται και απελαύνεται επίσημα. Η αλλαγή ξεκίνησε κατά τη διάρκεια της θητείας της κυβέρνησης του Τζορτζ Μπους και επιταχύνθηκε με τον Ομπάμα. Η πολιτική πήγαζε εν μέρει από την επιθυμία να εξασφαλιστεί ότι οι άνθρωποι που είχαν περάσει τα σύνορα της χώρας παράνομα, θα είχαν καταχωρημένες στους φακέλους τους επίσημες κατηγορίες»^[9].

Γιατί όμως τόση πρεμούρα για το φακέλωμα των «παράνομων» μεταναστών; Όπως αναφέρουν οι Los

Angeles Times, επικαλούμενοι δηλώσεις του πρώην διευθυντή της υπηρεσίας «Ελέγχου Μετανάστευσης και Τελωνείων» (ICE) του υπουργείου Εθνικής Ασφάλειας των ΗΠΑ, John Sandweg, οι πιθανότητες να συλληφθεί και να απελαθεί ένας «παράνομος» μετανάστης μόλις απομακρυνθεί από τα σύνορα και μπει στο εσωτερικό της χώρας είναι μηδαμινές καθώς οι περισσότερες απελάσεις γίνονται σε μία ακτίνα 100 μιλίων από τα σύνορα^[7].

Με τη «νομιμοποίηση» όσων μεταναστών πέσουν στη φάκα και πάνε να καταγραφούν, η κυβέρνηση θα κερδίσει διπλά. Πρώτα θα τους βάλει να πληρώσουν γεμίζοντας τα κρατικά ταμεία με τον ιδρώτα τους και ύστερα θα τους φακελώσει ώστε να τους ελέγχει απόλυτα. Με τον τρόπο αυτό, θα ενταθεί αυτό που ήδη συμβαίνει: «Ένας αυξανόμενος αριθμός ανθρώπων που πιάνεται προσπαθώντας να περάσει τα σύνορα, τώρα έχει μία τυπική απόφαση απέλασης στους φακέλους του. Το να μπει στη χώρα χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση δεν είναι ποινικό αδίκημα. Όμως από τη στιγμή που ένα άτομο έχει απελαθεί, μπορεί να διωχθεί δικαστικά αν ξαναμπει στη χώρα»^[7].

Επομένως το νέο σύστημα ποινικοποιεί την παράνομη μετανάστευση, όπως επισημαίνει ο Κρις Νιούμαν, νομικός διευθυντής του National Day Laborer Organizing Network που εδρεύει στο Λος Άντζελες: «Η πολιτική της απέλασης αυτών που περνούν τα σύνορα και η ποινική δίωξη ανθρώπων που ξαναμπαίνουν έχει αυξήσει τον αριθμό των μεταναστών που παραπέμπονται στο ομοσπονδιακό δικαστήριο. Το 1992 το 5% των παραπτώματων από τις ομοσπονδιακές καταδικές οφειλόταν στη μετανάστευση. Τις επόμενες δύο δεκαετίες, το ποσοστό των υποθέσεων μεταναστών στην ομοσπονδιακή ατζέντα εξαπλασιάστηκε, σύμφωνα με έκθεση του Pew Research Center. Το 2012, οι υποθέσεις μεταναστών αποτέλεσαν το 30% από τις ομοσπονδιακές καταδικές, φτάνοντας στη δεύτερη θέση μετά από τις υποθέσεις ναρκωτικών που ήταν το ένα τρίτο»^[7].

Το να απελάσουν πέντε εκατομμύρια μετανάστες δεν είναι εύκολο πράγμα. Το να τους «νομιμοποιήσουν» προσωρινά, να τους πάρουν τα λεφτά και να τους καταγράψουν δίνει τη δυνατότητα στο αμερικάνικο κράτος να ελέγχει αυτό τη στρόφιγγα της μετανάστευσης και να τους απελαύνει κατά βούληση και σε δόσεις...

ΥΓ. Η αντίθεση των Ρεπουμπλικάνων στο διάταγμα Ομπάμα δεν το καθιστά προοδευτικό. Οι Ρεπουμπλικάνοι θεωρούν ότι με τον τρόπο αυτό αμνηστεύονται οι «παράνομοι» μετανάστες, ενώ οι Δημοκρατικοί απαντούν πως δε γίνεται αμνήστευση καθώς οι άδειες θα είναι προσωρινές και οι μετανάστες θα πληρώσουν φόρους και πρόστιμα. Κοινός τόπος και των δύο είναι η θωράκιση των συνόρων! Οι Ρεπουμπλικάνοι θέλουν πρώτα να θωρακιστούν τα σύνορα και μετά να εξετάσουν τι θα γίνει με τους «παράνομους» μετανάστες, ενώ οι Δημοκρατικοί θέλουν και τα δύο να πάνε «πα-

Αθώς ο Μουμπάρακ

Η στρατιωτική χούντα παίρνει τη ρεβάνς

Την αθώωση του πρώην αιγύπτιου προέδρου Χόσνι Μουμπάρακ, των δύο γιων του, του πρώην υπουργού Εσωτερικών Χαμπίμπ Αλ-Αντλι και έξι κυβερνητικών αξιωματούχων της κρατικής Ασφάλειας από τις κατηγορίες της δολοφονίας εκατοντάδων διαδηλωτών και της διαφθοράς αποφάσισε ποινικό δικαστήριο του Καΐρου στις 29 Νοέμβρη. Ο Μουμπάρακ και ο Αλ-Αντλι, που είχαν καταδικαστεί σε πρώτο βαθμό σε ισόβια τον Ιούνιο του 2012, κατηγορούνταν με τους υπόλοιπους για το θάνατο 239 διαδηλωτών κατά τη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης της 25ης Γενάρη του 2011, από το συνολικό αριθμό των 900 τουλάχιστον νεκρών και των χιλιάδων τραυματιών της εξέγερσης. Ο Μουμπάρακ και οι δύο γιοι του κατηγορούνταν επιπλέον για διαφθορά που σχετιζόταν με τις εξαγωγές φυσικού αερίου στο Ισραήλ.

Υπενθυμίζουμε ότι δεν έχει επίσης καταδικαστεί κανείς από τους ασφαλίτες και τους αστυνομικούς που κατηγορήθηκαν για τη δολοφονία και τον τραυματισμό διαδηλωτών κατά τη διάρκεια της εξέγερσης, ενώ λίγες μέρες πριν από την αθωωτική απόφαση για τον Μουμπάρακ και τους υπόλοιπους της συμμορίας, καταδικάστηκαν από πλημμελειοδικείο της Αλεξάνδρειας 78 ανήλικοι σε ποινές από 2 μέχρι 5 χρόνια φυλάκισης με την κατηγορία ότι ήταν μέλη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και συμμετείχαν σε διαδηλώσεις οι οποίες δεν είχαν άδεια από την αστυνομία, καθώς και 100 φοιτητές του πανεπιστημίου Αλ-Αζχάρ σε φυλάκιση 5 χρόνων για συμμετοχή σε διαδηλώσεις χωρίς άδεια μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο και επιθέσεις εναντίον της αστυνομίας. Για να μη μιλήσουμε, εκτός των άλλων, για τις εκατοντάδες θανατικές ποινές που έχουν επιβληθεί σε ηγέτες και μέλη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και τις 41.000 τουλάχιστον συλλήψεις μετά την ανατροπή του Μόρσι τον Ιούλιο του 2013.

Η αθωωτική απόφαση για

τον Μουμπάρακ και την παρέα του, η οποία συνιστά κατάφωρη προσβολή της μνήμης των νεκρών της εξέγερσης, έχει κυρίως συμβολική σημασία. Γιατί σηματοδοτεί τη δικαίωση και την ολική επαναφορά του καθεστώτος Μουμπάρακ, την απόλυτη κυριαρχία των συνεχιστών του, της στρατιωτικής χούντας, στην πολιτική ζωή της χώρας και επισφραγίζει την ήττα της εξέγερσης της 25ης Γενάρη.

Παρόλο που σε συνθήκες αμειλικτών διώξεων και εξόντωσης των πολιτικών αντιπάλων της χούντας η απόφαση αυτή ήταν αναμενόμενη, προκάλεσε σφοδρές αντιδράσεις κυρίως στους κόλπους της νεολαίας από ομάδες και συλλογικότητες που είχαν πρωτοστατήσει στην εξέγερση. Την ίδια μέρα που ανακοινώθηκε η αθωωτική απόφαση, χιλιάδες διαδηλωτές φωνάζοντας συνθήματα κατά της στρατιωτικής χούντας συγκεντρώθηκαν κοντά στην πλατεία Ταχρίρ, που είχε αποκλειστεί από ισχυρές δυνάμεις στρατού και αστυνομίας με θωρακισμένα οχήματα, οι οποίες επιτέθηκαν και διέλυσαν τους διαδηλωτές χρησιμοποιώντας ακόμη και πραγματικά πυρά, με αποτέλεσμα το θάνατο δύο και τον τραυματισμό δεκάδων διαδηλωτών. Παράλληλα ξέσπασαν και συνεχίζονται διαδηλώσεις σε πολλά πανεπιστήμια της χώρας, ενώ το Κίνημα 6 Απρίλη μαζί με άλλες πολιτικές συλλογικότητες, όπως το Κίνημα Επαναστατών Σοσιαλιστών, ο Φοιτητικός Συνασπισμός Αιγύπτου και το Επαναστατικό Μέτωπο, καλούν

σε νέο κύμα διαδηλώσεων από τις 5 μέχρι τις 13 Φλεβάρη του 2015, με στόχο την επιστροφή των διαδηλωτών στην πλατεία Ταχρίρ - σύμβολο της εξέγερσης, η οποία έχει μετατραπεί σε άβατο για τους αντικυβερνητικούς διαδηλωτές από τη στρατιωτική χούντα.

Από την άλλη, στην πλειοψηφία τους τα αποκαλούμενα κοσμικά πολιτικά κόμματα, που υποστήριξαν την άνοδο στην εξουσία του στρατηγού Σίσι, ανακοίνωσαν ότι θα ξεκινήσουν μια καμπάνια με αίτημα την επανάληψη της δίκης και στόχο «να παραδώσουν στη Δικαιοσύνη μια πλήρη έκθεση για τις παραβιάσεις και τα εγκλήματα του καθεστώτος Μουμπάρακ, που έπληξε την ασφάλεια της χώρας», όπως δήλωσαν σε συνέντευξη Τύπου την 1η Δεκέμβρη. Στην ίδια συνέντευξη, μεταξύ άλλων, κάλεσαν τον Σίσι «να πάρει εκδίκηση για το αίμα των μαρτύρων, να παρέμβει για δίκαιες επαναστατικές δίκες, να αναλάβει πρωτοβουλία συμφιλίωσης με την αιγυπτιακή νεολαία και να επανεξετάσει τη χρήση βίας εναντίον φοιτητών και επαναστατών».

Στις συνθήκες αυτές, δεν είναι εύκολο να βρει πλατιά ανταπόκριση το κάλεσμα για νέο κύμα διαδηλώσεων ενάντια στη στρατιωτική χούντα. Οχι μόνο γιατί κάθε μορφή αντίδρασης και αντίστασης καταστέλλεται με τη βία, με μαζικές διώξεις και βαριές ποινές, αλλά κυρίως γιατί οι εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές που πλημμύριζαν την πλατεία Ταχρίρ και τους δρόμους του Καΐρου στη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης

βιώνουν σήμερα την ήττα και την απογοήτευση.

Η στρατιωτική ελίτ, που αποτελεί σημαντική μερίδα της αστικής τάξης, παραμένει οικονομικά και πολιτικά παντοδύναμη. Μόνο τα πρόσωπα στη διαχείριση της πολιτικής εξουσίας άλλαξαν. Από τον Μουμπάρακ η εξουσία πέρασε στο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, έπειτα στο νικητή των προεδρικών εκλογών Μοχάμεντ Μόρσι της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, με το στρατό να συνεχίζει να κινεί τα νήματα και να επιβάλλει τις επιλογές του, και τέλος, ύστερα από την ανατροπή Μόρσι, στο στρατηγό Σίσι και στη στρατιωτική χούντα, που αποδεικνύεται χειρότερη από το καθεστώς Μουμπάρακ. Οι εκατοντάδες νεκροί της εξέγερσης δεν δικαιώθηκαν. Κανένα από τα βασικά αιτήματα της εξέγερσης για αστικοδημοκρατικές ελευθερίες δεν ικανοποιήθηκε. Ακόμη και οι πιο ριζοσπαστικές πολιτικές συλλογικότητες, που είχαν πρωτοστατήσει στη λαϊκή εξέγερση της 25ης Γενάρη, είχαν αυταπάτες για το ρόλο του στρατού και έφτασαν μέχρι το σημείο, απογοητευμένες από την πολιτική Μόρσι, να στηρίξουν με διάφορους τρόπους την προώθηση του Σίσι στην εξουσία. Σήμερα το πληρώνουν πολύ ακριβά.

Οι εξελίξεις αυτές επιβεβαιώνουν για μια ακόμη φορά ότι χωρίς μια οργανωμένη πολιτική δύναμη με ταξικά χαρακτηριστικά, που θα υπερασπίζεται τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των πλατιών λαϊκών μαζών, ακόμη και μια μεγάλη λαϊκή εξέγερση μπορεί να λειτουργήσει απλά και μόνο για την αλλαγή φρουράς στη διαχείριση της εξουσίας. Παρολαυτά, η μεγάλη λαϊκή εξέγερση στην Αίγυπτο, όπως και κάθε λαϊκή εξέγερση, έχει αφήσει παρακαταθήκες, γνώση και εμπειρία σε πρωτοπόρους ανθρώπους και επαναστάτες, αλλά και σε ευρύτερες λαϊκές μάζες για να οργανώσουν καλύτερα τους επόμενους αγώνες τους.

Κατάρρευση της κυβέρνησης Νετανιάχου

Σε κατάρρευση οδηγήθηκε ο κυβερνητικός συνασπισμός του Νετανιάχου στο Ισραήλ ως αποτέλεσμα των αυξανόμενων συγκρούσεων στο εσωτερικό του, οι οποίες κορυφώθηκαν μετά την ήττα του σιωνιστικού στρατού από την Παλαιστινιακή Αντίσταση το περασμένο καλοκαίρι στη Γάζα. Η κατάρρευση της ισραηλινής κυβέρνησης πιστώνεται αναμφισβήτητα στην Παλαιστινιακή Αντίσταση και αποτελεί άλλο ένα κατόρθωμα της ένοπλης πάλης ενάντια στο σιωνιστικό κατακτητή.

Η κατάρρευση ήρθε με την απομάκρυνση του υπουργού Οικονομικών Γιαΐρ Λαπίντ και της υπουργού Δικαιοσύνης Τζίπι Λίβνι από τον Νετανιάχου, γεγονός που οδήγησε αυτομάτως στην παραίτηση τεσσάρων υπουργών του κόμματος Γιεσ Ατίντ στο οποίο ανήκει και ο Λαπίντ. Ηδη έχουν προκηρυχθεί νέες εκλογές για το Μάρτη του 2015. Σε δήλωσή του το ηγετικό στέλεχος της Χαμάς και πρώην πρωθυπουργός Ισμαήλ Χανίγια δήλωσε ότι η διάλυση της κυβέρνησης Νετανιάχου αποτελεί ένα ακόμα χτύπημα της Αντίστασης ενάντια στους σιωνιστές και στη θεωρία τους περί εθνικής ασφάλειας του Ισραήλ.

Παράλληλα, οι σιωνιστές έχουν εξαπολύσει πογκρόμ ενάντια στους συγγενείς των δυο μαχητών του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης που οργάνωσαν και εκτέλεσαν το χτύπημα στην ακροδεξιά εβραϊκή συναγωγή την Τρίτη 18 Νοέμβρη. Οι οικογένειες των δυο μαχητών έχουν υποστεί τα πάνδεινα από τους σιωνιστές. Βάσει νόμου, ο οποίος παρέμενε ανενεργός από το 2005, οι σιωνιστές έχουν ήδη εκδώσει εντολές κατεδάφισης για τα σπίτια των δυο μαχητών, στα οποία διαμένουν συνολικά περισσότερα από 30 άτομα. Έχουν επίσης αφαιρεθεί από τα μέλη των οικογενειών τους τα δικαιώματά τους σε υγειονομική περίθαλψη και σε όποια κρατική χρηματική ενίσχυση έπαιρναν από το ισραηλινό κράτος ως πολίτες του Ισραήλ. Τα σώματα των δυο νεκρών μαχητών δεν έχουν ακόμα επιστραφεί στις οικογένειες, ενώ, σύμφωνα με ισραηλινές πηγές, υπάρχει η πιθανότητα να μην επιστραφούν, καθώς αυτό αποτελεί, σύμφωνα με τους σιωνιστές, ένα ακόμα κίνητρο για τις οικογένειες παλαιστίνιων μαχητών να τους αποτρέψουν σε περίπτωση που σχεδιάζουν κάποιο χτύπημα! Δε διστάζουν, δηλαδή, να προσβάλουν και τους νεκρούς και τις θρησκευτικές πεποιθήσεις των οικογενειών τους.

Πριν την κατάρρευση του κυβερνητικού συνασπισμού, ο Νετανιάχου είχε εξαγγείλει την ψήφιση νόμου που προβλέπει οχτώ νέα μέτρα για την καταστολή του αγώνα των Παλαιστίνιων. Μεταξύ αυτών είναι η αφαίρεση των αδειών παραμονής στο Ισραήλ από όσους πραγματοποιούν κάποιο χτύπημα και τις οικογενειές τους. Οποιος μιλάει ενάντια στο Ισραήλ αυτομάτως χάνει τις όποιες κρατικές παροχές έχει, ενώ όποιος ανεμίζει παλαιστινιακή σημαία κατά τη διάρκεια διαδήλωσης μπορεί ακόμη και να απελαθεί στη Γάζα.

Σε ένα ακόμη κρεσέντο φασισμού, ο γνωστός ναζισιονιστής υπουργός Εξωτερικών Αβιγκνόρ Λίμπερμαν δήλωσε ότι το ισραηλινό κράτος θα έπρεπε να απελάσει στη Γάζα όλους του Παλαιστίνιους που ζουν στα κατεχόμενα, δίνοντάς τους οικονομικό αντάλλαγμα ως κίνητρο για να μην αντιδράσουν. Αυτή τη στιγμή, το 20% του πληθυσμού του Ισραήλ είναι Παλαιστίνιοι. Πρόκειται για όσους καταφεραν να μείνουν στις πατρογονικές τους εστίες μετά την ίδρυση της σιωνιστικής οντότητας το 1948 ή απογόνους τους. Η πλειοψηφία των Παλαιστίνιων το 1948 είτε δολοφονήθηκε, είτε φυλακίστηκε σε στρατόπεδα εργασίας, είτε πήρε το δρόμο της προσφυγιάς στις γειτονικές χώρες.

Οι προκλητικές δηλώσεις του φασίστα Λίμπερμαν έρχονται λίγες μόλις μέρες μετά τη δήλωση του Νετανιάχου για τον παλαιστινιακό λαό που διαδήλωνε για τις δολοφονίες Παλαιστίνιων από τους σιωνιστές στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, ο οποίος κάλεσε όλους όσους είναι αντίθετοι στο Ισραήλ και υποστηρίζουν τη δημιουργία ενός παλαιστινιακού κράτους να φύγουν από το Ισραήλ και να πάνε στη Γάζα και στη Δυτική Οχθη.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του ισραηλινού ειδησεογραφικού πρακτορείου Ynet, στο πλαίσιο της «εβραιοποίησης» του Ισραήλ πρόκειται να ψηφιστεί νέος νόμος που θα υποχρεώνει τους βουλευτές της Κνεσέτ να ορκίζονται ότι θα υπηρετούν το Ισραήλ ως εβραϊκό κράτος. Στόχος αυτού του νομοθετήματος, το οποίο προωθείται από τη γνωστή σιωνίστρια βουλευτή του Λικούντ Μίρι Ρεγκέβ, είναι να πεταχτούν έξω από την ισραηλινή βουλή άραβες βουλευτές που ασκούν καθημερινά κριτική στους σιωνιστές, όπως η Χανίν Ζόάμπι. Η απόφαση της Ζόάμπι να συμμετάσχει στο Στολίσκο της Ελευθερίας το 2010, με στόχο το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας, αλλά και η μαχητική της στάση έκτοτε, την έχουν θέσει στο στόχαστρο σιωνιστικών καθαρμάτων, όπως η Ρεγκέβ και ο Λίμπερμαν, ο οποίος έχει ζητήσει πολλές φορές στο παρελθόν την αφαίρεση της βουλευτικής της ιδιότητας.

κέτο». Η διαμάχη τους είναι ψευδεπίγραφη, γιατί και οι δύο σκέφτονται και πράττουν βάσει των συμφερόντων της αμερικάνικης κεφαλαιοκρατίας. Τα περί «χώρας ελευθερίας και μεταναστών» δεν είναι τίποτ' άλλο από παραμυθία για τους αφελείς...

Παραπομπές:

1. <http://www.whitehouse.gov/blog/2014/11/20/we-were-strangers-once-too-president-announces-new-steps-immigratio>.
2. <https://www.cbo.gov/sites/default/files/>

s744aspassed.pdf.

3. «Οδηγός για το νομοσχέδιο S.744. Κατανοώντας το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε στη Γερουσία το 2013» (<http://www.immigrationpolicy.org/special-reports/guide-s744-understanding-2013-senate-immigration-bill>).

4. <http://www.globalsecurity.org/security/systems/mexico-wall.htm>.

5. <http://www.economist.com/news/united-states/21579828-spending-billions-more-fences-and-drones-will-do-more-harm-good-secure-enough>.

secure-enough.

6. <http://www.politifact.com/truth-o-meter/statements/2014/mar/17/janet-murguia/activist-janet-murguia-calls-obama-deporter-chief/>.

7. <http://www.latimes.com/nation/la-na-obama-deportations-20140402-story.html#page=1>).

8. <https://edit.dhs.gov/sites/default/files/publications/immigration-statistics/yearbook/2013/ENF/table39.xls>.

στο ψαχνό

Συγκοινωνούντα δοχεία

«Η Ελλάδα βρίσκεται σε καλύτερη θέση από ό,τι θεωρούσαμε πριν από δύο χρόνια, αλλά χρειάζεται υποστήριξη στις αγορές, επομένως μιλάμε για μια προληπτική γραμμή, συνοδευόμενη από συγκεκριμένες προϋποθέσεις». Ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε περιγράφει λακωνικά την ουσία του παζαριού που διεξάγεται αυτές τις μέρες μεταξύ κυβέρνησης και δανειστών.

«Η δημοσιονομική προσαρμογή στην Ελλάδα δεν έχει τελειώσει και πρέπει να συνεχιστεί. Το ΔΝΤ δε θέλει οριζόντιες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις». Ο Ρίσι Γκόγιαλ, εκπρόσωπος του ΔΝΤ στην τρόικα, περιγράφει με τεχνικές λεπτομέρειες αυτό που ο Σόιμπλε περιέγραψε πολιτικά.

«Δεν θα θιγούν τα εισοδήματα, οι μισθοί και οι συντάξεις». Μολονότι από το e-mail του Χαρδούβελι βγαίνει ότι θα θιγούν μισθοί και συντάξεις, ο Βενιζέλος επιμένει για το αντίθετο, κάνοντας παιχνίδι με τις λέξεις. Διότι η συγκυβέρνηση προσπαθεί τα μέτρα άμεσων μισθολογικών περικοπών να μην παρθούν τώρα, αλλά αφού η κυβέρνηση δοκιμάσει να περάσει το σκόπελο της προεδρικής εκλογής.

Αν τα μαζέψει κανείς όλα, δε θα δυσκολευτεί να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η διαδικασία κινεζοποίησης του ελληνικού λαού προωθείται με τη μέθοδο των συγκοινωνούντων δοχείων. Από την αρχή έτσι γίνεται. Ουμνηθείτε το πρώτο Μνημόνιο, που στην αρχή άφηνε άθιχτο τον ιδιωτικό τομέα. Ουμνηθείτε πώς περάσαμε από τον δημόσιο στον ιδιωτικό, πώς προωθούνταν το ένα μετά το άλλο τα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα.

Τι πρέπει να κρατήσουμε από τις λακωνικές δηλώσεις ανθρώπων όπως ο Σόιμπλε και ο Γκόγιαλ; Πρώτον, ότι η λεγόμενη δημοσιονομική προσαρμογή δεν έχει τελειώσει αλλά πρέπει να συνεχιστεί, μέσω διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, δηλαδή μέσω νέων αντεργατικών μέτρων. Δεύτερον, ότι θα υπάρξει μηχανισμός επιτήρησης (αυτές είναι οι «συγκεκριμένες προϋποθέσεις» του Σόιμπλε), στον οποίο θα συμμετέχει και το ΔΝΤ (αυτό το έχει δηλώσει ο Βενιζέλος, εξερχόμενος του Μαξίμου, από την προηγούμενη εβδομάδα).

Οποιος θέλει να συζητήσει για τη μορφή που θα πάρουν όλ' αυτά, δηλαδή για το πώς θα ονομαστεί το νέο Μνημόνιο και το κάθε πότε θα έρχεται στην Αθήνα ο νέος μηχανισμός επιτήρησης, μπορεί ελεύθερα να το κάνει, πλέοντας σε πελάγη άγνοιας. Οι υπόλοιποι ας επικεντρωθούμε στην ουσία.

Και η ουσία είναι πως έχουμε μια ακόμη εξελισσόμενη διαδικασία κινεζοποίησης. Αυτή η διαδικασία έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, αλλά δεν έχει φτάσει στο τέλος της. Σχεδιάζονται και άλλα, όπως το νέο μισθολόγιο στο δημόσιο και, βεβαίως, η νέα, ριζική αντιασφαλιστική ανατροπή. Με τι ρυθμό θα υλοποιηθούν αυτά; Αυτό είναι το μόνο που διαπραγματεύεται η σημερινή κυβέρνηση.

Προσπάθειά της είναι να μην υποχρεωθεί να τα εφαρμόσει όλα τώρα, ρισκάροντας την πολιτική της επιβίωση, αλλά να υλοποιήσει το μικρότερο τμήμα του πακέτου τώρα και το υπόλοιπο να ενσωματωθεί ως «συγκεκριμένες προϋποθέσεις» στο πρόγραμμα που θα συνοδεύει την προληπτική γραμμή δανεισμού. Το αν αυτό θα γίνει δεκτό (και σε ποιο βαθμό) από τους δανειστές δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει το πρόγραμμα και όχι ο ρυθμός υλοποίησής του. Όσο για την επόμενη κυβέρνηση, θα κινηθεί και αυτή στην ίδια ρότα, διότι αυτό επιβάλλει η πολιτική της κατεύθυνση.

Δεν είναι μόνο ότι μαζεύτηκαν εκατοντάδες και τον αποδοκίμασαν μέσα στο Ναύπλιο, το γυναικοχώρι, όπου έως πρότινος έκοβε βόλτες για καφέ. Δεν είναι μόνο τα ΜΑΤ που χρειάστηκαν για να κρατήσουν τους διαδηλωτές μακριά. Δεν είναι μόνο οι μούντζες. Είναι κι εκείνο το σύνθημα που έσπαγε κόκαλα: «Δε σε θέλει ο λαός, πάρ' την πεθερά και μπρος». Σύνθημα που παρέπεμπε ευθέως στον Παπαδόπουλο της χούντας («δε σε θέλει ο λαός, πάρ' τη Δέσποινα και μπρος»). Από τα κυρίαρχα ΜΜΕ, βέβαια, πληροφορηθήκαμε μόνο τον δεκάριχο που εκφώνησε ο Σαμαράς, στον οποίο είπε και την εκπληκτική φράση: «η μοίρα το θέλησε να είμαι Πρωθυπουργός στις πιο δύσκολες στιγμές για τη Χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες». Οπότε μπορούμε να... καταραστούμε τη μοίρα μας.

KONTRES

Ευθυγράμμιση

Στο δήμο Αριστοτέλη της Χαλκιδικής, οι συριζαίοι του νεοεκλεγέντος δημοτικού συμβουλίου κάνουν πλάτες στην «Ελληνικός Χρυσός» του Μπόμπολα και των χρυσωθήρων συνεταίρων του. Στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος κάνουν πλάτες στον Μελισσανίδη και υποχωρούν μόνο όταν τους πιέζει το κίνημα των κατοίκων. Στο Αιγάλεω, πάλι, γράφοντας στα παλιά τους τα παπούτσια τους πολύχρονους αγώνες των κατοίκων για την υπεράσπιση του άλσους του Μπαρουτάδικου, ο νεοεκλεγείς συριζαίος δήμαρχος ετοιμάζεται να παραδώσει στα αλυσοπρίονα και τις μπουλντόζες 600 τ.μ. άλσους, συνεχίζοντας αυτό που ξεκίνησε ο «γαλάζιος» προκάτοχός του, με πρόσχημα να μη χαθούν κάποια λεφτά από το ΕΣΠΑ! Επαναλαμβάνοντας, μάλιστα, την επιχειρηματολογία του Μελισσανίδη και των ανθρώπων του στη Νέα Φιλαδέλφεια, υπόσχεται ότι θα φυτέψει κάποια δέντρα αλλού!

Όταν σε επίπεδο δημοτικών διοικήσεων επιδεικνύουν τέτοια συμπεριφορά, μπορεί κανείς να μαντέψει με απόλυτη βεβαιότητα τι θα κάνουν ως κυβέρνηση, ιδιαίτερα όταν βρεθούν απέναντι στη Μέρκελ, τον Ολάντ και τους άλλους ιμπεριαλιστές ηγέτες.

Υπολογισμοί

Από κορυφαία στελέχη του κυβερνητικού συνασπισμού διοχετευόταν στους δημοσιογράφους η εκτίμηση ότι η τρόικα παίζει καθυστέρηση, ώστε να επιτευχθεί η επιμήκυνση του σημερινού «προγράμματος» κατά ένα εξάμηνο, να ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο στην Ελλάδα και η νέα συμφωνία για το χρέος να υπογραφεί από μια ενδεχομένη νέα κυβέρνηση. Η πατρότητα της ιδέας, δε, αποδιδόταν στον Σόιμπλε. Η πλάκα είναι πως σε ανύποπτο χρόνο την ίδια εκτίμηση είχε κάνει και ο Τσίπρας. Συγκεκριμένα, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στη ΔΕΘ είχε πει με νόημα: γιατί οι δανειστές να υπογράψουν μια συμφωνία αναδιάρθρωσης του χρέους

με την καταρρέουσα σημερινή κυβέρνηση και να μην τη διαπραγματευθούν με την επόμενη κυβέρνηση που θα έχει νωπή λαϊκή εντολή;

Αν ίσχυε κάτι τέτοιο, θα σήμαινε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν προκαλεί κανένα τρόμο στους δανειστές. Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα έπρεπε να σπεύσουν να κλείσουν όλες τις εκκρεμότητες με τη σημερινή συγκυβέρνηση, ώστε η επόμενη κυβέρνηση να έχει δεμένα τα χέρια της. Αν παίζουν καθυστέρηση για να ρυθμίσουν τα σοβαρά ζητήματα με την επόμενη κυβέρνηση, σημαίνει ότι δεν τη φοβούνται. Γιατί δεν τη φοβούνται; Γιατί εδώ και καιρό έχουν διάλογο επικοινωνίας με τον ΣΥΡΙΖΑ και έχουν πάρει επαρκείς διαβεβαιώσεις.

Διαθεσιμότητες

«Στις ιδέες λέμε ναι. Στην πρόοδο λέμε ναι. Σε νέο σχήμα λέμε ναι. Όχι πια στις αέναες συζητήσεις. Όχι άλλο στις κινήσεις. Όχι στις προσωπικές πολιτικές», τονίζει σε δήλωσή της η Διαμαντοπούλου, η οποία προσπαθεί να μας πείσει ότι η ίδια δεν κάνει προσωπική πολιτική, αλλά πολιτική για το καλό του τόπου. Τόση... πρωτοτυπία πραγματικά δεν αντέχεται.

Όπως φαίνεται, η Διαμαντοπούλου δεν τα βρήκε με το Ποτάμι, με το οποίο φλερτάριζε παρασκηνιακά. Δεν γνωρίζουμε τους λόγους, μπορούμε όμως να εικάσουμε ότι ο Θεοδωράκης είναι ιδιαίτερα προσεκτικός απέναντι σε περσόνες που έχουν έτοιμο προσωπικό μηχανισμό, γιατί φοβάται ότι θα τον «κουτουπώσουν». Ετσι, η Διαμαντοπούλου ξαναβγαίνει στο πολιτικό μείνταϊν, δηλώνοντας έτοιμη να συμμετάσχει σε διαδικασίες συγκρότησης «ενός νέου πολιτικού σχήματος με σύγχρονο προγραμματικό και πολιτικό λόγο».

Τα «κουκιά», όμως, είναι μετρημένα. Υπάρχει το ΠΑΣΟΚ, υπάρχουν οι παπανδρεϊκοί (ακόμη μέσα στο ΠΑΣΟΚ), υπάρχει το Ποτάμι, υπάρχει ο Λυκούδης, ο οποίος όμως δε φαίνεται διατεθειμένος να τραβήξει μόνος του

για εκλογική κάθοδο. Αφού η Διαμαντοπούλου δεν ανακοινώνει κάτι δικό της, μαζί με κάποιους άλλους εν αποστρατεία Πασόκους, αναγκαστικά θα κινηθεί ανάμεσα στα υπάρχοντα σχήματα ή θα παραμείνει εκτός και της επόμενης Βουλής, αναμένοντας καλύτερες μέρες. Ετσι, όμως, κινδυνεύει να την ξεχάσουν ακόμη και οι φίλοι της.

Εξω από τα δόντια

«Βλέπουμε με ικανοποίηση ότι η Ελλάδα εξελίσσεται θετικά, ο νέος δανεισμός μειώθηκε αισθητά, το κόστος εργασίας επίσης, ενισχύθηκε η ανταγωνιστικότητα, αλλά αν επαρκούν ή όχι αυτό πρέπει να το κρίνει η τρόικα».

Αυτή τη δήλωση έκανε στα «Νέα» ο γερμανός χριστιανοδημοκράτης βουλευτής Νόρμπερτ Μπάρτλε, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος για θέματα προϋπολογισμού. Δε θέλουμε να σχολιάσουμε την κυνική παραπομπή μιας κυβέρνησης στην τρόικα, αλλά τα ουσιαστικά ζητήματα που θέτει αυτή η σύνοψη δήλωσης του γερμανού πολιτικού. Ο νέος δανεισμός μειώθηκε αισθητά, λέει ο Μπάρτλε, αποκαλύπτοντας ότι έχει πλήρη γνώση της κατάστασης. Ξέρει ότι τα νέα δάνεια δόθηκαν στην Ελλάδα για να αποπληρωθεί τα παλιά. Επίσης, ο Μπάρτλε αναφέρεται με σαφήνεια στην κινεζοποίηση, που απετέλεσε τη βασική πτυχή του ελληνικού «προγράμματος». Διαπιστώνει ότι το «κόστος εργασίας» μειώθηκε αισθητά και έτσι ανέβηκε η ανταγωνιστικότητα. Κόστος εργασίας, βέβαια, δεν υπάρχει γιατί οι εργάτες παράγουν τον κοινωνικό πλούτο κι αυτός που παράγει δεν μπορεί να θεωρείται κόστος. Ας κρατήσουμε, όμως, πως η κινεζοποίηση δεν προέκυψε τυχαία, αλλά αποτελεί όρο εκ των ων ουκ άνευ και για την αποπληρωμή των δανειστών και για την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργατών στη χώρα μας.

Διμέτωπος

Συνεχίζει το φραστικό διμέτωπο ο Φ. Κουβέλης, σε μια προσπάθεια να κρατήσει ανοιχτό το μαγαζί της ΔΗΜΑΡ και να μη σκορπίσουν οι βουλευτές του δεξιά κι αριστερά. Συνεντευξιαζόμενος στην «Αγορά» δήλωσε: «Η απαγκίστρωση από τα μνημόνια δεν μπορεί να υπάρξει με μια υποτιθέμενη εύκολη προσφυγή στις αγορές – τα αποτελέσματα τα είδαμε προσφάτως. Δεν μπορεί να υπάρξει, επίσης, με απόψεις που σπέρνουν ψευδαισθήσεις και που υποστηρίζουν ότι τα μνημόνια θα καταργηθούν με μια μονοκονδυλιά. Χρειάζεται διαπραγμάτευση σκληρή, κόκκινες γραμμές και κατά τη γνώμη μου ένα κοινό πλαίσιο συνεννόησης των πολιτικών δυνάμεων για την αναδιάρθρωση του χρέους». Με τέτοιες παπαριές, όμως, το μόνο που καταφέρνει είναι να μείνει ο ίδιος στον αφρό, χωρίς κανείς όμως να δίνει σημασία σ' αυτά που λέει. Γιατί όλοι ξέρουν πως αναγκαστικά πρέπει να συρθεί σε εκλογική συμμαχία με τον ΣΥΡΙΖΑ, εξασφαλίζοντας την επανεκλογή του στην επόμενη Βουλή.

Δασκαλεμένη

Μπορεί να κυκλοφορεί με «Λουμπουτέν» γόβες και πανάκριβα μοντελάκια, μη νομίζετε όμως ότι πρόκειται για καμιά ηλίθια «ξανθιά». Κωλοπετωμένη είναι η Τζάκρη, γι' αυτό και εμφανίστηκε «δασκαλεμένη» στις δηλώσεις που έκανε μετά τη συνάντηση με τον Τσίπρα. «Οι απόψεις μου είναι κοντά στον ΣΥΡΙΖΑ» είπε, σπεύδοντας να συμπληρώσει: «Αν θα γίνω δεκτή στον ΣΥΡΙΖΑ δεν το έχω διαπραγματευθεί και δεν έχω συζητήσει ακόμη. Εχω μιλήσει με τον κ. Τσίπρα, αλλά δεν έχω κάνει συζήτηση με το κόμμα. Θα κάνω το καθήκον μου. Πρέπει να αλλάξει η κυβέρνηση».

Επειδή, όμως, είναι κωλοπετωμένη (απόδειξη η ευλιγισία προς εξυπηρέτηση του ενστίκτου της πολιτικής επιβίωσης, που επιδεικνύει), μπορεί κανείς να αντιληφθεί ότι η μεταγραφή της έχει «κλείσει». Αλλιώς δε θα ήταν κορόιδο να προσφέρει την ψήφο της στον ΣΥΡΙΖΑ, σε μια περίοδο που οι βουλευτικές ψήφοι έχουν αποκτήσει μεγάλη αξία στο χρηματιστήριο της αστικής πολιτικής.

Ξεπεσμός

Πρέπει να έχεις ξεπέσει πολύ για να σε πιάνει στο στόμα του ο Παπαχρήστος και συ να το βουλώνεις. Ο άνθρωπος των «ειδικών αποστολών» του Συγκροτήματος Ψυχάρη έγραψε πως ο σύντροφος της Δούρου Γιάννης Μπενίτσης του διημήνυσε με δημοσιογράφο ότι πράγματι έχει γραφείο στην Περιφέρεια απέναντι από το γραφείο της συντρόφου του, αλλά αυτό το έχει όχι ως σύντροφος της περιφερειάρχη, αλλά επειδή εκλέχτηκε επικεφαλής της παράταξης «Δύναμη Ζωής», δηλαδή της παράταξης Δούρου.

Απ' αφορμή ανάλογα φαινόμενα που εντοπίσαμε στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας γράψαμε ότι οι Συριζαίοι είναι τόσο διψασμένοι για εξουσία (γυαλίζει το μάτι τους), που δεν κάνουν τον τυπικό διαχωρισμό ανάμεσα στο θεσμικό και το αντιθεσμικό. Οι άνθρωποι της παράταξης θα έπρεπε να είναι στα γραφεία της παράταξης και όχι να εγκαθίστανται σαν γκαουλάιτερ στους δήμους ή την περιφέρεια. Εν προκειμένω τα πράγματα είναι πιο προκλητικά. Η Δούρου έβαλε τον σύντρόφό της να ελέγχει το μηχανισμό της περιφέρειας σαν δεξί της χέρι. Ο κύριος αυτός, απ' όσα είχαμε διαβάσει προεκλογικά, είναι επιχειρηματίας. Δεν ξέρουμε τι είδους επιχειρήσεις έχει, αλλά εύκολα μπορούμε να καταλάβουμε για ποιο λόγο ένας επιχειρηματίας παρατάει τις επιχειρήσεις για να γίνει γενικός δερβέναγας σε μια περιφέρεια την οποία διοικεί η σύντροφός του.

Πατρίκιοι και πληβείοι

Σε οχτώ ευρωπαϊκές εφημερίδες δημοσιεύτηκε συνέντευξη του Γιούνκερ, το κεντρικό σημείο της οποίας ήταν η ανακοίνωση πως η Κομισιόν δεν πρόκειται να επιβάλει κυρώσεις στη Γαλλία και την Ιταλία που δε συμμορφώθηκαν με τον κανόνα για το ύψος του ελλειμμάτος. Όπως είπε ο Γιούνκερ, Γαλλία και Ιταλία έχουν προθεσμία μέχρι την άνοιξη να προωθήσουν τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Μετά την άνοιξη θα τις κάνει «ντα» ο Γιούνκερ.

Δεν αμφιβάλαμε καθόλου για την εξέλιξη, η οποία έχει σχολιαστεί από τις στήλες της «Κόντρας». Αν σημειώνουμε τη συνέντευξη Γιούνκερ είναι για να επαναλάβουμε πως σ' ένα υπερεθνικό σχήμα, όπως είναι η ΕΕ και η Ευρωζώνη, δεν μπορεί να μην υπάρχουν πατρίκιοι και πληβείοι. Άλλο πράγμα είναι οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, όπως η Γαλλία και η Ιταλία, και άλλο οι εξαρτημένες χώρες όπως η Ελλάδα, που μια τρόικα υπαλλήλων «αλωνίζει» μια ολόκληρη κυβέρνηση. Θυμίζουμε, επίσης, ότι αυτές οι παράλληλες εξελίξεις (μόκο για Γαλλία-Ιταλία, στρίμωγμα της Ελλάδας) κάνουν σκόνη τις απατηλές θεωρίες του ΣΥΡΙΖΑ περί «μετώπου του Νότου».

Σέλφι με τον πάπα

Ο Παπαδημούλης έστειλε μέσω twitter μια φωτογραφία από την επίσκεψη του πάπα στο ευρωκοινοβούλιο, στην οποία φαίνεται να υποδέχεται τον πάπα μαζί με τον πρόεδρο Σουλτς. Αηδία από τα ευρωλιγούρια της πάλαι ποτέ «ανανεωτικής αριστεράς».

ZOOM

Γιατί κόπτονται για την εύνοια των καπιταλιστών;

Την πανικόβλητη αντίδραση της ΝΔ μπορούμε να την κατανοήσουμε. Τη μια μέρα βγαίνει η περιβόητη Αννα-Μισέλ και δηλώνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ άλλα λέει στον ελληνικό λαό και άλλα λέει στους εκπροσώπους τραπεζικών ομίλων στο Λονδίνο, κάνοντας περίπου... αριστερή αντιπολίτευση στον ΣΥΡΙΖΑ. Την άλλη μέρα, βλέποντας διάφορα e-mail που κυκλοφόρησαν με προέλευση το City, ξαναγύρισε στα γνώριμα μονοπάτια της, κατηγορώντας τον ΣΥΡΙΖΑ ότι οδηγεί τη χώρα σε αστάθεια, αναξιοπιστία και ρήξη με τις «αγορές».

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, γιατί ξεπέρασε σχεδόν σκωπτικά τη δήλωση της Αννας-Μισέλ, αλλά έδειξε ιδιαίτερη ανησυχία για τη φιλολογία της επόμενης μέρας, που έφερε τα golden boys του City να ξιφουλκούν κατά της προοπτικής να αναλάβει τη διαχείριση της κρατικής εξουσίας στην Ελλάδα; Κανονικά, ένα κόμμα που εμφανίζεται ως αριστερό και ριζοσπαστικό, θα έπρεπε να πανηγυρίζει: μας χτυπούν οι εκπρόσωποι των κερδοσκοπικών funds, άρα τους ενοχλούμε, άρα πάμε καλά! Κι όμως, συνέβη το αντίθετο. Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε να διασκεδάσει τις εντυπώσεις από το e-mail κάποιου Srooner, που κυκλοφόρησε στα ΜΜΕ, και έγραφε: «Όλοι όσοι βγήκαν από τη συνάντηση θέλουν να πουλήσουν τα πάντα στην Ελλάδα. Το πρόγραμμα (σ.σ. που παρουσίασαν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ) είναι χειρότερο κι από εκείνο των κομμουνιστών (τουλάχιστον εκείνοι είχαν ένα σχέδιο που το 'χαν σκεφτεί καλά προηγουμένως) – αυτό εδώ θα φέρει το απόλυτο χάος. Περιμένω ότι αν ο ΣΥΡΙΖΑ πετύχει ποσοστό 36,5%, δηλαδή απόλυτη πλειοψηφία δεδομένων των +50 εδρών, θα δούμε να επαναλαμβάνεται το σενάριο της Κύπρου – μαζική φυγή καταθέσεων, οι επιχειρήσεις να μεταφέρουν ό,τι μπορούν στο εξωτερικό, ενώ θα σημειωθεί και απόλυτος τερματισμός ξένων επενδύσεων».

Ο Γ. Σταθάκης έσπευσε να κάνει δήλωση διάψευσης: «Το email που δημοσιεύτηκε στον ηλεκτρονικό Τύπο (με υπογραφή, η οποία αφαιρέθηκε στη συνέχεια) σχετικά με το κλίμα στις συναντήσεις, που είχα αυτές τις μέρες με επενδυτές, δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την πραγματικότητα». Αλλά δεν περιορίστηκε στη διάψευση. Προσέθεσε ότι «οι θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ έχουν πλέον ένα διεθνές ακροατήριο, το οποίο **αντιλαμβάνεται** ότι είναι απαραίτητη μια **συνολική λύση** που θα καθιστά το χρέος βιώσιμο, προκειμένου να επανακάμψει η ελληνική οικονομία με συνθήκες κοινωνικής συνοχής». Δηλαδή, εμφάνισε τους καπιταλιστές και τους μαντζαρούς, με τους οποίους συναντιούνται τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ στο εξωτερικό, περίπου σαν ομοιδατές του ΣΥΡΙΖΑ στο ζήτημα του χρέους. Ο Σκουρλέτης, που έχει αναλάβει να προωθεί τα σενάρια συνωμοσίας που κατασκευάζει ο ΣΥΡΙΖΑ, ισχυρίστηκε ότι το fund Capital «δεν είχε καν παρουσία στο meeting» και ότι «το συγκεκριμένο πρόσωπο (Σπούνερ) δεν παρέστη σε καμιά συνάντηση με τον Σταθάκη-Μηλιό», ενώ έκανε λόγο και για «συνεννόηση κέντρων με την κυβέρνηση για την δημιουργία εντυπώσεων».

Κοντολογίς, ο ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε να διαλύσει τις εντυπώσεις περί μη αποδοχής του από τα golden boys του City, λες και είναι αυτά τα golden boys που ψηφίζουν στην Ελλάδα και όχι εκατομμύρια άνθρωποι της δουλειάς. Αυτό αποκτά μεγαλύτερη σημασία, αν αναλογιστούμε ότι δεν μιλάμε για έλληνες καπιταλιστές, αλλά για εκπροσώπους των πιο ληστρικών και πιο επιθετικών τμημάτων του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Είναι φανερό ότι σ' αυτή τη φάση ο ΣΥΡΙΖΑ «κόβεται» όχι μόνο να γίνει αποδεκτός από την ελληνική κεφαλαιοκρατία, πράγμα που έχει κατακτήσει, αλλά να γίνει αποδεκτός από τη διεθνή κεφαλαιοκρατία. Γι' αυτό ενοχλήθηκε σφόδρα από την επίθεση που του έκαναν τα golden boys του City. Μέχρι τώρα είχε συνηθίσει ν' ακούει μόνο καλά λόγια, όπως συνέβη με τον Τσίπρα στο Τέξας ή στη λίμνη του Κόμο.

Θα έπρεπε να το περιμένουν, όμως. Άλλο να σου ετοιμάζουν μια θριαμβευτική υποδοχή άνθρωποι που τους πληρώνεις γι' αυτή τη δουλειά (όπως συνέβη στο Τέξας), άλλο να σε καλούν σ' ένα φόρουμ στο οποίο δημοσιώς περισσεύει η υποκρισία (όπως συνέβη στο συνέδριο Ambrozetti) και άλλο να παρακαλās να σε δεχτούν τα golden boys του City για να τους εξηγήσεις το πρόγραμμά σου. Τα συγκεκριμένα αρπακτικά, που κάνουν τη δουλειά στο παρασκήνιο για λογαριασμό των κατόχων του χρηματιστικού κεφαλαίου, συνηθίζουν να κόβουν τον τσαμπουκά των πολιτικών στελεχών, τα οποία τα αντιμετωπίζουν ως αντιπάλους στα μελλοντικά «ντιλ» με τις τράπεζες και τα fund που εκπροσωπούν.

Δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο το γεγονός ότι την ίδια μέρα υπήρξαν δυο Βατερλό για τους πολιτικούς εκπροσώπους του κακομοιριασμένου ελληνικού καπιταλισμού. Ενα στο Παρίσι και ένα στο Λονδίνο. Ολόκληρη αντιπροσωπία της ελληνικής κυβέρνησης, με επικεφαλής τον υπουργό Οικονομικών, σύρθηκε στο Παρίσι με την ελπίδα ότι θα υπάρξει μια συμφωνία με την τρόικα των «θεσμικών δανειστών» (αλλιώς δεν είχαν λόγο να κάνουν το ταξίδι) και γύρισε άπρακτη στην Αθήνα, με τους τρούκανούς να κλείνουν τις συζητήσεις μ' ένα τελεσίγραφο: αυτές είναι οι απαιτήσεις μας, δείτε τις κι όταν είστε έτοιμοι τα ξαναλέμε. Στο Λονδίνο συνετελέσθη το Βατερλό των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ από την «τρόικα των αγορών». Δεν χρειαζόμασταν τα e-mail και τις εκθέσεις διάφορων χρηματιστικών οίκων για να καταλάβουμε τι συνέβη στο Λονδίνο. Αρκεί και μόνο το γεγονός ότι δεν υπήρξε ούτε μια θετική δήλωση, μια δήλωση αναγνώρισης του ΣΥΡΙΖΑ ως αποδεκτής κυβερνητικής πολιτικής δύναμης. Τα golden boys έριξαν τις σφαλίδες τους στους Σταθάκη και Μηλιό, καθιστώντας σαφές ποιος κάνει κουμάντο και πως μια υπερχρεωμένη χώρα, η οποία θα χρειαστεί να ξαναδανειστεί για να ξεπληρώσει τα προηγούμενα χρέη της, δεν μπορεί να συζητά ισότιμα με αυτούς που έχουν τα προς δανεισμό κεφάλαια.

Δεν είναι τυχαίο ότι ελάχιστες μέρες

μετά από το Βατερλό του Λονδίνου, ο Τσίπρας εμφανίστηκε στο συνέδριο του Ελληνοαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου με μια απολογητική που ουδέποτε έχει ξανακάνει τόσο εμφανώς ο ΣΥΡΙΖΑ. Είπε μεταξύ άλλων: «Εξάλλου **ο ΣΥΡΙΖΑ δεν καταθέτει μια ανεύθυνη στρατηγική διακινδύνευσης. Αλλά μια στρατηγική διεκδίκησης με ασφάλεια, μέσα σε ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο**, όπου ωριμάζει ολοένα και περισσότερο η ανάγκη της αλλαγής στρατηγικής».

Ο ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη κατέθεσε αναλυτικά επεξεργασμένο και κοστολογημένο πρόγραμμα για την αντιμετώπιση των μεγάλων πληγών του μνημονίου και την επανεκκίνηση της οικονομίας, **σε συνθήκες δημοσιονομικής ισορροπίας**. Δεν παρουσίασε ένα πρόγραμμα νέων ελλειμμάτων. Και για αυτό το πρόγραμμά μας θα υλοποιηθεί ανεξάρτητα και έξω από τη διαδικασία της σκληρής διαπραγμάτευσης που θα αφορά τη βιωσιμότητα του χρέους καθώς και την ανάγκη γενναίας αύξησης των ευρωπαϊκών δημόσιων επενδύσεων για την επιστροφή στην ανάπτυξη και την απασχόληση».

Δεν πρόκειται για καινούργιες απόψεις του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για παλιές απόψεις που πρώτη φορά παρουσιάζονται με **τέτοιο** τρόπο. Ο ΣΥΡΙΖΑ διεβεβαιώνει ότι θα σεβαστεί όλες τις υποχρεώσεις έναντι των δανειστών, περιμένοντας να ωριμάσει η ιδέα της «διεθνούς διάσκεψης για το χρέος», την οποία μάλιστα, στην ίδια ομιλία του, ο Τσίπρας συνέδεσε με το χρέος της Ιταλίας, της Γαλλίας και της Ισπανίας. Επειδή όλοι γνωρίζουν πως μια τέτοια διάσκεψη, αν δεν παραπεμφθεί στις ελληνικές καλένδες, θα πάρει κάμποσα χρόνια, ο Τσίπρας αισθάνθηκε την ανάγκη να διακηρύξει τη νομιμοφροσύνη του ΣΥΡΙΖΑ και να ξεκαθαρίσει ότι θεωρεί διακινδύνευση τη μη πληρωμή των δανειστών (πάνε εκείνα τα ηρωικά του Δραγασάκη, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιβάλει μονομερές μορατόριουμ στην αποπληρωμή των δόσεων, αν δεν το δεχτούν οι δανειστές) και ότι θεωρεί περιβάλλον ασφάλειας αυτό της ΕΕ, εντός του οποίου θα κινηθεί αποκλειστικά, σεβόμενος τις υποχρεώσεις του. Μπορεί ο καθένας να αντιληφθεί τι σημαίνει αυτό πρακτικά.

Πέτρος Γιώτης

ΥΓ: Σε αντίθεση με τα golden boys του Λονδίνου, ο πρόεδρος της Τράπεζας Πειραιώς Μ. Σάλλας δήλωσε ότι δεν τον προβληματίζει η ενδεχόμενη άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, με δεδομένο ότι σέβεται την κοινοβουλευτική δημοκρατία και δέχεται ότι η αγορά υποστηρίζει την ανάπτυξη, την εξέλιξη και την τεχνολογία. Παλιός σοσιαλδημοκράτης ο Σάλλας, ξέρει τι σημαίνει πολιτική. Γι' αυτό και εκφράζεται με τόση κατηγορηματικότητα, θεωρώντας ότι η αναγνώριση του καπιταλισμού (της αγοράς όπως λέει) ως βάσης της οικονομίας από τον ΣΥΡΙΖΑ είναι επαρκέστατος όρος για να αναγνωριστεί μια κυβέρνησή του. Τα υπόλοιπα έρχονται μόνα τους, θα ήθελε να συμπληρώσει ο Σάλλας, αλλά η πολιτική του εμπειρία τον κατέστησε προσεκτικό. Γιατί να δημιουργήσει πρόβλημα «από τ' αριστερά» στον ΣΥΡΙΖΑ;

Μικροί Σαμαράδες και Φορτσάκηδες

Εμπνεόμενη από τον ακροδεξιό αρχηγό της Σαμαρά, τους πρωτοπόρους συνοδοιπόρους του στις прυτανικές αρχές, παίρνοντας αέρα από τη συνέχιση και εμπέδωση της κινεζοποίησης σε όλα τα επίπεδα, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ έδωσε συνέντευξη Τύπου για τις αλλαγές που οραματίζεται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ιδού μερικές από αυτές:

♦ Δημιουργία «ειδικού σώματος φύλαξης, κατάλληλα εκπαιδευμένου», που θα ελέγχει ποιος μπαίνει και βγαίνει στα πανεπιστημιακά ιδρύματα, με αρμοδιότητες να επεμβαίνει όταν θεωρεί ότι κινδυνεύει η «νομιμότητα» (προφανώς από τίποτε καταλήψεις και απεργίες) και θα έχει την πλήρη ευθύνη για την ενημέρωση των δυνάμεων καταστολής. Μπάρες στις εισόδους των ΑΕΙ και ταυτότητες εισόδου για τα μέλη των ιδρυμάτων.

♦ «Αλλαγή του τρόπου διεξαγωγής των Γενικών Συνελεύσεων των Συλλόγων και τη θέσπιση κανόνων, ώστε να αποτρέπεται μειοψηφίες να κλείνουν τα ιδρύματα, όπως γινόταν μέχρι σήμερα». Φόρα Φορτσάκη!

♦ «Κατάρτηση των παραταξιακών πλαισίων στις Γενικές Συνελεύσεις και αντικατάστασή τους με προτάσεις χωρίς κομματική χροιά, που θα άπτονται των φοιτητικών και ακαδημαϊκών ζητημάτων». Τους ενοχλεί, προφανώς ο πολιτικός λόγος και η ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση, την οποία επιθυμούν να χάνεται μέσα στη «σούπα» των προτάσεων «χωρίς κομματική χροιά» για τα στενά «ακαδημαϊκά και φοιτητικά ζητήματα».

♦ «Θέσπιση προσωποπαγών Διοικητικών Συμβουλίων, με ονομαστική εκπροσώπηση που εκλέγονται από τους φοιτητές». Πρόταση στο ίδιο μήκος κύματος με την αμέσως παραπάνω.

♦ «Αναθεώρηση άρθρου 16. Ιδρυση μη κρατικών ακαδημαϊκών ιδρυμάτων». Ο διακαής πόθος ΝΔ και ΠΑΣΟΚ επανέρχεται ξανά και ξανά για να ευνοηθούν οι γόνιμοι της αστικής τάξης, σε βάρος των παιδιών της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Η ταξική διαφορά στο απόγειό της.

♦ «Πέρα από την τακτική χρηματοδότηση, την οποία τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ θα πρέπει να λαμβάνουν ούτως ή άλλως από το Κράτος... επιπλέον κρατική χρηματοδότηση με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης. Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα με βάση την κατάταξή τους θα λαμβάνουν και το ανάλογο bonus που θα ορίζει την προηγούμενη χρονιά το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων». Η αποθέωση της κατηγοριοποίησης των ιδρυμάτων, με βάση την απόλυτη προσαρμογή στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς. Πιστή εφαρμογή του νόμου Διαμαντοπούλου.

♦ «Αντληση ιδιωτικών κεφαλαίων... Απευθείας χορηγίες στα Ακαδημαϊκά Ιδρύματα από Φορείς, Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, οργανισμούς, ιδιώτες, ιδρύματα με τη μορφή κληροδοτημάτων. Χρηματοδότηση μεταπτυχιακών προγραμμάτων από ιδιώτες / εταιρίες / οργανισμούς και φορείς... Σύνδεση Πανεπιστημίων και ΤΕΙ με την αγορά εργασίας...». Στο ίδιο μήκος κύματος με τα παραπάνω.

♦ «Χορήγηση κινήτρων σε ιδιώτες προκειμένου να κατασκευάσουν ιδιωτικές εστίες συμβεβλημένες με το Κράτος, στις οποίες ο φοιτητής - σπουδαστής θα πληρώνει χαμηλό μίσθωμα (συνέχιση και ενίσχυση της μεθόδου ΣΔΙΤ)». Να αλωθεί και ο δημόσιος (έστω υποτυπώδης σήμερα) δημόσιος χαρακτήρας της φοιτητικής μέριμνας.

♦ «Την μετακίνηση δημοσίων υπαλλήλων από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα προς τα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ με σκοπό την στελέχωσή τους σε διοικητικές θέσεις». Οχι άμεση επαναπρόσληψη των διοικητικών υπαλλήλων που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα είτε απολύθηκαν, αλλά «λύση» εκ των ενόντων.

♦ Δυο τύποι Λυκείων, ο δεύτερος σαφώς υποβαθμισμένος (ακαδημαϊκή εκπαίδευση ή τεχνική εκπαίδευση και κατάρτιση). Διετές Λύκειο για όσους ακολουθήσουν την ακαδημαϊκή εκπαίδευση. Η σημερινή τρίτη Λυκείου μετατρέπεται σε προπαρασκευαστικό έτος για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (η προετοιμασία γίνεται στις σχολικές μονάδες από καθηγητές της δευτεροβάθμιας).

Μικτό σύστημα εξετάσεων που θα αποτελείται από τα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα και τα μαθήματα που θα ορίζουν τα τμήματα για την εισαγωγή των μαθητών σε αυτά. Κοντολογίες, ένταση της εξειδίκευσης, των ταξικών ανισοτήτων, με τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων στον Καιάδα (δεν προβλέπεται γι' αυτά καμιά έστω και τυπική διέξοδος προς τα ΑΕΙ-ΤΕΙ), ισχυροποίηση των ταξικών φραγμών για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι διακηρύξεις κρύβουν τις παγίδες

Συνέντευξη στο εκπαιδευτικό δίκτυο alfavita έδωσε ο συριζαίος βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης και εκπαιδευτικός Γιάννης Αμανατίδης για τα πρώτα μέτρα που θα πάρει το κόμμα του στην εκπαίδευση, όταν με το καλό έρθει στην εξουσία.

Σημειώνουμε εδώ τα όσα δεν είπε ο βουλευτής, τα όσα με γενικά και θολά χρώματα περιέγραψε, αφήνοντας σκοπίμως να αιωρούνται ψευδαισθήσεις για το τι πραγματικά θα πράξει ο ΣΥΡΙΖΑ την επομένη των εκλογών, όταν θα διαβεί την πολυπόθητη πόρτα του Μαξίμου, διαβάζοντας πίσω από τις λέξεις.

Σημειώνουμε επίσης ότι όσα είπε ο Αμανατίδης αναφέρονται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο στην πολιτική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για την Παιδεία.

♦ **Για την αντιμετώπιση της αξιολόγησης, που με ταχύτατους ρυθμούς προωθεί το υπουργείο Παιδείας και τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών:**

«Έχουμε δεσμευτεί ότι θα καταργήσουμε τους Νόμους 4024/11, 4142/13 και 3848/10 και το Προεδρικό Διάταγμα 152/13, δεν θα επικυρώσουμε εκ των υστέρων τελεσμένα που απορρέουν από την εφαρμογή αυτού του αυταρχικού νομοθετικού πλαισίου, θα προχωρήσουμε, σε συνεργασία με την εκπαιδευτική κοινότητα, σε μια δημοκρατική αναδιάρθρωση του πλαισίου διοίκησης και οργάνωσης της εκπαίδευσης και θα επαναπροκηρύξουμε όλες τις θέσεις...

Η ελληνική κοινωνία και η εκπαίδευση χρειάζονται ελεύθερους εκπαιδευτικούς, που θα κρίνονται με διαδικασίες που δεν θα στηρίζονται στην ανασφάλεια, στο φόβο και στις απολύσεις, αλλά θα συνδέονται με αναβαθμισμένη και μακράς διάρκειας επιμόρφωση αντί για τη συλλογή βεβαιώσεων στην οποία επιδίδονται τα τελευταία χρόνια...».

Ο ΣΥΡΙΖΑ αναπαράγει την ψευδαίσθηση που χρόνια καιλιεργεί τώρα στον εκπαιδευτικό κόσμο η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών με πυρήνα τις παρατάξεις των αστικών κομμάτων εξουσίας ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ, ώστε να συγκρατεί την οργή, να περιορίζει το μέτωπο αντιπαράθεσης με το αστικό σύστημα και τις επιδιώξεις του και να εγκλωβίζει τους αγώνες ενάντια στην αξιολόγηση σ' ένα στενό πλαίσιο «τεχνικού» χαρακτήρα. Διατείνεται δηλαδή, ότι στο πλαίσιο του καπιταλισμού, μπορεί να υπάρξει σχολείο μακριά και έξω από τις επιδιώξεις και τα συμφέροντα του κεφαλαίου και της πολιτικής που χαράζει προς όφελός του η αστική τάξη, της οποίας την κυριαρχία δεν αμφισβητεί σε καμιά περίπτωση ο ΣΥΡΙΖΑ. Οτι μπορεί στο πλαίσιο αυτού του συστήματος η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και του έργου του να μην έχει τιμωρητικό

χαρακτήρα, ιδίως για τους εκπαιδευτικούς εκείνους που έρχονται σε ρήξη με το σύστημα και την πεποίθησή τους για την επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού την κάνουν πράξη, όσο τούτο είναι δυνατόν, και στη δουλειά τους.

Ακόμη κι αν καταργηθούν οι παραπάνω νόμοι, που επιβλήθηκαν δεδομένου του ευνοϊκού ανέμου της κινεζοποίησης και που είναι αλήθεια ότι όξυναν τα πράγματα στην εκπαίδευση γιατί έβαλαν με άγριο και βίαιο τρόπο τον ανταγωνισμό και τη διαίρεση στο σχολείο και μεγέθυναν το φόβο, η ουσία είναι αλλού. Η αξιολόγηση στην εκπαίδευση είναι κλαδί από τον κορμό της «ανταποδοτικότητας», που με τόση θέρμη προωθεί το ευρωπαϊκό κεφάλαιο σε όλους τους τομείς, ακόμη και σ' αυτούς που έχουν κοινωνικό περιεχόμενο, αποδομώντας τις κρατικές δαπάνες και υποχρεώσεις και φορτώνοντας τα βάρη στους εργαζόμενους, επιβάλλοντας σε όλη την έκταση την καταθλιπτική κυριαρχία της αστικής ιδεολογίας. Και είναι γνωστή η λατρεία των Συριζαίων για την ΕΕ από τους κόλπους της οποίας δε θέλουν επουδενί να αποσπαστούν.

Και ένα τελευταίο σχόλιο: Αλήθεια, πώς διακρίνονται οι «δημοκράτες» που θα τοποθετηθούν στη διοίκηση της εκπαίδευσης, στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσής της; Και από ποια ιδεολογία αυτοί θα εμφορούνται; Έχει τόση σημασία αν η κυριαρχία της αστικής ιδεολογίας και η αναπαραγωγή της ταξικής διαφοροποίησης μέσα από το σχολείο γίνεται με το καρότο ή με το βούρδουλα;

♦ **Για το πώς θα απαντήσει ο ΣΥΡΙΖΑ στο πρόβλημα της μείωσης του αριθμού των εκπαιδευτικών μέσω της πολιτικής των μηδενικών προσλήψεων:**

«Η απάντηση είναι σαφής: Πρέπει να επανέλθουμε στην πρακτική των μόνιμων διορισμών, έτσι ώστε να καλυφθούν τα κενά και στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση...».

Δεν υπάρχει πουθενά αναφορά για την επαναφορά της επετηρίδας, του μόνου αδιάβλητου τρόπου μόνιμων διορισμών, που εξασφάλιζε μια μίνιμουμ εργασιακή αξιοπρέπεια στους εκπαιδευτικούς. Και αυτό δε γίνεται τυχαία, ειδικά αν θυμηθούμε ότι όταν επιχειρήθηκε η κατάργησή της από τον Αρσένη έπεσαν τόννοι δακρυγόνα στους εκπαιδευτικούς που διαμαρτύρονταν. Αντίθετα, υπονοείται ότι θα παραμείνει σε ισχύ ο «διαγωνισμός της ντροπής» (ΑΣΕΠ), που αμφισβητεί τα πτυχία, κουβαλά το άρωμα του διαχωρισμού σε «άξιους» και μη και ο οποίος άνοιξε το δρόμο για την άλωση τελικά των εργασιακών σχέσεων και στην εκπαίδευση και βεβαίως δεν έλυσε σε καμιά περίπτωση το πρόβλημα της μακροχρόνιας αδιόριστίας.

♦ **Για το «νέο Λύκειο» και το σύστημα πρόσβασης στην ανώτατη εκπαίδευση:**

«Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ εντάσσει τη σημερινή Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση στο πλαίσιο μιας ενιαίας 12χρονης δημόσιας εκπαίδευσης, που θα καλύπτει το σύνολο των παιδιών της αντίστοιχης ηλικίας (ως τα 18 τους χρόνια), ενώ παράλληλα προβλέπει δίχρονη δημόσια προσχολική για όλα τα νήπια 4-6 ετών. Δομικό στοιχείο των προτάσεών μας είναι η συνολική αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών σε όλο το εύρος της 12χρονης εκπαίδευσης με τρόπο που θα συμβάλλει σε μια πολυδιάσταση διαμόρφωση της προσωπικότητας του παιδιού και του νέου πολίτη. Στο επίπεδο του Λυκείου προωθούμε το Ενιαίο Λύκειο Θεωρίας και Πράξης, που θα ολοκληρώνει τη γενική μορφωτική συγκρότηση του νέου ανθρώπου παρέχοντας συνδυασμό θεωρητικών και πρακτικών αντικειμένων και δραστηριοτήτων. Σε αυτή τη διαδικασία - που θα προβλέπει ασφαλώς ένα μεταβατικό στάδιο συνύπαρξης των δύο τύπων Λυκείου, ουσιαστικά αναβαθμισμένων - θα εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια ουσιαστικού διαλόγου με την εκπαιδευτική κοινότητα και τους αρμόδιους φορείς.

Σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, έχουμε ταχθεί υπέρ της αποδέσμευσης του Λυκείου από αυτή τη διαδικασία και της μετακίνησης του συστήματος προς την ελεύθερη πρόσβαση.

Η πρότασή μας για ελεύθερη πρόσβαση στη Τριτοβάθμια Εκπαίδευση:

1. Καταργεί οριστικά τον σημερινό χαρακτήρα του λυκείου ως μηχανισμού «προγύμνασης» των νέων για την πρόσβασή τους στη Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

2. Αναβαθμίζει τον μορφωτικό ρόλο του λυκείου, γιατί το απελευθερώνει από τις εισαγωγικές εξετάσεις.

3. Απαλλάσσει την οικογένεια από τις δυσβάσταχτες δαπάνες για φροντιστήρια...».

Το περίφημο «Ενιαίο Λύκειο Θεωρίας και Πράξης» που θα ολοκληρώνει τη γενική μορφωτική συγκρότηση του νέου ανθρώπου του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια λαμπερή πομφόλυγα που σκάει μόλις την τοποθετήσουμε μέσα στο πλαίσιο του αστικού σχολείου, μέσα στον καπιταλισμό. Ο οποίος εξοβελίζει από τους σκοπούς του τον «γενικό» άνθρωπο και αναπαράγει τον «μερικό», τον οποίο εφοδιάζει μόνο με τις απαραίτητες δεξιότητες που απαιτεί κάθε φορά η αγορά, χτίζοντας ένα εκπαιδευτικό σύστημα φθινό και ευέλικτο που δε βάζει «φυτίλια» αμφισβήτησης του εκμεταλλευτικού συστήματος με τη δημιουργία ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων και σκεπτόμενων ανθρώπων.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι το πολύ-πολύ μια τεχνικού τύπου ενοποίηση των δύο τύπων Λυκείων, χωρίς ακόμη και αυτό να είναι

σίγουρο ότι θα πραγματοποιηθεί αφού προβλέπεται «μεταβατικό στάδιο» και «διάλογος».

Σε ό,τι δε αφορά την «ελεύθερη πρόσβαση», υπογραμμίζουμε μόνο μια λέξη, που δεν μπαίνει τυχαία, τη λέξη «διαδικασία». Από την οποία υποτίθεται θα αποδεσμευτεί το Λύκειο. Κοντολογίες, θα υπάρχει διαδικασία επιλογής από τα Πανεπιστήμια, η οποία τοποθετείται μετά την αποφοίτηση από το Λύκειο. Οι Συριζαίοι σκόπιμα αποφεύγουν να μιλήσουν καθαρά, να περιγράψουν τη μορφή αυτής της «διαδικασίας» και τονίζουν την ψευδεπίγραφη γι' αυτούς «ελεύθερη πρόσβαση», η οποία πριν από κάποια χρόνια είχε μπει στην προμετωπίδα των μαθητικών καταλήψεων. Ψέμα και υποκρισία επίσης είναι και ο ισχυρισμός ότι το Λύκειο θα αναβαθμίσει τον μορφωτικό του ρόλο και θα αποδεσμευτεί από τη διαδικασία εισαγωγής από τη στιγμή που θα εξακολουθήσει να υπάρχει σύστημα επιλογής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση (όποια μορφή κι αν έχει αυτό), όπως ψέμα είναι ότι σε αυτό το πλαίσιο, ο μηχανισμός της παραπαιδείας δε θα καθιστά αυτό καθαυτό το Λύκειο πάρεργο και δε θα εξακολουθήσει να απομυζά τους ήδη πενιχρούς οικογενειακούς προϋπολογισμούς.

Περιγράφοντας συνοπτικά τα άμεσα μέτρα που θα πάρει ο ΣΥΡΙΖΑ, ο Αμανατίδης, μεταξύ άλλων, μίλησε για «τήρηση της νομιμότητας στη λειτουργία των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων» και όχι για κατάργησή τους (λογικό, αφού ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις -και τέτοιες είναι και τα «μαγαζιά» των σχολάρχων- ατιμωμένες της ανάπτυξης) και για «πάγωμα των καταργήσεων- συγχωνεύσεων στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και επανελειτουργία σχολικών μονάδων που καταργήθηκαν (νηπιαγωγεία-δημοτικά-γυμνάσια-λύκεια) βάσει αντικειμενικών κριτηρίων». Εμείς κρατάμε το τελευταίο, την αναφορά στα «αντικειμενικά κριτήρια», για να καταδείξουμε την υποκρισία των Συριζαίων, όταν είναι γνωστό ότι στην τελευταία διετία καταργήθηκαν κάπου 2.000 σχολεία και τα παιδιά έχασαν το σχολείο της γειτονιάς και του χωριού τους.

Σε συνδυασμό με αυτά, σημειώνουμε και την πρόταση από το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ για «εφαρμογή του ανώτατου ορίου των 25 μαθητών ανά τμήμα στην Δευτεροβάθμια και μεσοπρόθεσμα των 20 μαθητών στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση».

♦ **Ως «κλου» των συριζαϊκών «ανατρεπτικών» σημείων για την Παιδεία αναφέρουμε χωρίς σχόλια την πρόταση από το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ:**

«Δέσμευση για σταδιακή αύξηση των κονδυλίων για την παιδεία και την έρευνα από τον κρατικό προϋπολογισμό ανάλογα με την οικονομική κατάσταση της χώρας!»

Ακροδεξιά κωμωδία...

Ο βουλευτής Πειραιά των ΑΝΕΛ Π. Μελάς κούνησε μαντίλι στο «κόμμα» αιφνιδιαζοντας τον Καμμένο, ο οποίος περίμενε πως η κίνηση Μελά θα γινόταν κατά την ψηφοφορία για εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας, ώστε ν' αναγκαστεί αυτός να τον διαγράψει. Ο Μελάς, όμως, άρπαξε την ευκαιρία που του έδωσε ο Καμμένος με την «υπόθεση Σταυρούλα» και την έκανε πρώτος, λίγες μέρες μετά την... πανηγυρική εκλογή του ως τομεάρχης Υγείας στο συνέδριο των ΑΝΕΛ.

Το ερώτημα που αντιμετωπίζει με δραματικό τρόπο ο Καμμένος είναι «ποιοι θα είναι ο επόμενος;». Τι τακτική θ' ακολουθήσουν οι άνθρωποι του Σαμαρά, ο Σταμάτης, ο Μαρκόπουλος, ο Μπαλτάκος, που πλαгиολογούν τους βουλευτές των ΑΝΕΛ. Μετά την αποχώρηση του Μελά φοβάται πως θα εφαρμόσουν τακτική «ξηλώματος του πουλόβερ». Δηλαδή, ν' αρχίσουν να φεύγουν ο ένας μετά τον άλλο, πριν την προεδρική εκλογή, ώστε όσοι φεύγουν από το μαντρί να ενθαρρύνουν τους υπόλοιπους, δείχνοντας πως ο στόχος των 180 επιτυγχάνεται και πως όποιοι δεν ακολουθήσουν θα μείνουν στο τέλος «μπουκάλα».

Γιατί αυτό είναι το πρόβλημα και του Καμμένου και των βουλευτών του. Ο Καμμένος θέλει εκλογές το Μάρτη, μπας και καταφέρει να σώσει την παρτίδα. Να πιάσει, δηλαδή, το 3% και να ξαναβγάλει μια βουλευτική θητεία. Αν ο βίος της κυβέρνησης παραταθεί, το μόρφωμα που έφτιαξε το 2012 θα εξακολουθήσει να φυλλορροεί και δε θα τη βγάλει μέχρι το 2016. Οι βουλευτές του αντιμετωπίζουν το ίδιο δίλημμα ο καθένας και η καθημέριά χωριστά. Σκέφτονται: ακόμη κι αν πιάσουν οι ΑΝΕΛ το 3%, οι περισσότεροι από εμάς δε θα ξαναεκλεγούμε. Το δίλημά τους, λοιπόν, είναι να μεταπηδήσουν σε άλλο κόμμα για να μπορέσουν να διεκδικήσουν την επανεκλογή τους με μεγαλύτερες αξιώσεις. Και βέβαια, για τη συντριπτική πλειοψηφία απ' αυτούς άλλο κόμμα είναι μόνο η ΝΔ.

...και συριζαϊκή εμπλοκή

Πέρα από τις κωμικές στιγμές που εξακολουθεί να προσφέρει στην αστική πολιτική ζωή ο Καμμένος, δεν παραλείπει να μπλέξει στις δουλειές του και τον ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι, στην περιβόητη υπόθεση της απόπειρας δωροδοκίας της Ξουλίδου μέσω... facebook, ο Καμμένος πέταξε στα γρήγορα ότι ενήμερος ήταν και ο ΣΥΡΙΖΑ και συγκεκριμένα ο διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Τσίπρα Ν. Παππάς. Και ο ΣΥΡΙΖΑ παραδέχτηκε επίσημα ότι όντως είχε ενημέρωση από τον Καμμένο, επιδιόμοστος σε μια απέλπιδα προσπάθεια να βγει έξω απ' αυτή την ιστορία.

Μιλώντας στις 28 Νοέμβρη στο πρωινό Mega, ο Σκουρλέτης είπε επί λέξει: «Πρόκειται για μια **σοβαρή καταγγελία**, σε ένα τόσο σοβαρό θέμα - **δεν ξέρω κατά πόσο ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα** - και αντί να δούμε ακριβώς τι συμβαίνει, να δούμε αν είναι λάσπη, αν είναι ψέμα, αν είναι αλήθεια, βγαίνει ο κ. Καρύδης και λέει "ο κ. Παππάς είχε ενημερωθεί".... ούτε για το όνομα δεν είχε ενημερωθεί ο κ. Παππάς. Ο κ. Καμμένος **πήρε τηλέφωνο και μίλησε στον κ. Παππά για απόπειρα δωροδοκίας, δεν του είπε ονόματα**. Ο κ. Παππάς, λοιπόν, όπως και ο κ. εισαγγελέας, έλαβε γνώση από τον κ. Καμμένο ότι υπάρχει μια περίπτωση δωροδοκίας αλλά **δεν έχει ακριβή στοιχεία**. Τι θα μπορούσε να είχε πει ο κ. Παππάς σε αυτή την περίπτωση;».

Ακόμη κι ένας πρωτάρης δημοσιογράφος, αν του έλεγε κάτι τέτοιο ο Καμμένος, θα πίεζε για να μάθει περισσότερα. Πόσο μάλλον ένα κορυφαίο στέλεχος του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Ο ίδιος ο Σκουρλέτης, όταν πέταξε τη γνωστή κορόνα περί επιχείρησης εξαγοράς βουλευτών, δεν αναφέρθηκε (δεν υπαινίχτηκε καν) σε περιστατικό που αφορά βουλευτή του Καμμένου, αλλά σε ένα δημοσίευμα της φυλλάδας του Κουρή. Όταν ο ίδιος και ο Παππάς πήγαν στον εισαγγελέα που διεξήγαγε προκαταρκτική εξέταση, γιατί δεν του είπαν ότι έχουν και αυτή την ενημέρωση από τον Καμμένο; Επειδή δεν είχαν ονόματα; Ας έλεγαν το περιστατικό και ας αναλάμβανε ο εισαγγελέας να βρει τα ονόματα καλώντας τον Καμμένο.

Γιατί «έθαψαν» το συγκεκριμένο γεγονός τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ; Η δικαιολογία «δεν είχαμε ονόματα» είναι για αφέλεις και δεν την εξετάζουμε. Μένουν δύο άλλες εξηγήσεις: ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε πλάτες στον Καμμένο, προκειμένου να χειριστεί όπως αυτός νομίζει τη συγκεκριμένη υπόθεση ή/και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πήρε στα σοβαρά την καταγγελία Καμμένου, καταλαβαίνοντας πως πρόκειται για ένα ακόμη από τα αστυνομικοδικαστικά σενάρια που εδώ και χρόνια φτιάχνει ο δικομανής Καμμένος. Δεν υπάρχει περίπτωση ο Παππάς να μη ρώτησε τον Καμμένο τι στοιχεία έχει. Αν αυτός αρνήθηκε να του δώσει λεπτομέρειες, ο Παππάς θα έπρεπε να τον σιχτηρίσει και να του κλείσει το τηλέφωνο στη μάπα, κατά το κοινώς λεγόμενο. Νομίζουμε, λοιπόν, ότι τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ρώτησαν, έμαθαν και, φυσικά, δεν πήραν στα σοβαρά τις καταγγελίες Καμμένου. Από την άλλη, δε θέλησαν να του κάνουν ζημιά. Συμπεριφέρθηκαν με το γνωστό πολιτικό τυχολογισμό που πολιτεύονται σε όλα τα ζητήματα και τώρα βγάζουν την ουρά τους έξω.

Τι έγειρε τη ζυγαριά στην Καισαριανή;

Η Καισαριανή, σύμβολο Αντίστασης, με την πλούσια παρακαταθήκη σε ηρωικούς αγώνες, χτες έδωσε άλλη μια απάντηση: Απάντηση αγώνα, διεκδίκησης και εμπιστοσύνης στο ΚΚΕ, επιλέγοντας δημοτική αρχή - στήριγμα στη λαϊκή πάλη και όχι διαχείρισης της αντιλαϊκής πολιτικής». Ετσι σχολίασε η εφημερίδα του Περισσού τη νίκη του κομματικού υποψήφιου επί του υποψήφιου του ΣΥΡΙΖΑ, στις επαναληπτικές εκλογές που έγιναν στην Καισαριανή την περασμένη Κυριακή. Το γεγονός ότι η αποχή εκτινάχτηκε στο 67%, το ότι δεν έφτασαν τους 8.000 οι ψηφοφόροι που προσήλθαν στις κάλπες, δεν αποτέλεσε είδηση άξια σχολιασμού για την ηγεσία του Περισσού. Ούτε καν άξια αναφοράς. Οσο και να έψαχνε κανείς το «ΡΙζοσπάστη» της Τρίτης δε θα έβρισκε αναφορά στην αποχή.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το αποτέλεσμα είναι ήττα για τον ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό και δεν είχαμε επίσημη ανακοίνωση, παρά μόνο off the record παράπονα από τον υποψήφιό του και τους ανθρώπους του για εγκατάλειψη από την ηγεσία του κόμματος. Όπως δείχνουν τα πράγματα, στο επιτελείο της Κουμουνδούρου επικράτησαν κυνικές σκέψεις. Να μην αναμειχθούν επίσημα στην επαναληπτική εκλογή της Καισαριανής, ώστε σε περίπτωση ήττας να μην τη χρεωθούν κομματικά, να μη θλώσει η εικόνα νίκης που τόσο μεθοδικά σχηματίζουν τα γκάλοπ. Αλλωστε, στον ΣΥΡΙΖΑ ξέρουν πολύ καλά ότι η ψήφος στις τοπικές εκλογές δεν έχει καμιά σχέση

με την ψήφο στις εθνικές εκλογές. Τον περασμένο Μάη ο ΣΥΡΙΖΑ υπέστη Βατερλό στις τοπικές εκλογές, όμως σάρωσε στις ευρωεκλογές. Στο δεύτερο γύρο είχαμε ανθρώπους που στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές ψήφισαν τους υποψήφιους του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, ενώ στις ευρωεκλογές ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ.

Οι άνθρωποι του Περισσού, από την άλλη, που πανηγυρίζουν ότι η συνέπεια νίκησε τον ομορτισμό, θα δουν για μια ακόμη φορά στις επόμενες εκλογές τον ΣΥΡΙΖΑ να τους «ξεπιρίζει» την εκλογική βάση. Και στην Καισαριανή. Τώρα, όμως, ήθελαν μια «μεγάλη νίκη» για να τη σερβίσουν στους οπαδούς τους, τους οποίους εδώ και χρόνια ταΐζουν με πολιτικό κουτόχορτο.

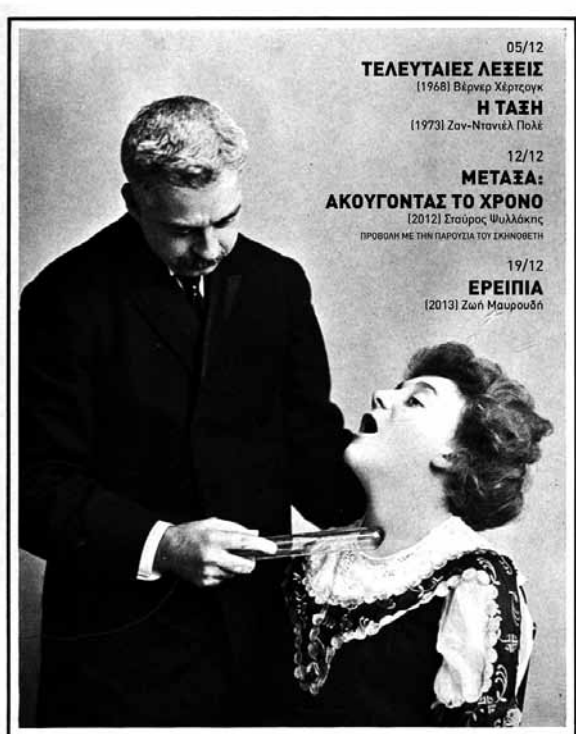
Ο υποψήφιος του Περισσού πήρε 1.150 ψήφους περισσότερες απ' όσες είχε λάβει στον πρώτο γύρο τον περασμένο Μάη, ενώ ο ψηφοφόρος του ΣΥΡΙΖΑ πήρε 450 ψήφους περισσότερες απ' αυτές που είχε πάρει τον περασμένο Μάη. Δεν ξέρουμε αν το αποτέλεσμα θα ήταν το ίδιο σε περίπτωση που ο δεύτερος γύρος ανάμεσά τους διεξαγόταν το Μάη. Κι επειδή ο συριζαίος υποψήφιος βρήκε καταφύγιο στις βολικές σε τέτοιες περιπτώσεις θεωρίες συνωμοσίας (με έφαγαν οι μηχανισμοί - Πασόκοι και Δεξιόι έστειλαν κόσμο να ψηφίσει τον αντίπαλό μου), εμείς θα θέλαμε να αναδείξουμε μια άλλη διάσταση. Αυτή του βίου και της πολιτείας των συριζαίων τοπικών «αρχόντων» από το Σεπτέμβρη που ανέλαβαν τα καθήκοντά

τους. Όταν η παράταξη της Δούρου ψηφίζει αυτούσιο τον προϋπολογισμό του Σγουρού και κάνει πλάτες στον Αλαφούζο για να πάρει τα 7 εκατ. που σκανδαλωδώς αποφάσισε να του χαρίσει ο Σγουρός, όταν η παράταξη Βασιλόπουλου κάνει αίτηση στη Φιλαδέλφεια-Χαλκηδόνα (για να μείνουμε μόνο στις περιπτώσεις που έγιναν

ευρύτερα γνωστές), γιατί να μην σκεφτούν οι ψηφοφόροι της Καισαριανής ότι είναι «ούνα φάτσα ούνα ράτσα» με τους Πασόκους και ένα κομμάτι τους να στραφεί στον υποψήφιο του Περισσού;

Αυτά σε τοπικό επίπεδο, γιατί σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο η εκλογική συμπεριφορά διαμορφώνεται διαφορετικά.

Νέος κύκλος προβολών και συζητήσεων

ΔΙΑΓΝΩΣΗ : ΣΤΙΓΜΑ
Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
Εισιός ελεύθερη
www.eksegarsi.gr

ΔΙΑΓΝΩΣΗ : ΣΤΙΓΜΑ

Τέσσερις ταινίες για το στίγμα και την περιθωριοποίηση που ακολουθούν τη διάγνωση της ασθένειας. Από την απομόνωση της Σπιναλόγκας στο παράλληλο σύμπαν του καρκίνου, κι από εκεί στην πρόσφατη διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών, η ασθένεια γίνεται όχημα για τον εκφοβισμό και τον κοινωνικό έλεγχο.

Παρασκευές στις 8:30μμ - Είσοδος ελεύθερη
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα

~ Παρασκευή 12/12/2014 ~

ΜΕΤΑΞΑ: ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ
(Ελλάδα, 2012, 87')

Σκηνοθεσία, σενάριο, παραγωγή: Σταύρος Ψυλλάκης

Ο Σταύρος Ψυλλάκης εισχωρεί στα άδυτα του αντικαρκινικού νοσοκομείου Μεταξά και δημιουργεί ένα ντοκιμαντέρ για τους εργαζόμενους του (γιατρούς, νοσηλευτές) που έχουν προσβληθεί και οι ίδιοι από καρκίνο. Η διαπραγμάτευση της νόσου-ταμπού για την ελληνική κοινωνία πραγματοποιείται χωρίς παρεμβάσεις του κινηματογραφιστή, με μόνη την αφήγηση των πρωταγωνιστών. Ο Ψυλλάκης δηλώνει πως προσέγγισε την ταινία και το θέμα της με ενδιαφέρον «υπαρξιακό». Χωρίς μελοδραματισμούς, επιχειρεί να αναδείξει την αξιοπρέπεια των ανθρώπων που μάχονται με τον καρκίνο και να αφήσει μια αισιόδοξη νότα: «Αυτοί οι άνθρωποι λένε "θέλω να ζήσω" και αυτό είναι κάτι που αφορά όλους μας».

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορθιοι! Οχι πια στα τέσσερα.

Προσέξτε κόκκινοι αδελφοί μου του «Κ»ΚΕ, σήμερα (6 Δεκεμβρίου) δεν γιορτάζουμε τίποτα (ποιον άγιο Νικόλαο ρε;). Μη σας παραπλανήσουν τίποτε σειρήνες (ποιων ένστολων συντρόφων μας εργαζομένων ρε;), τίποτε πράκτορες, εισπράκτορες και τίποτε προβοκάτορες. Στο ύψος σας εσείς! Καλύτερα μάλιστα να καθίσετε μέσα, γιατί ίσως βγουν οι γνωστοί-άγνωστοι υαλοπινακοθραύστες που έλεγε κι ο αείμνηστος Βγρον. Εμείς οι άγνωστοι-γνωστοί δεν έχουμε καμιά σχέση μ' αυτούς που εμπαιίζουν το λαό και αναστέλλουν τη συντεταγμένη επανάσταση.

Πέρα από την πλάκα, η απόρριψη της προσφυγής Ρωμανού δυναμιτίζει το κλίμα και διαμορφώνει εμπρηστική κατάσταση για τη μέρα αυτή (οι γραμμές αυτές γράφονται την Τετάρτη).

Διασώζοντας και τιμώντας τις παραδόσεις, οφείλουμε να υπενθυμίσουμε ότι κάθε χρόνο τέτοιο καιρό αρχίζει η «γουρουνοχαρά». Πρόκειται για το έθιμο της σφαγής γουρουνιών (τι υπομειδιάτε ρε;) και την μετέπειτα ετοιμασία λουκάνικων, τηγανιάς και χριστουγεννιάτικων εδεσμάτων.

Να μου το θυμηθείτε: αρχή δια περιπέτειες ήταν το e-mail που έστειλε στην τρόικα η κυβέρνηση του success story της αδούλωτης δουλοπαροικίας. Και όχι αρχή δια έξοδο από τα μνημόνια.

Ομως η φαιδρότητα δεν περιορίζεται εντός των συνόρων της μακαρίας μπανανιάς, αλλά αγκαλιάζει όλο το πλανητικό χωριό. Μαχητές του Ισλαμικού Κράτους ανάρτησαν στο διαδίκτυο μια συνταγή για τηγανίτες που παρατείνουν την ενέργεια και τη δύναμη. Για να μη λέτε ότι τις δοκιμάσαμε μόνοι, τα υλικά της συνταγής των τζιχαντιστών είναι ένα αυγό, ένα φλιτζάνι αλεύρι, τέσσερις κουταλιές της κούπας ζάχαρη, μία κουταλιά της σούπας λάδι, τέσσερα κουταλάκια του γλυκού αλάτι και ένα φλιτζάνι γάλα. Σύμφωνα με τις οδηγίες οι τηγανίτες θα πρέπει να σερβίρονται με μέλι, ενώ είναι κατάλληλες τόσο για πρωινό όσο και για βραδινό. Τίποτε διαφορετικό από αυτές των γιαγιάδων μας δηλαδή. Πού να ξέραμε τότε τι πολεμοφόδια είχαμε...

Αν πιστέψουμε τα τρομοκρατικά δελτία μετέωρων λόγων των μετεωρολόγων, δεν κινδυνεύουμε από τον Σαμαρά, από την ακροδεξιά, από τα μνημόνια και από τον καπιταλιστικό οδοστρωτήρα. Κινδυνεύουμε να πάμε από ακραία καιρικά φαινόμενα και μόνο. Και μ' όνο.

Για να δούμε πώς βγήκε η όλο και πιο επίκαιρη έκφραση «πλήρωσε τα μαλλιά της κεφαλής του». Γράφει ο ιστορικός Χριστόφορος Αγγελος: «Οι επιβληθέντες φόροι ήσαν αναριθμητοί, αλλά και άνιστοι. Εκτός της δεκάτης, του εγγείου και της διακατοχής των ιδιοκτησιών, εκάστη οικογένεια κατέβαλε χωριστά φόρον καπνού (εστίας), δασμόν γάμου, δούλου και δούλης, καταλυμάτων, επαρχιακών εξόδων, καφτανίων, καρφοπετάλλων και άλλων εκτάκτων. Ενώ δε ούτω βαρείς κατ' εαυτούς ήσαν οι επιβληθέντες φόροι, έτι βαρύτερους καί αφόρητους καθίστα ο τρόπος της εισπράξεως και η δυναστεία των αποστελλομένων προς τούτο υπαλλήλων ή εκμισθωτών. Φόρος ωσαύτως ετίθετο επί των ραγιάδων εκείνων οίτινες έτρεφον μακράν κόμην». Από αυτό το τελευταίο έμεινε παροιμιώδης η φράση...

Παραθέτουμε ανέγγιχτη και ασχολίαστη την περί ΜΑΤ δήλωση ενός από τους πενήντα γραμματείς του ΣυΡΙΖΑ ανά τη θλιβερή ελληνική επαρχία, ζητώντας προκαταβολικά συγνώμη για την βάσανο στην οποία υποβάλλουμε τους συντρόφους αναγνώστες: «Η μονάδα αυτή έχει την τάση να αποκαθιστά την τάξη μόνο των ανθρώπων οι οποίοι διαμαρτύρονται για τα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων και των φοιτητών. Ετσι λειτουργούν τα τελευταία χρόνια τα ΜΑΤ, αν και νομίζω ότι πάντα έτσι λειτουργούσαν. Για μας λοιπόν είναι δεδομένο ότι έτσι κι αλλιώς θα πρέπει να καταργηθούν. Στο κάτω κάτω της γραφής αν, ω μη γένοιτο, χρειαστεί ποτέ να καταστείλουμε άλλα πράγματα, έχουμε και τον Στρατό και δεν μας χρειάζονται τα ΜΑΤ...! Νομίζω ότι η αστυνομία πλέον κάνει οτιδήποτε άλλο από την ονομασία του υπουργείου στο οποίο ανήκει, δηλαδή να προστατεύει τον πολίτη».

«Η επιπόλαιη και ταυτόχρονα σκεπτικιστική κι εύπιστη αστική τάξη, είναι διαποτισμένη με μια δεισιδαίμονα εμπιστοσύνη στο κράτος-πρόνοια, το οποίο ωστόσο αδιάκοπα κατακρίνει, κατηγορώντας πάντα την κυβέρνηση για τα δικά της σφάλματα και είναι ανίκανη να επιχειρήσει ο,τιδήποτε χωρίς την παρέμβαση των αρχών» (Gustave le Bon - «Ψυχολογία των όχλων»).

Κοκκινοσκουφίτσα

3η δίκη ΣΠΦ πακέτο με άλλες υποθέσεις

Προδιαγεγραμμένη τρομο-καταδίκη

Με μια διάτρητη νομικά και προκλητική πολιτικά απόφαση, το τρομοδικείο του Κορυδαλλού, με πρόεδρο τη Μ. Τζανακάκη, δέχτηκε (με ελάχιστες διαφοροποιήσεις) την πρόταση του εισαγγελέα Σ. Μπάγια και «μοίρασε» βαρύτατες κατηγορίες στους κατηγορούμενους αυτής της υπόθεσης, στην οποία είχαν συγκεντρωθεί τρία βουλεύματα που αφορούσαν τέσσερις υποθέσεις (βομβοδέματα, σπίτι στο Βόλο, σύγκρουση στην Πεύκη και όπλα στην Νέα Σμύρνη).

Το τρομοδικείο δέχτηκε την ένσταση εκκρεμοδικίας, με αποτέλεσμα όσοι έχουν καταδικαστεί σε άλλη δίκη για συμμετοχή στη ΣΠΦ (μέλη της οργάνωσης και άσχετοι με την οργάνωση) να μην καταδικαστούν και δεύτερη φορά (η κατηγορία κρίθηκε απαράδεκτη). Ιδιαίτερη περίπτωση είναι ο Γ. Μιχαηλίδης, που αθώωθηκε από την κατηγορία της συμμετοχής στη δίκη για τη ληστεία στο Βελβεντό, με αποτέλεσμα να κριθεί απαράδεκτη η ίδια κατηγορία που αντιμετώπιζε σ' αυτή τη δίκη. Σημειώνουμε πως όλοι οι κατηγορούμενοι (εκτός από τη Στ. Αντωνίου και τον Κ. Παπαδόπουλο) έχουν καταδικαστεί για συμμετοχή στη ΣΠΦ (είναι δεν είναι μέλη της οργάνωσης), επομένως όλες οι επιμέρους κατηγορίες για τις οποίες καταδικάστηκαν θεωρείται ότι τελέστηκαν στο πλαίσιο «τρομοκρατικής» δράσης και συνεπάγονται βαρύτερες ποινές.

Για την υπόθεση της Πεύκης, ο Θ. Μαυρόπουλος καταδικάστηκε για συμμετοχή

στη ΣΠΦ και για δύο απόπειρες ανθρωποκτονίας τελεσθείσες σε ήρεμη ψυχική κατάσταση.

Για την υπόθεση του Βόλου καταδικάστηκαν οι Χρ. Τσάκαλος, Δ. Μπολάνο, Γ. Νικολόπουλος, Ολ. Οικονομίδου, Γ. Πολύδωρος και Θ. Μαυρόπουλος για διακεκριμένη οπλοκατοχή, χωρίς ουδείς να ισχυριστεί ότι τα όπλα τα είχαν για να τα εμπορευτούν ή να τα διαθέσουν σε τρίτους. Μιλάμε, δηλαδή, για νομικό τερατούργημα, με στόχο να πέσουν μεγάλες ποινές και ν' αρχίσει να δημιουργείται σχετική νομολογία. Για την ίδια υπόθεση ο Δ. Πολίτης καταδικάστηκε για απλή οπλοκατοχή. Τα όπλα ήταν μια σκύλλα και μερικά ακόμη εργαλεία!

Για την υπόθεση των βομβοδεμάτων, οι Γερ. Τσάκαλος και Π. Αργυρού, που είχαν συλληφθεί, καταδικάστηκαν για 3 εκρήξεις και 9 απόπειρες έκρηξης, καθώς και για κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών μηχανισμών. Θυμίζουμε ότι οι μηχανισμοί ήταν εξαιρετικά μικρής ισχύος και ουσιαστικά λειτουργούσαν εμπρηστικά. Τα υπόλοιπα μέλη της ΣΠΦ (Χρ. Τσάκαλος, Γ. και Μ. Νικολόπουλος, Δ. Μπολάνο, Ολ. Οικονομίδου, Γ. Πολύδωρος) καταδικάστηκαν για κατασκευή και κατοχή.

Ο Χ. Χατζημιχαλάκης, που κατηγορούνταν ως... «διευθυντής», όντας ήδη κρατούμενος, απαλλάχτηκε.

Με την υπόθεση της Νέας Σμύρνης έχουμε το ίδιο νομικό τερατούργημα. Οι Κ. Σακάς, Γ. Καραγιαννίδης και Αλ. Μητρούσιος καταδικάστηκαν για διακεκριμένη οπλοκα-

τοχή, για όπλα που ούτε τα εμπορεύονταν ούτε τα διέθεταν σε τρίτους. Και βέβαια, βαφτίστηκαν και αυτοί μέλη της ΣΠΦ (καταδικάστηκε μόνο ο Κ. Σακάς, γιατί οι άλλοι δύο έχουν ήδη καταδικαστεί στη λεγόμενη δίκη Χαλανδρίου).

Η Στ. Αντωνίου, κατηγορούμενη στην ίδια υπόθεση, απαλλάχτηκε λόγω αμφιβολιών από την κατηγορία της συμμετοχής, καταδικάστηκε όμως για απλή συνέργεια σε διακεκριμένη οπλοκατοχή και για προπαρασκευαστική πράξη πλαστογραφίας.

Ο Κ. Παπαδόπουλος απαλλάχτηκε από την κατηγορία της συμμετοχής στη ΣΠΦ και καταδικάστηκε για το πλημμέλημα της οπλοκατοχής (δύο σιδερογροθιές, αγορασμένες νόμιμα από κατάστημα)!

Συζήτηση και απόφαση επί των ποινών υπήρξε μόνο για τους δύο τελευταίους. Η Στ. Αντωνίου καταδικάστηκε σε 5 χρόνια κάθειρξη για την απλή συνέργεια σε διακεκριμένη οπλοκατοχή και σε 3 χρόνια φυλάκιση για την άλλη πράξη, κατά συγχώνευση σε **συνολική ποινή κάθειρξης 6 ετών** (ίδια ήταν η πρόταση του εισαγγελέα). Η έφεσή της έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα (το πρότείνει και ο εισαγγελέας επειδή έχει λευκό ποινικό μητρώο) και έτσι δε φυλακίστηκε. Ο Κ. Παπαδόπουλος καταδικάστηκε σε φυλάκιση 6 μηνών και πρόστιμο 586 ευρώ (800 είχε προτείνει ο εισαγγελέας), με τριετή αναστολή λόγω λευκού ποινικού μητρώου.

Οι ποινές στους υπόλοιπους θ' αποφασιστούν στις 18 Δεκέμβρη.

Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας

Κάθε άλλο παρά συντεχνιακό ζήτημα

Πολλοί αναγνώστες ίσως αναρωτηθούν τι δουλειά έχει στην εφημερίδα μας ένα θέμα που φαίνεται εξειδικευμένο και αυστηρά νομικό. Κάπως έτσι ίσως να είχαν τα πράγματα αν οι αλλαγές που προωθούσε το υπουργείο Δικαιοσύνης δεν έδιναν για πρώτη φορά σε τέτοιους μνημονιακούς καιρούς και με τον ελληνικό λαό να είναι στα πρόθυρα μιας νέας επίθεσης σε εργατικά και ασφαλιστικά δικαιώματα, πρωτοφανή αβά-ντα στις Τράπεζες με ρυθμίσεις που χαντακώνουν μικροοφειλέτες και περιορίζουν δικαιώματα στα στάδια τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της πολιτικής δίκης.

Ηδη από το 2012 έχει καταρτιστεί ειδική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή με σκοπό να μεταρρυθμίσει διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Κάτι τέτοιο κρίθηκε αναγκαίο, όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση του σχετικού σχεδίου νόμου, χάριν της ταχύτερης απονομής δικαιοσύνης. Ετσι, οι αλλαγές έγιναν κυρίως στην τακτική διαδικασία ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, καθώς και στο στάδιο την αναγκαστικής εκτέλεσης, μιας και εκεί παρατηρούνται οι μεγαλύτερες χρονικές καθυστερήσεις.

Άλλες επιμέρους αλλά εξίσου σημαντικές αλλαγές αφορούν και ειδικές διαδικασίες (όπως π.χ. τα ασφαλιστικά μέτρα). Το σχέδιο νόμου δόθηκε σε δημόσια διαβούλευση, εκφράστηκαν πολλοί φορείς και εμπλεκόμενοι με τη δικαιοσύνη παράγοντες, όπως οι δικηγορικοί σύλλογοι της χώρας, συμβολαιογράφοι κλπ. και πλέον κατατέθηκε στη Βουλή οπότε και αναμένεται η ψήφισή του.

Ηδη, τη στιγμή που γράφεται αυτό το σημείωμα (βράδυ Τετάρτης), αναβρασμός επικρατεί στους δικηγόρους όλης της χώρας, οι οποίοι διανύουν τη δεύτερη εβδομάδα αποχής, δηλώνοντας ευθαρσώς την αντίθεσή τους στο εν λόγω νομοθέτημα και καταγγέλλοντας την αδιαφορία των εμπνευστών του απέναντι σε βασικά προβλήματα που τέθηκαν επί τάπητος. Με απόφαση της ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας διεξήχθη και σχετικό δημοψήφισμα, τα αποτελέσματα του οποίου βγήκαν την Τετάρτη και έδειξαν τη συντριπτική πλειοψηφία των συμμετεχόντων να τάσσεται κατά του νέου ΚΠολΔ και υπέρ της συνέχισης των κινητοποιήσεων.

Μιας και ο χώρος της εφημερίδας δεν επιτρέπει μεγάλες

αναλύσεις, αξίζει να περιοριστούμε σε δύο-τρία σημεία του σχεδίου αυτού, στα οποία έχει προβληθεί και έντονη κριτική. Το πρώτο σχετίζεται με το στάδιο της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η διαδικασία αυτή αφορά κατεξοχήν το άκρως ακανθώδες ζήτημα των πλειστηριασμών. Πλέον, με τις αλλαγές που προωθούνται, ευνοούνται σε βαθμό προκλητικό οι Τράπεζες ακόμη και σε βάρος του Δημοσίου ή ασφαλιστικών φορέων, γεγονός που ακόμα και για το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους συνιστά αιτία πιθανής μείωσης και απώλειας εσόδων του δημοσίου (που προφανώς θα καλυφθούν με τον συνήθη τρόπο της αύξησης της φορολογίας και των πάσης φύσεως μέτρων). Αυτό συμβαίνει κυρίως λόγω προνομίων που τους δίνονται αναφορικά με τη διανομή του πλειστηριασματος και της κατάταξής τους στον πίνακα ικανοποίησης των δανειστών. Επιπλέον, καθιερώνεται ακατάσχετο για οφειλές κατά πιστωτικών ιδρυμάτων μέχρι το ποσό των 1.500 ευρώ, πράγμα που είναι προφανώς αστείο δεδομένης της εποχής που ζούμε.

Το δεύτερο σημείο που αξίζει να σχολιάσουμε είναι η μετατροπή της διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο από

εμμέτρηση σε απλή κατάθεση και ανάγνωση εγγράφων. Αυτό από μόνο του δημιουργεί ήδη προβλήματα, τόσο νομικά όσο και πραγματικά-πρακτικά. Καταργείται ευθέως η αρχή της προφορικότητας που ισχύει και στην πολιτική δίκη και επιτρέπει σε όλους τους παράγοντες να έρθουν σε άμεση επαφή με τα δεδομένα της υπόθεσης, εξετάζοντας μάρτυρες, όπως επίσης ακυρώνεται η έννοια του φυσικού δικαστή, μέσω διεξαγωγής κατ' αντιδίκη προφορικής εξέτασης ενώπιον Εισηγητή και όχι πλήρους σύνθεσης (ακόμα και για πολυμελή δικαστήρια).

Τα παραπάνω, σε συνδυασμό με τα υψηλά παράβολα, τις προθεσμίες που μειώνονται ασφυκτικά, τον περιορισμό των ενδίκων μέσων και των προϋποθέσεων άσκησης τους, της κατάργησης ασφαλιστικών μέτρων για εργαζόμενους (που κατεξοχήν τα χρησιμοποιούσαν), θα οδηγήσουν σε καταστάσεις άδικες κοινωνικά, που θα κληθούν να «σηκώσουν» για ακόμη μια φορά οι εργαζόμενοι και οι οφειλέτες τραπεζικών δανείων. Σε κάθε περίπτωση, γίνεται ξανά φανερό ότι οι νόμοι είναι προνομιούχο πεδίο διαχείρισης της κρίσης προς όφελος αυτών που τη δημιούργησαν και όχι αυτών που τελικά την πληρώνουν.

Για να τηρηθεί η νομιμότητα

Πρέπει να επιστραφεί άμεσα ο «φάκελος» στην εταιρία Μελισσανίδα

Από το καλοκαίρι ακόμη, όταν η Εταιρία του Μελισσανίδα πανηγύριζε ότι κατέθεσε «φάκελο» για έκδοση οικοδομικής άδειας για το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση που θέλει να κατασκευάσει, αποκαλύψαμε ότι ο περιβόητος «φάκελος» ήταν άδειος (περιλάμβανε μόνο ένα φύλλο χαρτί, την αίτηση) και η εσπευσμένη κατάθεση έγινε μόνο για να παρθεί ο αριθμός πρωτοκόλλου και να τον επισείουν στους οπαδούς της ΑΕΚ, στους οποίους ήθελαν να πουλήσουν τα πανάκριβα «διαρκείας». Επισημάναμε, επίσης, ότι κακώς δόθηκε αριθμός πρωτοκόλλου, διότι άλλα προβλέπει το ισχύον νομικό πλαίσιο.

Συγκεκριμένα, η ΚΥΑ «Διαδικασία έντυπης υποβολής Εγκρισης Δόμησης και Αδειας Δόμησης» (Αριθμ. Οικ. 7533, ΦΕΚ 251Β, 13.2.2012), στο άρθρο 1, παρ. 2.2 προβλέπει ότι «κατά την υποβολή της αίτησης στο πρωτόκολλο ελέγχεται η πληρότητα των ως άνω απαιτούμενων δικαιολογητικών και η αίτηση πρωτοκολλείται **μόνο** εφόσον υποβάλλονται όλα τα απαραίτητα στοιχεία».

Ποια είναι αυτά τα στοιχεία; Ο κατάλογος είναι πολύ μεγάλος. Πρώτα-πρώτα είναι τα στοιχεία του ιδιοκτήτη, τα στοιχεία του ακινήτου και οι τίτλοι κτήσης. Ακολουθούν τα τοπογραφικά διαγράμματα, τα διαγράμματα δόμησης, τα σχέδια για τη διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου και ορισμένα άλλα σχέδια. Επίσης, εγκρίσεις από άλλες υπηρεσίες. Μόνο όταν υπάρχουν όλ' αυτά δίνεται η Εγκριση Δόμησης, που αποτελεί την πρώτη φάση της αδειοδότησης. Μετά υποβάλλεται

η αίτηση για Αδεια Δόμησης (δεύτερο στάδιο), η οποία πρέπει να συνοδεύεται από πλήρεις μελέτες (δύο σειρές σχεδίων η καθημέρα), αρχιτεκτονική, στατική και εδαφοτεχνική, ηλεκτρομηχανολογική, ενεργειακής απόδοσης, υδραυλική και αποχέτευσης, ενεργητικής πυροπροστασίας, καυσίμου αερίου, συμβολαιογραφικές πράξεις για τις θέσεις πάρκινγκ, έντυπο προϋπολογισμού του έργου κ.ά.

Η ΚΥΑ είναι σαφής και γι' αυτό το στάδιο: «Κατά την υποβολή της αίτησης στο πρωτόκολλο ελέγχεται η πληρότητα των ως άνω απαιτούμενων δικαιολογητικών και η αίτηση πρωτοκολλείται, **μόνο** εφόσον υποβάλλονται όλα τα απαραίτητα στοιχεία ανάλογα με το είδος του έργου».

Η εταιρία του Μελισσανίδα, βέβαια, δεν έχει φτάσει σ' αυτό το στάδιο, ακόμη βρίσκεται στο πρώτο, το στάδιο της Εγκρισης Δόμησης. Και ο φάκελός της είναι κατ' ουσίαν άδειος. Αυτό δεν το λέμε εμείς, το έχει πει η ίδια η ΔΟΚΚ, η Διεύθυνση του ΥΠΕΚΑ που ορίστηκε ως αρμόδια για την έκδοση της οικοδομικής άδειας. Στις 29 Αυγούστου, η ΔΟΚΚ απέστειλε στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ένα έγγραφο (αρ. πρωτοκ. 39151) στο οποίο έγραφε: «Προκειμένου η Υπηρεσία μας να προβεί σε περαιτέρω έλεγχο, σας γνωρίζουμε ότι είναι απαραίτητο να προσκομιστούν τα δικαιολογητικά με τα οποία τεκμηριώνεται το δικαίωμα υποβολής της παραπάνω σχετικής αιτήσεως».

Η ΔΟΚΚ ζητούσε όχι μόνο όλες τις απαραίτητες μελέτες και εγκρίσεις, αλλά και έγγραφα που νομιμοποιούν τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ

να υποβάλει αίτηση για Εγκριση και Αδεια Δόμησης σ' ένα οικόπεδο που δεν της ανήκει, αλλά ανήκει στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ. Αυτό το έγγραφο δεν έχει προσκομιστεί. **Παραχωρητήριο από την Ερασιτεχνική προς τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ δεν υπάρχει** και γενική συνέλευση της Ερασιτεχνικής δεν έχει συγκληθεί. Το παραχωρητήριο δεν μπορεί να εκδοθεί με απόφαση του ελεγχόμενου από τον Μελισσανίδα ΔΣ της Ερασιτεχνικής. Αυτό προβλέπεται και από το καταστατικό της ΑΕΚ, αλλά αναφέρεται ρητά και στο Ενημερωτικό Σημείωμα που εκδόθηκε για την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου (αυτή που κατέληξε στο απόλυτο φιάσκο, με τη συλλογή μόλις 1,8 εκατ. ευρώ έναντι των 29 εκατ. που ήταν ο στόχος. Στις σελίδες 32-33 αναφέρεται ότι η σύμβαση μεταξύ της εταιρίας και της ΑΕΚ «έχει χαρακτηριστικά συμφωνητικού προθέσεων στα περισσότερα σημεία της συμφωνίας. Επίσης η επικύρωση της εν λόγω σύμβασης, η **οριστική συμφωνία παραχώρησης** και η παράδοση της έκτασης όπου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο (κατασκευή γηπέδου) **τελούν υπό την αίρεση της λήψης σύμφωνης απόφασης από τη Γενική Συνέλευση της ΑΕΚ**, σύμφωνα με τις προβλέψεις της Σύμβασης».

Επίσης, πέραν όλων των άλλων στοιχείων που λείπουν, έχει γίνει γνωστό πως δεν υπάρχει συγκεκριμένη μελέτη υψομέτρων. Πρόκειται για τη γνωστή εμπλοκή που έχει η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ με το δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας.

Η ΔΑΟΚΑ (Διεύθυνση που διαδέχτηκε τη ΔΟΚΚ) έχει απέναντί της

κάποιον που ισχυρίζεται ότι είναι ιδιοκτήτης ενός οικοπέδου, χωρίς να έχει κανένα νομιμοποιητικό έγγραφο, και έναν φάκελο που δεν περιλαμβάνει ούτε τα στοιχειώδη απ' αυτά που απαιτούνται. Κι αυτή η κατάσταση τραβάει πάνω από τρεις μήνες. Τι προβλέπεται στις περιπτώσεις που ο φάκελος δεν είναι πλήρης; Η ΚΥΑ είναι σαφέστατη. Στο άρθρο 1, παρ. 3.1, εδάφιο α προβλέπει: «Σε περίπτωση που η αίτηση για **έγκριση δόμησης** δεν συνοδεύεται από τα δικαιολογητικά στοιχεία της παραγράφου 2.1, **δεν γίνεται δεκτή και επιστρέφεται** ακόμη και αν έχει πρωτοκολληθεί».

Αυτό έπρεπε να έχει γίνει από την πρώτη στιγμή. Μετά τις 29 Αυγούστου, όμως, που διαπιστώθηκε ότι η εταιρία του Μελισσανίδα δεν έχει υποβάλει τα δικαιολογητικά έγγραφα, η αίτηση έπρεπε να της επιστραφεί. Εμείς απευθυνθήκαμε με νέα αίτησή μας στη ΔΑΟΚΑ και ενόψει όσων εκθέσαμε παραπάνω ζητάμε να μας απαντήσει στο εξής ερώτημα: **«Γιατί η υπηρεσία σας δεν επέστρεψε στη “Δικέφαλος 1924” ΑΕ την αίτηση, ως είχε υποχρέωση βάσει της σχετικής ΚΥΑ; Προτίθεστε να το κάνετε άμεσα, έστω και ετεροχρονισμένα, προκειμένου να αποκαταστήσετε τη νομιμότητα;»**. Περιμένοντας την απάντηση, σημειώνουμε -καθ' υπερβολήν, όπως αντιλαμβάνονται οι τακτικοί αναγνώστες μας- ότι αυτή την υπόθεση θα τη φτάσουμε μέχρι το τέλος, γιατί δε δεχόμαστε να παραβιάζεται τόσο ωμά η ίδια η αστική νομιμότητα χάριν ενός καπιταλιστή.

Οι «προγραφές» του Μελισσανίδα δε θα περάσουν

Σε δημόσια «προγραφή» των 17 πολιτών που κατέθεσαν προσφυγή στο ΣτΕ κατά των αντισυνταγματικών διατάξεων του νόμου 4277/2014 προχώρησε το «σύστημα Μελισσανίδα». Η ΠΑΕ ΑΕΚ δημοσίευσε στην ιστοσελίδα της αντίγραφο της προσφυγής, με τα ονόματα και τις διευθύνσεις όσων υπογράφουν την προσφυγή, και τα υπόλοιπα τα ανέλαβαν τα «υπαλληλικά» Μέσα που ανέλαβαν να αφιονίσουν και να ξεσηκώσουν την ανεγκέφαλη μερίδα των οπαδών, η οποία έχει δείξει και στο πρόσφατο παρελθόν ότι ξέρει να δρα τραμπούκικα και πογκρομιστικά.

Αυτό το νόημα είχε η δημοσιοποίηση των ονομάτων και των διευθύνσεων των πολιτών που έκαναν την προσφυγή. Να στοχοποιηθούν αυτοί ως «εχθροί της ΑΕΚ» και να μείνει στο απυρόβλητο ο ίδιος ο Μελισσανίδης και το σχέδιό του που έχει ναυαγήσει. Είναι γνωστό πως ούτε οικοδομική άδεια μπορεί να βγάλει, ούτε όμως και ενδιαφέρεται ιδιαίτερα να βγάλει, αφού η αύξηση μετοχικού κεφαλαίου της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ κατέληξε σ' ένα μεγαλοπρεπέστατο φιάσκο (έβαλε στόχο τα 29 εκατ. ευρώ και μάζεψε μόνο 1,8 εκατ. ευρώ). Πέρασαν πάνω από τρεις μήνες από τότε που η ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ του ζήτησε εγγράφως να συμπληρώσει το φάκελο και δεν έκανε καμιά κίνηση. Δεν έχει εξασφαλίσει καν το παραχωρητήριο από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ. Δεν έχει οριστεί καν γενική συνέλευση της Ερασιτεχνικής, που είναι το μόνο όργανο που μπορεί να εκδώσει το παραχωρητήριο. Το ίδιο πρόβλημα έχει με τη μελέτη υψομέτρων που κατέθεσε στο Δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Μολονότι ο Δήμος αποδέχεται -ως μη όφειλε- τον αντισυνταγματικό νόμο 4277/2014, η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ δεν έχει κάνει καμιά κίνηση να καταθέσει στις τεχνικές υπηρεσίες τα έγγραφα που της ζητούνται.

Δεν είναι τυχαίο ότι στα «υπαλληλικά» σάιτ κυκλοφορεί η άποψη ότι η προσφυγή είναι αυτή που καθυστερεί τα έργα και πως μόλις αυτή απορριφθεί, την επόμενη κιόλας μέρα θ' αρχίσουν τα έργα. Η προσφυγή, όμως, επειδή στρέφεται κατά του νόμου και όχι κατά κάποιας διοικητικής πράξης, δε συνοδεύεται από αίτηση για ασφαλιστικά μέτρα και έκδοση προσωρινής διαταγής. Για να υπάρξουν έργα θα πρέπει να υπάρξει άδεια και βέβαια λεφτά. Όμως ούτε άδεια υπάρχει ούτε λεφτά. Γι' αυτό και κυκλοφορεί το ψεύδος ότι η προσφυγή καθυστερεί τα έργα!

Οι 17 πολίτες που επέλεξαν την τακτική να προσφύγουν κατά του νόμου, χωρίς να περιμένουν να υπάρξει διοικητική πράξη κατ' εφαρμογήν του νόμου (π.χ. έγκριση της μελέτης υψομέτρων από το Δήμο, έκδοση Εγκρισης και Αδειας Δόμησης), είχαν κάθε νόμιμο δικαίωμα να το πράξουν. Στο κάτω-κάτω, πρόκειται για νομικές διατάξεις που αποτελούν αντίγραφο του «νόμου Γρανίτσα», ο οποίος έχει κριθεί αντισυνταγματικός με τρεις διαδοχικές αποφάσεις του ΣτΕ. Κάθε άνθρωπος με στοιχειώδη περιβαλλοντική ευαισθησία δεν μπορεί παρά να συμφωνήσει πως αυτός ο νόμος αποτελεί πρόκληση, καθώς προσπαθεί να επαναφέρει σε ισχύ έναν παλιό νόμο, που κρίθηκε αντισυνταγματικός και δεν εφαρμόστηκε.

Αυτονόητο καθήκον κάθε δημοκρατικού ανθρώπου είναι να υψώσει ασπίδα μπροστά στις απειλές που δέχονται οι 17 πολίτες. Οι «προγραφές» του «συστήματος Μελισσανίδα» δε θα περάσουν, όπως δεν πέρασαν οι τραμποκισμοί, οι δολοφονικές επιθέσεις και οι βανδαλισμοί του περασμένου καλοκαιριού.

Νέα ανάποδη κωλοτούμπα Βασιλόπουλου

Κριτήριο η πράξη και όχι τα λόγια

Πιεσμένος από την ανελέητη κριτική που δέχεται για το ρόλο delivery boy στις συμφωνίες ΣΥΡΙΖΑ-Μελισσανίδα, ο δήμαρχος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας Α. Βασιλόπουλος έκανε μια ακόμη ανάποδη κωλοτούμπα, δηλώνοντας σε εκπομπή της ertopen (σε συντάκτη που διατηρεί και «κιτρινόμαυρο» σάιτ!), ότι η θέση του Δήμου είναι πως η ΑΕΚ πρέπει να περιοριστεί στα όρια του οικοπέδου της, χωρίς να καταπατήσει ούτε πόντο από το Άλσος. Πρόκειται, φυσικά, για ανάποδη κωλοτούμπα, γιατί ο ίδιος άνθρωπος δήλωνε, την επομένη μάλιστα της εκλογής του, στο ραδιοσταθμό sentra fm: «Αν αποδειχθεί ότι δεν γίνεται στα 26,5 στρέμματα το γήπεδο, αλλά στα 28,5, να το συζητήσουμε, να το δούμε τεχνικά και αν χρειαστεί ν' αναδασώσει η ΑΕΚ άλλο χώρο».

Αυτό ήταν τότε το περιεχόμενο της συμφωνίας που έκαναν ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ με τον Μελισσανίδα, αυτό επαναλάμβανε και ο Βασιλόπουλος. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να κάνει κωλοτούμπα, οπότε και ο Βασιλόπουλος κάνει ανάποδη κωλοτούμπα σε σχέση με όσα δήλωνε στον sentra fm. Δεν είναι, όμως, έτσι. Στα λόγια τέτοιων πολιτικών απατεώνων, που διαρκώς λένε και ξελέ-

νε, κανείς δεν μπορεί να δώσει βάση. Κριτήριο είναι η πράξη. Και η πράξη λέει πως η διοίκηση Βασιλόπουλου είναι έτοιμη να παραχωρήσει «γην και ύδωρ» στον Μελισσανίδα, καλυπτόμενη πίσω από τον προκλητικά αντισυνταγματικό νόμο 4277/2014, τον οποίο αποδέχεται. Ο αντιδήμαρχος τεχνικών υπηρεσιών, όπως είναι γνωστό, απάντησε στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ότι μπορεί να προσκομίσει κάποια έγγραφα και να της εγκριθεί η μελέτη υψομέτρων, που περιλαμβάνει και τα 6 στρέμματα του Άλσους. Ο ίδιος ο Βασιλόπουλος δήλωσε πρόσφατα σε «υπαλληλικά» σάιτ του Μελισσανίδα: «Αυτή τη στιγμή υπάρχει ένας **νόμος που βρίσκεται σε ισχύ**. Ανεξάρτητα με την άποψη που έχει ο καθένας για τον νόμο, ο Δήμος είναι υποχρεωμένος να λειτουργήσει ανάλογα». Πώς λοιπόν να δώσουμε βάση στα όσα είπε στην ertopen, όταν ξέρει πολύ καλά πως ο τρόπος που παραχωρούνται τα 6 στρέμματα του Άλσους είναι ίδιος με το σχέδιο Γρανίτσα, και έχει κριθεί αντισυνταγματικός με τρεις αποφάσεις του ΣτΕ, γεγονός που **υποχρεώνει** το δήμο να μην εφαρμόσει μια αντισυνταγματική διάταξη; Πώς να δώσεις βάση στα λόγια του Βασιλόπουλου, όταν ο ίδιος στην ertopen δη-

λώνει ότι είναι ανοικτός σε συνάντηση «με τους θεσμικούς εκπροσώπους της ΑΕΚ, είτε με την Ερασιτεχνική που είναι και η κύρια του οικοπέδου, είτε με την ΠΑΕ ΑΕΚ, η οποία είναι η άμεσα ενδιαφερόμενη για αυτό το θέμα», αλλά συζητά μελέτη υψομέτρων με τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, η οποία δεν έχει καμιά νομιμοποίηση να διαχειριστεί το οικόπεδο της ΑΕΚ και, όπως γράφουν τα «υπαλληλικά» σάιτ είχε προγραμματίσει για χθες Παρασκευή συνάντηση εκπροσώπων του δήμου με αυτή την εταιρία;

Ο κόσμος της Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας απαιτεί καθαρές εξηγήσεις. Και καθαρές εξηγήσεις μπορούν να υπάρξουν μόνο αν ο δήμαρχος και το δημοτικό συμβούλιο διακηρύξουν **με απόφασή τους**, ότι δεν πρόκειται να εφαρμόσουν τον αντισυνταγματικό νόμο 4277/2014, ότι δεν πρόκειται να δώσουν υψόμετρα για το κομμάτι που είναι Άλσος κι ότι αν υπάρξει διοικητική πράξη σε εφαρμογή αυτού του νόμου, ο δήμος θα προσφύγει αμέσως στο ΣτΕ ζητώντας την ακύρωσή της, όπως έκανε στο παρελθόν ο δήμος με τις διοικητικές πράξεις που προσπάθησαν να υλοποιήσουν το πανομοιότυπο σχέδιο Γρανίτσα. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα!

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ

Συσσωρευση κεφαλαίου και στο τζόγο

Σε τροχιά σύγκρουσης βρίσκονται η ΟΠΑΠ ΑΕ με τους πράκτορες για το θέμα της κατανόησης των «κουλοχέρηδων». Η εταιρία αποφάσισε να ακολουθήσει επιθετική πολιτική και να «δημιουργήσει» είτε μικρά καζίνο αποκλειστικά με «κουλοχέρηδες» είτε μεγάλα πρακτορεία με σημαντικό αριθμό μηχανημάτων (το ελάχιστο θα είναι 25 μηχανήματα), αντί να «διασπείρει» τα μηχανήματα με τα «φρουτάκια» σε όλο το δίκτυο των πρακτορείων τοποθετώντας δυο-τρία μηχανήματα σε κάθε πρακτορείο.

Για να δικαιολογήσει την απόφασή της η ΟΠΑΠ ΑΕ επικαλείται μια σειρά λόγους, όπως η προστασία των παιχτών από την υπερβολική έκθεση στο τζόγο και ο εθισμός τους, η καλύτερη εποπτεία και ο αποτελεσματικότερος έλεγχος των πρακτορείων, προκειμένου να διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον, η καταπολέμηση της παράνομης αγοράς και η τοποθέτηση μαζί με τα μηχανήματα της ΟΠΑΠ ΑΕ και μη πιστοποιημένων μηχανημάτων και, τέλος, η αναβάθμιση των πρακτορείων σε χώρους ψυχαγωγίας (έχουν καθοριστεί συγκεκριμένες προϋποθέσεις για τα πρακτορεία στα οποία θα εγκατασταθούν τα «φρουτάκια»).

Οι λόγοι που επικαλείται η ΟΠΑΠ ΑΕ μοιάζουν αληθοφανείς, όμως ο πραγματικός στόχος της εταιρίας είναι να υπάρξει «συσσωρευση» κεφαλαίου και ο τζίρος να «μοιράζεται» σε μερικές δεκάδες πρακτορεία και όχι στο σύνολο των πρακτορείων. Επίσης, η εταιρία θα καταφέρει να συνάψει νέα σύμβαση με καλύτερους όρους γι' αυτήν και να υπονομεύσει τη σύμβαση που έχει σήμερα με τα πρακτορεία. Από την πλευρά τους οι πράκτορες καλούν την ΟΠΑΠ ΑΕ να μη προχωρήσει στην υλοποίηση της απόφασής της, απειλώντας με απεργιακές κινητοποιήσεις, οι οποίες θα επηρεάσουν σημαντικά τα κέρδη της εταιρίας.

Αν και επίσημα οι πράκτορες εμφανίζονται ενωμένοι, στο παρασκήνιο γίνονται ήδη συναντήσεις και διαβουλεύσεις ανάμεσα σε στελέχη της ΟΠΑΠ ΑΕ και στα μεγάλα πρακτορεία και ταυτόχρονα αναζητούνται νέοι συνεργάτες και μεγάλες αίθουσες προκειμένου να στηθούν τα μηχανήματα. Είναι φανερό ότι η μάχη θα έχει και χτυπήματα «κάτω από τη μέση», αφού όταν πρόκειται για κέρδη οι καπιταλιστές γίνονται αδιάτακτοι, με την ΟΠΑΠ ΑΕ να έχει τον πρώτο λόγο, αφού πολύ δύσκολα θα μείνουν ενωμένοι για πολύ καιρό οι πράκτορες.

Επικοινωνιακή κίνηση αποπροσανατολισμού

Πρώτη είδηση προσπάθησε να κάνει ο δημοσιογραφικός εσμός την κίνηση του προέδρου του Ολυμπιακού Βαγγέλη Μαρινάκη, ο οποίος κατέβηκε μετά το τέλος του ντέρμπι στα αποδυτήρια του ΠΑΟΚ και έδωσε συγχαρητήρια στον προπονητή και τους παίκτες του δικέφαλου για τη μεγάλη τους νίκη. Ίσως κάποιοι θεωρήσουν ότι η στήλη, λόγω της οπαδικής της προτίμησης, δείχνει εμπάθεια στο πρόσωπο του ερυθρόλευκου προέδρου. Λάθος. Η άποψη της στήλης είναι ότι η κίνηση του Μαρινάκη ούτε μεγαλείο δείχνει ούτε αυθόρμητη και ανιδιοτελής είναι.

Υπάρχουν αρκετοί λόγοι που οδηγούν σ' αυτή την άποψη. Καταρχάς, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι το ντέρμπι έγινε αμέσως μετά τη διακοπή του πρωταθλήματος εξαιτίας του ξυλοδαρμού του Ζωγράφου. Ενα μεγάλο ποσοστό των φιλάθλων δηλώνει αδιάφορο για τα τεκταινόμενα στο πρωτάθλημα και πολλοί έχουν διατυπώσει την «αιρετική» άποψη να διακοπεί οριστικά το πρωτάθλημα για να παραδειγματιστούν οι παράγοντες. Είναι φανερό ότι άπαντες στο ποδοσφαιρικό κύκλωμα, από παράγοντες μέχρι διαιτητές, έπρεπε να επιδείξουν το καλό τους πρόσωπο και το (λέμε τώρα) φιλαθλο πνεύμα τους, σε μια προσπάθεια να αλλάξουν το κλίμα. Το δεύτερο σημείο που πρέπει να τονιστεί είναι ότι ο ερυθρόλευκος πρόεδρος βρίσκεται σε δύσκολη θέση, μετά τη μετωπική σύγκρουσή του με τον Μελισσανίδη. Μπορεί σε επίπεδο αστικής Δικαιοσύνης να κατάφερε ναβάλει στο κάδρο τον αντίπαλό

του για την υπόθεση Ζωγράφου, όμως στη συνείδηση της συντριπτικής πλειοψηφίας των φιλάθλων, είναι ο αρχηγός της ποδοσφαιρικής «παράγκας» και ο άνθρωπος που κινεί τα νήματα στο παρασκήνιο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, γεγονός που έχει δυσκολέψει τη θέση του, ως κατηγορούμενου για την υπόθεση με τους στημένους αγώνες.

Βρέθηκε λοιπόν κάτι «επικοινωνιακό» για να προβληθεί ένα διαφορετικό πρόσωπο του προέδρου και να μπορέσουν τα παπαγαλάκια του να γράφουν για «μεγαλεία» και «πρωτόγνωρες ενέργειες». Ενας τρίτος λόγος που οδήγησε τον Μαρινάκη να κατέβει στα αποδυτήρια και να συγχαρεί τους ΠΑΟΚτζήδες είναι η διαχείριση της ήττας την επόμενη μέρα και ο αποπροσανατολισμός των ερυθρόλευκων οπαδών. Ο Ολυμπιακός βρίσκεται πέντε βαθμούς πίσω από τον ΠΑΟΚ και η αγωνιστική του εικόνα δεν πείθει. Αν και ξεκίνησε ως το απόλυτο φαβορί για τον τίτλο, αυτή τη χρονική στιγμή ο μόνος τρόπος για να πάρουν οι ερυθρόλευκοι το πρωτάθλημα είναι να τους το χαρίσει ο ΠΑΟΚ. Οι μουρμούρες στα ερυθρόλευκα στέκια τείνουν να γίνουν κραυγές και κατά συνέπεια έπρεπε να βρεθεί ένα γεγονός για το οποίο θα συζητάνε οι φιλάθλοι, προκειμένου να μη συζητάνε την ερυθρόλευκη ήττα στο ντέρμπι.

Αν κάποιοι δεν πείθονται από τα παραπάνω, τους συστήνουμε να δούνε στο διαδίκτυο την παρέμβαση του υπεύθυνου επικοινωνίας της ΠΑΕ Ολυμπιακός Κώστα Καραπά, μετά τη συνέντευξη Τύπου

Την ίδια στιγμή που οι οπαδοί της Ατλέτικο Μαδρίτης δολοφονούσαν τον οπαδό της Λα Κορούνια, ρίχνοντάς τον στα παγωμένα νερά του ποταμού ενώ ήταν λιπόθυμος από χτυπήματα που του έδωσαν με σιδερογροθιές, οι οργανωμένοι οπαδοί της Λιβόρνο ύψωναν πανό αλληλεγγύης σε γνωστό οπαδό της Πίζα, ο οποίος δίνει μάχη με τον καρκίνο. Το πανό έγραφε: «Τζιανλούκα συνέχισε να αγωνίζεσαι». Οι δυο ομάδες, Λιβόρνο και Πίζα, δεν έχουν καθόλου καλές σχέσεις και οι οπαδοί τους έχουν στο παρελθόν συγκρουστεί αρκετές φορές, οπότε μπορούμε να καταλάβουμε πόσο σημαντική είναι η κίνηση των οπαδών της Λιβόρνο. Ενα ακόμη στοιχείο που πρέπει να τονιστεί είναι ότι οι λιβονέζοι οπαδοί είναι στην πλειοψηφία τους ακροαριστεροί, σε αντίθεση με τους φανατικούς της Ατλέτικο, στις τάξεις των οποίων τα τελευταία χρόνια δρουν ακροδεξιές και φασιστικές συμμορίες.

των δύο προπονητών. Αν κάποιοι είδαν με θετικό μάτι την ενέργεια του Μαρινάκη και τον χειροκρότησαν, είναι σίγουρο ότι θα αλλάξουν γνώμη. Ο Καραπάς ενημέρωσε τους εκπρόσωπους των ΜΜΕ για την επίσκεψη Μαρινάκη και στη συνέχεια κάλεσε τους δημοσιογράφους που δουλεύουν στα ΜΜΕ της Θεσσαλονίκης να ενημερώσουν για τις συνθήκες φιλοξενίας που έτυχαν στο «Καραϊσκάκης», προκειμένου να τύχουν ανάλογης φιλοξενίας και οι δημοσιογράφοι από την Αθήνα που θα ανέβουν στη Θεσσαλονίκη για να καλύψουν το ρεπορτάζ του Ολυμπιακού στο δεύτερο γύρο. Αρκεί μόνο η προσπάθεια που κάνει για να κρατήσει την ψυχραιμία του και να «πνίξει» την οπαδική του διάσταση για να πειστεί κάποιος ότι τα συγχαρητήρια του Μαρινάκη ήταν μια επικοινωνιακή κίνηση αποπροσανατολισμού, με διάφορους αποδέκτες.

Δυστυχώς για τον Μαρινάκη, η προσπάθειά του να πείσει ότι άλλαξε δεν είχε το αποτέλεσμα που θα ήθελε, γιατί τα παπαγαλάκια του δεν κατάφεραν να πείσουν κανέναν. Και για να μην παρεξηγηθούμε, δεν ισχυριζόμαστε ότι φταίνε τα παπαγαλάκια για το ναυάγιο του επικοινωνιακού σχεδιασμού της ερυθρόλευκης ΠΑΕ. Ο βίος και η πολιτεία του Μαρινάκη είναι τέτοια που δεν πείθουν κανέναν ότι μπορεί να αλλάξει. Αλλωστε, η διαιτησία Αρετόπουλου, που έπαιξε 80-20 υπέρ του Ολυμπιακού, δείχνει ότι η «παράγκα» συνεχίζει να υπάρχει.

Το δυστύχημα για τον Μαρινάκη, τον Αρετόπουλο και την «παράγκα» είναι πως βρήκαν απέναντί τους την... Παναγιά, οπότε ο συσχετισμός ήταν συντριπτικός σε βάρος τους. Ο Αρετόπουλος ακύρωσε κανονικό γκολ του ΠΑΟΚ, «έπνιξε» ένα πέναλτι που θα το σφύριζε ακόμη και ο Μίτσελ, αλλά... τζίφος. Ο «ευχαριστώ το θεό» Αναστασιάδης το είχε πει: «εμείς θα παίξουμε και άμα θέλει η Παναγιά θα κερδίσουμε». Όπως φάνηκε από το αποτέλεσμα, η Παναγιά «ήθελε». Οπότε, ο Μαρινάκης μάλλον πρέπει ν' αλλάξει τακτική. Αντί να διαχειρίζεται την «παράγκα», θα ήταν πιο χρήσιμο να προσεταιριστεί τον φίλο της Χρυσής Αυγής μητροπολίτη Πειραιά, ο οποίος -λόγω θέσης- ίσως μπορεί να χαλάσει τα «κονέ» του Αναστασιάδη με την Παναγιά.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΕΝ ΛΟΥΥΤΣ Jimmy's hall

Η καινούρια ταινία του Λούουτς είναι εμπνευσμένη από τη ζωή και τη δράση του Τζίμι Γκράλτον, ενός ιρλανδού κομμουνιστή του πρώτου μισού του 19ου αιώνα. Ενα από τα όνειρα του Γκράλτον και των συντρόφων του ήταν να ιδρύσει μία αίθουσα, στην οποία οι κάτοικοι της περιοχής θα βρίσκονταν, θα ανταλλάσσαν ιδέες, θα έκαναν διάφορα εργαστήρια κ.λπ. Όπως ήταν φυσικό, τα σχέδιά τους προσέκρουσαν στις συντηρητικές και αντικομμουνιστικές αντιλήψεις των παπάδων και των πολιτικών της περιοχής.

Ο Πολ Λάβερτι, ένας από τους πιο σταθερούς συνεργάτες του βρετανού σκηνοθέτη, υπογράφει το σενάριο («Ο άνεμος φυσούσε το κριθάρι», «Γλυκά δεκάξι»). Ο τρόπος που δούλεψε ο Λάβερτι είναι ιδιαίτερος. Δεν έγραψε ένα σενάριο στηριζόμενο στις πληροφορίες και την έρευνα για τη ζωή του ήρωά του, αλλά προσπάθησε να τον καταλάβει, να εμπνευστεί από το έργο του και τη στάση ζωής του. Το σενάριο, αν και βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα, περισσότερο αντανάκλα μια άποψη του σεναριογράφου και του σκηνοθέτη για το πώς θα μπορούσε να είναι ο ήρωας, παρά μια προσπάθεια όσο γίνεται πιο αντικειμενικής παρουσίασης της ζωής του. Γι' αυτό κάποιες καταστάσεις (όπως η σχέση του Τζίμι με τη μητέρα του) ή κάποια πρόσωπα (όπως αυτό

της αγαπημένης του Τζίμι) επινοήθηκαν από τους δημιουργούς, θεωρώντας ότι με αυτόν τον τρόπο δίνουν πλευρές που φωτίζουν την προσωπικότητα του ήρωά τους.

Ο Τζίμι Γκράλτον λοιπόν (ο πρωταγωνιστής της ταινίας), αφού πολέμησε στον πόλεμο της ανεξαρτησίας -μεταξύ Βρετανών και Ιρλανδών- ίδρυσε το 1922 με τους συντρόφους του στο ιρλανδικό χωριό απ' το οποίο καταγόταν ένα χώρο όπου θα μπορούσαν χωρίς καμιά κρατική ή εκκλησιαστική παρέμβαση να ανταλλάσσουν ιδέες, να οργανώνουν μαθήματα και κυρίως να χορεύουν. Ο Τζίμι κρίνεται επικίνδυνος, κυνηγιέται και καταλήγει στη Νέα Υόρκη. Επιστρέφει ύστερα από δέκα χρόνια και μετά από πίεση των συγχωριανών του ξανανοίγει το χώρο αυτό. Μαζί ανοίγει και τον ασκό του Αιόλου, καθώς οι συντηρητικοί και αντικομμουνιστές πολιτικοί μαζί με τον παπά ξεκινούν έναν σκληρό πόλεμο ενάντια του, αποτέλεσμα του οποίου θα είναι να διωχτεί ο Τζίμι από τη χώρα.

Πρόκειται για μια ταινία εποχής, η οποία διακρίνεται για την απλότητα και την τρυφερότητά της. Το μεγαλύτερο προτέρημά της είναι ότι καταδεικνύει τη στενή σχέση Εκκλησίας-κεφαλαίου και αναπτύσσει με πολύ γλαφυρό τρόπο την αντιδραστική και σκοταδιστική ρητορική της Εκκλησίας. Σίγουρα πάντως δεν αποτελεί την πιο δυνατή στιγμή στην πορεία του σκηνοθέτη...

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Νίκος Παπατάκης, ο αναρχικός ποιητής

Αναδρομικό αφιέρωμα στον Νίκο Παπατάκη οργανώνει η Ταινιοθήκη της Ελλάδος από την Πέμπτη 11/12 έως και την Τετάρτη 17/12. Ο Νίκος Παπατάκης ανήκει στους πιο σημαντικούς έλληνες δημιουργούς, ο οποίος μέσα από την πολιτική του ματιά διακρίθηκε για την κινηματογραφική του οξυγύτητα. Το αφιέρωμα περιλαμβάνει συνολικά δέκα ταινίες, από τις οποίες έξι είναι του Παπατάκη («Η φωτογραφία», «Οι άβυσσοι», «Οι βοσκοί», «Οι ισορροπιστές» και «Gloria Mundi» και στις δυο εκδοχές της, του 1974 και του 2005), στις δύο συμμετέχει ως παραγωγός («Ενα ερωτικό γράμμα» του Ζενέ και «Σκιές» του Κασαβέτη), ενώ προβάλλονται και δύο ντοκιμαντέρ για τη ζωή και το έργο του («Visages du Cinema/Humiliation et Violence» του Jacques Nahum και «Νίκος Παπατάκης: Πορτραίτο ενός ελεύθερου σκοπευτή» των Τίμωνα Κουλμάση και Ηρούς Σιαφάκη).

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Στάχτη θα γίνεις, κόσμε γερασμένη. Σου είναι γραφτός /ο δρόμος της συντριβής και δεν μπορείς να μας λυγίσεις, /σκοτώνοντας τ' αδέρφια μας της μάχης· και να το ξέρεις, /θα βγούμε νικητές κι ας είναι βαριές οι θυσίες. (Ναζίμ Χικμέτ)

Ες άγριον τα σπουδαία

Επιστροφή αιθαλομίχλης (κίνδυνος για καρκίνο των πνευμόνων): αμ, γ' αυτό αυξάνεται η τιμή του καπνού

Season's greetings από το ζεύγος Blair: το συγκρότημα ΑΓΑΜΟΙΘΥΤΑΙ το ξέρουν;

Social lepers (outcasts)

Μια βίδα έπεσε στο πάτωμα /σε αυτή τη σκοτεινή νύχτα της υπερωρίας /κάθετα κουμπώνοντας, και ελαφρά πιέζοντας /δεν θα τραβήξω κανενός την προσοχή /όπως ακριβώς την προηγούμενη φορά /σε μια νύχτα σαν αυτή /όταν κάποιος βυθίστηκε στο έδαφος (Σου Λίζι, 9-1-2014 «luosi luoxia zhi shang» = Μια βίδα έπεσε στο πάτωμα)

► Είπε ο (Στ.) Θεοδωράκης: «Τα χωράφια του Σύριζα, της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ είναι γεμάτα ζιζάνια και βάτους». Όταν όμως «κληθεί», ως «νέος σπορέυς», θα φέρει (και από κυβερνητική θέση;) την «ανα-νέωση» που ευαγγελίζεται...

► Πρόωρες εκλογές στο Ισραήλ ανακοίνωσε ο Νετανιάχου - ο (από)ηχος από την σθεναρή αντίσταση της Παλαιστίνης ακούγεται καθαρά... (συν τις ενδοϊσραηλινές διαμάχες).

► «Οι άνθρωποι που κλείστηκαν στο λεπροκομείο της Σπιναλόγκας προέρχονταν από αγροτικές οικογένειες με σχετικά χαμηλό εισόδημα και μορφωτικό επίπεδο. Παράλληλα, διέθεταν μειωμένες δυνατότητες πρόσβασης σε εργασίες εκτός του αγροτικού χώρου. Η κοινωνική καταγωγή των αφηγητών δημιούργησε τις βασικές προϋποθέσεις της κοινωνικής τους σταδιοδρομίας, η οποία αφορούσε πρωτίστως μια συγκεκριμένη βιογραφική τροχιά χωρίς αναμενόμενη κοινωνική άνοδο εντός του αγροτικού χώρου. Οι αφηγητές ήταν κυρίως γεωργοί και κτηνοτρόφοι, δηλαδή κάτοικοι της υπαίθρου, με αρκετά στενούς δεσμούς με τον τόπο κατοικίας τους, ο οποίος συνθέσστατα ήταν και ο τόπος καταγωγής τους, και ζούσαν με στερήσεις και χωρίς πολυτέλειες. Η ζωή τους χαρακτηριζόταν από έναν διαρκή αγώνα για επιβίωση. Η εργασία στα χωράφια, αλλά και γενικότερα η σκληρή εργασία στην ύπαιθρο, ήταν μάλλον υποχρεωτική επιλογή τόσο για τους άντρες όσο και για τις γυναίκες. Από τα διαθέσιμα στοιχεία φαίνεται ότι δεν διέθεταν άλλου τύπου εισοδήματα. Στις υπάρχουσες οικονομικές δυσκολίες η ασθένεια προσέθετε ένα επιπλέον πρόβλημα. Πριν την ασθένεια και τον εγκλεισμό η ένταξη στην οικογένεια δεν σήμαινε υποχρεωτικά την κάλυψη των βιοποριστικών αναγκών και την εξασφάλιση της φυσικής αναπαραγωγής και επιβίωσης. Η οικογενειακή μονάδα [...] ήταν ο βασικότερος φορέας κοινωνικοποίησης, αρωγής και κοινωνικής ένταξης και συνεισέφερε στην αίσθηση της συλλογικότητας. Το βίωμα

της φτώχειας, της σκληρής δουλειάς στα χωράφια και της εντατικής προσπάθειας για επιβίωση αποτελούσε συστατικό στοιχείο της βιογραφικής συγκρότησης των αφηγητών που διέθεταν ανάλογες εμπειρίες: "Στο χωριό ασχολούμαστε με τη γεωργία, και να πατήσω σταφύλια και να σπείρω με τον πατέρα μου και πατάτες να βγάλουμε και ελιές να μαζέψουμε, άσε σου λέω δουλειά σκληρή, αλλά δεν είχα πρόβλημα, δε με ένοιαζε, ήμουν και νεότερος τότε. Δουλειά να δουν τα μάτια σου". Η ανέχεια δεν συνδεόταν μόνο με τις δυσκολίες επιβίωσης αλλά και με την υποχρέωση για πρώιμη ένταξη στον χώρο εργασίας. Οι εργασίες με τις οποίες απασχολούνταν οι αφηγητές τους εισήγαγαν σχεδόν από την παιδική ηλικία στη σκληρή πραγματικότητα της υπαίθρου [...] Σημαντικό σημείο αναφοράς των αφηγητών ήταν η εμπειρία της διάγνωσης της νόσου του Χάνσεν και της συνακόλουθης υποχρεωτικής μεταφοράς στο λεπροκομείο. Για παράδειγμα, ο πατέρας μιας βιογραφούμενης ανέλαβε να την οδηγήσει στο Ηράκλειο, όπου ο νομιάτρος και δυο-τρεις γιατροί την εξέτασαν και διέγνωσαν την ασθένεια. Το επόμενο στάδιο ήταν η μεταφορά στη Σπιναλόγκα. Η χρήση του ψεύδους διευκόλυνε τη μεταφορά στον τόπο του εγκλεισμού. Παράλληλα, η δικαιολόγηση του ψέματος καταδείκνυε την άσχημη φήμη του τόπου υποδοχής και σχετικοποιούσε ένα πιθανό εγχείρημα αντίστασης ή διαμαρτυρίας». (Μάνος Σαββάκης, «Οι λεπροί της Σπιναλόγκας 1903-1957», Αθήνα 2008).

► Η αντίσταση του λαού τον

Δεκέμβρη του '44 απέναντι στον μοναρχοφασισμό και τον αγγλικό ιμπεριαλισμό δεν είχε ούτε θα μπορούσε να έχει καμία σχέση με τις κοινοβουλευτικές, ειρηνικές, ειρηνιστικές, «αυτοδιαχειριστικές» και άλλες αυταπάτες, μιας και ακολούθησε η τριχρονη ένοπλη επανάσταση του '46-49. Και μία υπενθύμιση: όσων οι (πολιτικοί) πρόγονοι υπηρέτησαν μαζί με τον Γ. Παπανδρέου τότε και όσοι κρατούσαν «μεσοβέζικη» στάση την Κατοχή και τον Δεκέμβρη του '44, κρείττον σιγάν (κοινώς, δεν σας παίρνει, μάγκες...).

► Όπως και κατά την απελευθέρωση της Αθήνας (12-10-44) ο Σεφέρης ΔΕΝ ενδιαφερόταν καν (βλ. το «Πολιτικό ημερολόγιο») έτσι και στη φασιστική χούντα όλο κι όλο έκανε ΜΙΑ (1) δήλωση (28-3-1969) και... πάπαλα.

► «Μπορεί να μου πήραν τα πόδια, αλλά δεν μπορούν να βγάλουν τις ρίζες μου» -Μπασάμ Σακάα, δήμαρχος της Ναμπλούς, μετά την απόπειρα δολοφονίας του στις 2 Ιουλίου του 1980, από βόμβα σιωνιστών. Εχασε και τα δύο πόδια του (Ramzy Baroud: "My Father was a Freedom Fighter").

► «Είναι το πρώτο μου βιβλίο. Δεν του κάνω καμιά προσθήκη και καμιά διόρθωση. Από την πλευρά της τέχνης, δεν το λογαριάζω φιλολογικό κείμενο, αλλά βιβλίο μάχης. Γι' αυτό τ' αφήνω όπως πρωτογράφηκε. Από την πλευρά της ουσίας δε μπορώ να αφαιρέσω τίποτα, γιατί πραγματικά τίποτα δεν άλλαξε στην πολιτική του Αθω. Αντίθετα, μέσα στις άλλες ρυπαρότητες προστέθη-

καν και οι επίσημες υποδοχές των Γερμανών, με εξαπτέρυγα και εικόνες!...» (Προσθήκη του Θέμου Κορνάρου στην δεύτερη έκδοση του βιβλίου του «ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - Οι Αγιοχωρίς μάσκα» - εκδόσεις Α. Καραβία 1946. Η πρώτη έκδοση -13 χρόνια πριν- είχε κατασχεθεί από την Εισαγγελία...).

► Λοιπόν, στην Κούβα υπάρχει ένας συγγραφέας τον οποίο επιστρατεύει η ΜΚΟ Διογένης (περιοδικό Σχεδία, Σεπτέμβριος 2013) για να μας πει «ο σταλινισμός υποτίθεται ότι θα δημιουργούσε μια καλύτερη κοινωνία και τελικά υπήρξε μια καταπιεστική διαδικασία...». Διακρίνει, δε, ότι η Κούβα «αλλάζει προς το καλύτερο». Προφανώς τάσσεται αναφανδόν υπέρ του νομοσχεδίου για τις εισαγωγές το οποίο «κινεζοποιεί» τους εργαζόμενους της Κούβας. Τώρα, βέβαια, θα πει κανείς, αυτός είναι ένας «καπλός συγγραφέας», μόνον γράφει... (το πού γράφει τον κουβανικό λαό, είναι το ζήτημα...).

► «Η κοινωνία σώζεται κάθε φορά που ο κύκλος των κυρίαρχων της στενεύει, κάθε φορά που ένα πιο στενό συμφέρο επικρατεί μπροστά στο πιο πλατύ. Κάθε απαίτηση για την πιο απλή αστική οικονομική μεταρρύθμιση, για τον πιο κοινό φιλελευθερισμό, για την πιο ρηχή δημοκρατία, τιμωρείται σαν "απόπειρα ενάντια στην κοινωνία" και στιγματίζεται ταυτόχρονα σαν "σοσιαλισμός"». (Η 18η Μπρυμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη). Για το τι συμβαίνει γύρω μας καθώς και για το πόσο μεγάλη είναι η διαπάλη μέσα στους «ιθύνοντες» πολιτικούς κύκλους της αστικής τάξης. Ίσως, και για την στάση Πάγκαλου (αυτών των ημερών) προς τον Σύριζα.

► Όταν διατείνεται κανείς ότι δημιουργεί μια «πολιτεία της άλλης οικονομίας» και ότι η διανομή των προϊόντων (:) του γίνεται «εκτός της αγοράς», μάλλον νησιδες, ναυαγούς και... νυχτερίδες κι αράχνες επαγγέλεται... (Ri-Mafrow).

► «Λαϊκό τραγούδι» -σε γαβδίωση (και 4/4 τσιφτετέλι).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

καθαρές κουβέντες

♦ Φτώχεια καταραμένη. Τι κάνει ο άνθρωπος για να δείξει ότι είναι και ΠΑΣΟΚ και Δημοκρατική Παράταξη και ότι η τελευταία δεν είναι παρά ένα παρακλάδι του ΠΑΣΟΚ. Ο Βενιζέλος έβαλε το μηχανισμό

του ΠΑΣΟΚ να φτιάξει την αφίσα που βλέπετε, με την οποία κατακλύστηκε το Διαδίκτυο. Σε ποιον απευθύνονται οι «καθαρές κουβέντες»; Στον Γιωργάκη και τους δικούς του. Όλη η αντίδραση του Μπένι, όμως, αποπνέει αμυντική διάθεση και απελπισία. Σα να απολογούνται. Οποιος αντιδρά έτσι σημαίνει πως δίνει μάχη οπισθοφυλακών. Επειδή μάχη οπισθοφυλακών χωρίς αναμονή εφεδρειών ποτέ δεν είναι επιτυχής κι επειδή ο Βενιζέλος δεν έχει εφεδρείες, η ήττα του είναι καθαρά θέμα χρόνου.

♦ Αλληλεγγύη στους αγωνιστές απεργούς πείνας - Νίκη στον αγώνα του Ν. Ρωμανού - ΣΩΒΑ Αρτας (πανό)

Επιλέξαμε στην τύχη ένα από τα δεκάδες πανό που αναρτήθηκαν από συλλογικότητες σε πάρα πολλές πόλεις της Ελλάδας για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους αρχικά στους Ηρ. Κωστήρη και Ν. Ρωμανό και στη συνέχεια, μετά το στάμα της απεργίας πείνας του πρώτου, στον Ν. Ρωμανό. Πρόκειται αναμφισβήτητα για μια από τις ευτυχείς στιγμές του κινήματος. Ο αγώνας του Ν. Ρωμανού κατάφερε να σπάσει προκαταλήψεις, να ενεργοποιήσει πολιτικούς χώρους αδιάφορους ως τώρα γι' αυτό το κομμάτι αγωνιστών, να σύρει τους αστούς φιλελεύθερους, να συντρίψει πολιτικά στερεότυπα, πηγαίνοντας πέρα από την υπεράσπιση των δικαιωμάτων ενός πολιτικού κρατούμενου και βάζοντας το θέμα στη ρίζα του: ποιος είν' αυτός που κάνει απεργία πείνας και ποιοι είναι αυτοί που του αρνούνται τα δικαιώματά του; Δεν αρνούμαστε ότι έπαιξε ρόλο και το πρόσωπο. Ο Ν. Ρωμανός είναι αυτός που είδε έναν ακροδεξιό μπάτσο να εκτελεί μπροστά στα μάτια του τον φίλο του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο αγώνας του κατάφερε να δημιουργήσει ευρύτερης σημασίας παρακαταθήκες.

♦ ΓΣΕΕ - Κυριακή 7 Δεκεμβρίου - Συλλαλητήριο διαμαρτυρίας - Καταστρέφουν το σήμερα - Υπονομεύουν το αύριο - Αντιδρούμε τώρα - Όλοι μαζί στο Συλλαλητήριο - Αθήνα Πλ. Συντάγματος 5.00μμ (αφίσα)

♦ Όλοι στους δρόμους! - Εδώ και τώρα να ανατρέψουμε τη νέα αντιασφαλιστική επέλαση! - Δεν αφήνουν τίποτα όρθιο στα κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα! - Όλοι και όλες στα συλλαλητήρια του ΠΑΜΕ στις 7 Δεκέμβρη σε όλες τις πόλεις! - Στην Αθήνα στις 5.30μμ στην Ομόνοια! (ανακοίνωση)

Προϋπολογισμός ψηφίζεται την Κυριακή, νέα μέτρα παζαρεύει η κυβέρνηση με την τρόικα, σαφές έχει καταστεί ότι επέρχεται νέα αντιασφαλιστική ανατροπή, δε θα μπορούσε να τ' αφήσει έτσι η ΓΣΕΕ. Ειδικά μετά τη σχετικά μεγάλη συμμετοχή στο απεργιακό συλλαλητήριο της 27ης Νοέμβρη, έπρεπε να δοθεί η εντύπωση ότι υπάρχει συνέχεια. Οι εργατοπατέρες είναι επαγγελματίες και ως επαγγελματίες ξέρουν να πιάσουν τον παλμό της πελατείας. Δεν είναι τυχαίο πως σχεδόν μια πενταετία από τότε που ξεκίνησε η «μνημονιακή» πολιτική, η πιο ξεφτιλισμένη, η πιο ξεδιάντροπη, η πιο ξεπουλημένη γραφειοκρατία που είχε ποτέ ο αστικοποιημένος συνδικαλισμός όχι μόνο παραμένει ακλόνητη στο πόστο της, αλλά και είναι αυτή που καθορίζει την ατζέντα των εργατικών κινητοποιήσεων. Κινητοποιήσεων που προσφέρονται για εκτόνωση της οργής, χωρίς καμιά προοπτική εξέλιξής τους, χωρίς αέρα νίκης, χωρίς ελπίδα και προσμονή. Από κοντά το ΠΑΜΕ, έβαλε κι αυτό το δικό του συλλαλητήριο την ίδια μέρα, μισή ώρα μετά απ' αυτό της ΓΣΕΕ, στην Ομόνοια αντί το Σύνταγμα. Μόλις διαλυθεί το συλλαλητήριο της ΓΣΕΕ, θα κάνει και το ΠΑΜΕ πορεία μέχρι το Σύνταγμα. Γνωστά πράγματα, κανονισμένα από τα πριν. Ο προϋπολογισμός που θα ψηφίσει η Βουλή έχει, βέβαια, την αξία ενός πάκου από κωλόχαρτα, διότι από τον επόμενο κιόλας μήνα θ' αρχίσει η αναθεώρησή του. Το νέο ασφαλιστικό, όμως, δεν είναι για πλάκα. Αρκεί και μόνο η καθιέρωση βάσης 6.000 ενσήμων για τη χορήγηση σύνταξης για να καταλάβουμε τι έρχεται. Οπότε τίθεται το ερώτημα: μπορεί να βγει τίποτα με 24ωρες απεργίες, συλλαλητήρια και χαρούμενες πορείες στη γνωστή διαδρομή;

οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ»

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ ΕΝΟΠΛΗ ΛΑΪΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Τα λόγια στο πανό που κρατούσαν οι μαυροφορεμένες ΕΑΜίτισσες, μια μέρα μετά τη «ματωμένη Κυριακή» της 3ης Δεκέμβρη του '44 σφράγισαν ανεξίτηλα την ελληνική Ιστορία και θα διατηρούν την επικαιρότητά τους όσο στην Ελ-

κανένας στρατιωτικός λόγος. Η πρώτη κίνηση του Σκόμπι ήταν να διατάξει τον αφοπλισμό του ΕΛΑΣ και του Παπανδρέου να διατάξει τον αφοπλισμό της Εθνικής Πολιτοφυλακής. Κι όταν το ΚΚΕ και το ΕΑΜ αντέδρασαν, εξαγγέλλοντας γενική απεργία και πραγματοποιώντας το άοπλο συλλαλητήριο της 3ης Δεκέμβρη, στο οποίο πήρε μέρος πάνω από μισό εκατομμύριο λαού, η εντολή των Σκόμπι-Παπανδρέου, την οποία υλοποίησε ο αρχιμπάτσος Εβερτ, ήταν ν' ανοίξουν πυρ στο ψαχνό.

Εδώ και πολλά χρόνια

Ζήτω ο κόκκινος Δεκέμβρης

λάδα θα υπάρχει καπιταλισμός: «Όταν ο λαός βρίσκεται μπροστά στον κίνδυνο της τυραννίας, διαλέγει ή τις αλυσίδες ή τα όπλα».

Δεν ήταν λόγια του αέρα. Ο κόσμος του ΕΑΜ, η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, τα είχε κάνει πράξη στα χρόνια της ναζιφασιστικής κατοχής που προηγήθηκαν. Τα ξανάκανε πράξη το Δεκέμβρη και ένα χρόνο μετά στο νέο ένοπλο αγώνα του 1946-49. Αυτό το μήνυμα είναι εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε ως πρώτη και βασική παρακαταθήκη. Τα υπόλοιπα έπονται.

Επί 33 μέρες, ο ανθός της εργατικής τάξης και της νεολαίας στην Αθήνα και τον Πειραιά, με μπροστάρηδες τους κομμουνιστές, έδωσε έναν άνισο αγώνα. Το Α' Σώμα Στρατού του ΕΛΑΣ με 6.500 άνδρες και η ΙΙ Μεραρχία με 3.500 άνδρες αντιμετώπισαν 60.000 στρατιώτες του αγγλικού στρατού με 80 αεροπλάνα, 200 τανκ και πολλά πολυβόλα, υποστηριζόμενους από πολεμικά πλοία που κανονιοβολούσαν τις ΕΛΑΣίτικες θέσεις, συν 6.000 στρατιώτες της Ορεινής Ταξιαρχίας και του Ιερού Λόχου, συν τους Χωροφύλακες και τους Χίτες, συν 12.000 Ταγματασφαλίτες,

που οι Αγγλοι τους έντυσαν με δικές τους στολές εντάσσοντάς τους και επίσημα στον «εθνικό κορμό» της ελληνικής αστικής τάξης, από τον οποίο ουδέποτε είχαν αποκοπεί.

Οι κομμουνιστές πιστώνονται την καθοδήγηση και αυτού του ηρωικού αγώνα, όπως και της αντικατοχικής αντίστασης. Οι κομμουνιστές χρεώνονται και τα λάθη που έγιναν πριν το Δεκέμβρη και δεν επέτρεψαν στις δυνάμεις του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ να μετατρέψουν σε στρατιωτική νίκη την πολιτική ηγεμονία που είχαν στον ελληνικό λαό. Είναι γνωστά τα σημαντικότερα απ' αυτά τα λάθη, που επέτρεψαν στους Αγγλους και την ελληνική αστική κλίκα να βάλουν πόδι στην απελευθερωμένη από το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ Ελλάδα, χωρίς να υπάρχει στρατιωτικός λόγος (οι Γερμανοί είχαν ήδη αποχωρήσει).

Μια στρεβλή και ομορποτιστική αντίληψη του συμμαχικού αγώνα οδήγησε στη συμφωνία της Καζέρτα, με την οποία ο στρατηγός Σκόμπι οριζόταν διοικητής όλων των στρατιωτικών δυνάμεων στην Ελλάδα (και του ΕΛΑΣ) και στη συμφωνία του Λιβάνου, με την οποία αναγνωρίστηκε η κυβέρνηση Πα-

πανδρέου. Η ηγεσία του ΚΚΕ δε στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Δεν μπόρεσε να αντιληφθεί το βρόμικο παιχνίδι που έπαιζε μέσα στο κόμμα ο στρατολογημένος από τους Αγγλους Σιάντος. Δεν είχε τα εφόδια να εφαρμόσει το πρόγραμμα του κόμματος στις συνθήκες της Κατοχής, όταν είχε κατακτήσει την πολιτική ηγεμονία και οι αστικές πολιτικές δυνάμεις είτε είχαν εγκαταλείψει τη χώρα παρασιτώντας δίπλα στους άγγλους πάτρωνές τους στο Κάιρο, είτε είχαν τεθεί ως Κούϊλινγκ στην υπηρεσία των κατακτητών.

Αντίθετα από το απροετοίμαστο για την «τελική έφοδο» ΚΚΕ, οι αστικές δυνάμεις και ιδιαίτερα οι Αγγλοι επέδειξαν διορατικότητα και συνέπεια. Μετά τη μάχη του Στάλινγκραντ, που γύρισε τη ροή του πολέμου υπέρ των Σοβιετικών, ο Τσόρτσιλ αντιλήφθηκε πως δεν πρέπει με τίποτα να χάσει την Ελλάδα με την εξαιρετικά στρατηγική για τα αγγλικά συμφέροντα θέση στη Μεσόγειο. Και εφάρμοσε αδιάστατα το σχέδιό του, ματοκυλώντας τον ελληνικό λαό. Να φερθείτε σα να βρίσκεστε σε χώρα υπό κατοχή ήταν η εντολή στα στρατεύματα που μετέφερε από την Ιταλία, χωρίς να υπάρχει

κυριαρχούν δυο προσεγγίσεις. Από μια η αφήγηση των αστικών δυνάμεων, που μιλά για «κομμουνιστική ανταρσία», και από την άλλη η λαθολογία και η αριστεριστική-βολονταριστική προσέγγιση, που γίνεται με πλήρη απόσπαση από το ιστορικό πλαίσιο της εποχής, αλλά και από το στάδιο ανάπτυξης που περνούσε το ΚΚΕ, ένα νεαρό επαναστατικό κόμμα που ξαφνικά «βρέθηκε» να έχει την εμπιστοσύνη της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Για μας τα λάθη του ΚΚΕ, ακόμη και τα πιο σοβαρά, ήταν **λάθη ανάπτυξης ενός επαναστατικού κόμματος**. Ο Νίκος Ζαχαριάδης, ένας ηγέτης παγκόσμιου βελγικού, επιστρέφοντας από το Νταχάου εντόπισε αυτά τα λάθη και μέσα σ' ένα χρόνο κατάφερε να ανασυγκροτήσει το χτυπημένο από την ήττα κόμμα, να κρατήσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού και να προχωρήσει με κοινωνική και πολιτική νομιμοποίηση στο δεύτερο ένοπλο αγώνα. Αυτό αποτελεί τη μεγαλύτερη απόδειξη για το ότι το ΚΚΕ δεν είχε χάσει τον επαναστατικό του χαρακτήρα. Αυτόν τον έχασε μετά το αναθεωρητικό πραξικόπημα του '56.

βαθύ κόκκινο

Παρούσα αξία

«Γιατί έχουμε ένα χρέος ονομαστικό και ένα χρέος σε καθαρή παρούσα αξία. Αν το προεξοφλούσαμε το χρέος μας τώρα πόσο θα ήταν; Αυτοί που είναι μέσα στην αγορά, μέσα στην πιάτσα, ξέρουν την πραγματικότητα». Το επιχείρημα αρέσει πάρα πολύ στον Βενιζέλο και το επαναλαμβάνει σε κάθε ευκαιρία. Μόνον αυτός. Κανένας άλλος. Δεν ακούσαμε για παράδειγμα τον Στουρνάρα ή τον Χαρδούβελη να ισχυρίζονται πως το χρέος στην πραγματικότητα είναι το μισό, γιατί τόσο αποτιμάται σε όρους καθαρά παρούσας αξίας.

Αυτοί που είναι μέσα στην αγορά, στην πιάτσα, πράγματι ξέρουν την πραγματικότητα. Μόνο που αυτή είναι ακριβώς αντίθετη απ' αυτή που περιγράφει ο Βενιζέλος. Διότι το σόφισμά του στηρίζεται σε ένα τεράστιο «αν». Αν προεξοφλούσαμε το χρέος τώρα, πόσο θα ήταν; Αυτό δε θα το μάθουμε ποτέ, γιατί απλούστατα το ελληνικό κράτος δε διαθέτει τα κεφάλαια για να επαναγοράσει το χρέος του.

Το χρέος πράγματι αλλάζει χέρια. Και αλλάζει σε τιμές παρούσας αξίας, που είναι χαμηλότερες από τις ονομαστικές τιμές των ομολόγων. Αυτό, όμως, αφορά εκείνους που πωλούν και εκείνους που αγοράζουν ελληνικά ομόλογα, όχι το ελληνικό κράτος. Το ελληνικό κράτος δεν συμμετέχει σε τέτοιες αγοραπωλησίες, γιατί απλούστατα δεν έχει λεφτά για να επαναγοράσει τα ομόλογά του.

Παρούσα αξία έχουν τα ομόλογα για όποιον μπορεί να τ' αγοράσει πριν τη λήξη τους. Αυτοί είναι οι διεθνείς τοκογλύφοι, οι οποίοι συνεχώς αγοράζουν και πωλούν ομόλογα, φτιάχνουν «επενδυτικά προϊόντα» μ' αυτά, τζογάρουν, γενικώς κερδοσκοπούν.

Για το ελληνικό κράτος τα ομόλογα εξακολουθούν να έχουν την ονομαστική τους αξία, στην οποία θα τα αποπληρώσει κατά την ημερομηνία λήξης τους. Ακόμη και σε περιόδους που η τιμή τους πέφτει, δεν έχει τη δυνατότητα να τ' αγοράσει ελαφρύνοντας το χρέος του.

Πρέπει μάλιστα να σημειώσουμε ότι η «παρούσα αξία» ίσχυε και για τα παλιά, τα προ κρίσης ομόλογα. Το ελληνικό κράτος, όμως, όχι μόνο δεν μπορούσε να τα επαναγοράσει όταν η τιμή τους έπεφτε, αλλά αντίθετα δανειζόταν ολοένα και περισσότερα. Συνήθως δανειζόταν για να αποπληρώσει τα ομόλογα που έληγαν, τα οποία φυσικά αποπλήρωνε στην ονομαστική τους αξία.

Ο Βενιζέλος επαναλαμβάνει συνεχώς αυτή την παπαριά γιατί διακατέχεται από ένα κόμπλεξ. Θεωρεί ότι ο ελληνικός λαός όφειλε να του αναγνωρίσει ότι ως υπουργός Οικονομικών κατάφερε να μειώσει το χρέος! Μ' αυτό το κόμπλεξ θα ζησει τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του και θα επαναλαμβάνει συνεχώς την ίδια παπαριά, όπως κάνει ο Μητσοτάκης που κι αυτόν τον... αδίκησε ο ελληνικός λαός. Γι' αυτό και δεν αξίζει τον κόπο ν' ασχολούμαστε μαζί του.

Για μας σημασία έχει να κρατήσουμε δύο πράγματα. Πρώτο, ότι από πλευράς χρέους το ελληνικό κράτος βρίσκεται σήμερα στο σημείο που βρισκόταν και το 2010. Το χρέος ξεπερνά το 170% του ΑΕΠ. Δεύτερο, ότι για τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου το χρέος των εξαρτημένων-υπερχρεωμένων κρατών είναι ένα εργαλείο απομύζησης αξιών που παράγονται από την εργατική τάξη, την αγροτιά και τους παραγωγικούς μικροαστούς σ' αυτές τις χώρες.

Το γεγονός ότι η «παρούσα αξία», δηλαδή η αξία στην οποία πωλούνται τα ομόλογα πριν τη λήξη τους, είναι χαμηλότερη από την ονομαστική τους αξία δείχνει πως τα επιτόκια είναι τόσο τοκογλυφικά που επιτρέπουν το κεφάλαιο να παίρνεται πίσω πριν τη λήξη των ομολόγων. Ο χώρος δεν επιτρέπει μια εκτεταμένη ανάλυση του φαινομένου, γι' αυτό επικεντρωνόμαστε στο πολιτικό συμπέρασμα.

Αυτοί που υποστηρίζουν ότι «δανειστήκαμε και πρέπει να πληρώσουμε τα χρέη μας» (και ο ΣΥΡΙΖΑ ανήκει πλέον σ' αυτούς) δουλεύουν σαν προπαγανδιστές του χρηματιστικού καπιταλισμού, κρύβοντας από τον ελληνικό λαό το γεγονός ότι τα χρέη έχουν πληρωθεί ακριβά, πολύ πριν τη λήξη τους.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατσέλου 1 & Εγνατία, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81, Αθήνα